

คู่มือปฏิบัติงานการดำเนินการทางวินัย

จัดทำโดย

นายสุวิทย์ แสงสิน

นิติกรชำนาญการ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสา

อำเภอไพรโศ จังหวัดกาฬสินธุ์

คัมภีร์นักวินัยมืออาชีพ

๑. วินัยและการรักษาวินัย

หัวข้อ/ประเด็น	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ/อธิบาย	กฎหมาย/มาตรฐานและหนังสือสั่งการฯที่เกี่ยวข้อง
๑. คำว่า “วินัย”	๑.๑ ความหมาย	มี ๒ ความหมาย คือ ๑.๑.๑ ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ ๑.๑.๒ ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้	๑.๑ คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ หน้า ๒
	๑.๒ ประเภท	มี ๒ ประเภท คือ ๑.๒.๑ วินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๑.๒.๒ วินัยอย่างร้ายแรง	๑.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๓
	๑.๓ ฐานความผิด	มี ๑๘ ฐาน (ดูข้อ ๒ ประกอบ)	๑.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒-๑๙
	๑.๔ สถานโทษ	มี ๕ สถาน ได้แก่ ๑.๔.๑ วินัยอย่างไม่ร้ายแรง (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดขั้นเงินเดือน ๑.๔.๒ วินัยอย่างร้ายแรง (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก	๑.๔ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๑ วรรค ๒
	ข้อสังเกต สถานโทษใน (๓) ข้าราชการพลเรือน เป็น“ลดเงินเดือน”		
๒. ฐานความผิดทางวินัย	มีทั้งสิ้น ๑๘ ฐาน หรือ ๑๘ ข้อ ข้อสังเกต ๑. ฐานล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศ และฐานผิดจริยธรรม ยังมิได้ประกาศใช้ หากมีการกระทำผิดเกิดขึ้น สามารถลงโทษ “ฐานประพฤติชั่ว” ได้	ได้แก่ ๒.๑ ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ ๒.๒ ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน	๒.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยฯ ข้อ ๒ ๒.๒ ข้อ ๓ วรรค ๑ ข้อ ๓ วรรค ๒

	๒. ยกองค์ประกอบความผิดในฐานที่สำคัญ ๆ พอสังเขป ๓. “องค์ประกอบความผิด” มีทั้งองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ พฤติกรรมหรือการกระทำได้แสดงออกในการกระทำ และองค์ประกอบภายใน คือ จิตใจ ความรู้สำนึกในการกระทำ	๓. หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ “ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ๔. มีเจตนาทุจริต ๒.๓ ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ๒.๔ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มี ความอุตสาหะ/ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่เอาใจใส่/ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ๒.๕ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาล - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของรัฐบาล และเกิด	ข้อ ๓ วรรค ๓ ๒.๓ ข้อ ๔ ๒.๔ ข้อ ๕ วรรค ๑ ข้อ ๕ วรรค ๒ ๒.๕ ข้อ ๖ วรรค ๑
--	--	--	--

		ความเสียหายแก่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของรัฐบาล ๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ๒.๖ ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์ เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ - องค์ประกอบความผิด ๑. ไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์ เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายและ ๒. ไม่ป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ ๒.๗ ฐานไม่รักษาความลับของทางราชการ - องค์ประกอบความผิด ๑. มีความลับของทางราชการ ๒. นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. มีความลับของทางราชการ ๒. นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย ๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ๒.๘ ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา - องค์ประกอบความผิด ๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ๒. เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ ๓. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ๔. มีเจตนาขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว - แต่หากเห็นว่าการปฏิบัติจะทำให้เสีย	ข้อ ๖ วรรค ๒ ๒.๖ ข้อ ๗ ๒.๗ ข้อ ๘ วรรค ๑ ข้อ ๘ วรรค ๒ ๒.๘ ข้อ ๙ วรรค ๑
--	--	---	--

		หาย หรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ทบทวนก็ได้ ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่งเดิมต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้/เป็นเหตุลดหย่อนโทษได้) ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ๒. เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ ๓. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ ๔. มีเจตนาขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ๕. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ๒.๙ ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน - องค์ประกอบความผิด ๑. มีการปฏิบัติราชการ ๒. การปฏิบัติราชการนั้นเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน -เว้นแต่ ๑. ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือ ๒. ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว ๒.๑๐ ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา - องค์ประกอบความผิด ๑. ต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ๒. การรายงานนั้นมีข้อความอันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้งด้วย ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. ต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ๒. การรายงานนั้นมีข้อความอันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้งด้วย ๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ๒.๑๑ ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ - องค์ประกอบความผิด	ข้อ ๙ วรรค ๒ ๒.๙ ข้อ ๑๐ ๒.๑๐ ข้อ ๑๑ วรรค ๑ ข้อ ๑๑ วรรค ๒ ๒.๑๑ ข้อ ๑๒
--	--	--	---

		๑. มีระเบียบและแบบธรรมเนียมของราชการ ๒. ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการนั้น ๒.๑๒ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. มีการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการนั้น ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งแรกขึ้นไป) - องค์ประกอบความผิด ๑. มีหน้าที่ราชการ ๒. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการนั้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลายาวเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อื่นแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. ละทิ้งหน้าที่ราชการ ๒. ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลายาวเกินกว่า ๑๕ วัน ๓. โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อื่นแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ๒.๑๓ ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย/ ฐานไม่รักษาความสามัคคี/ ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ - องค์ประกอบความผิด ๑. ไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ๒. ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ๓. กลั่นแกล้งกัน ๔. ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติราชการ ๒.๑๔ ฐานไม่ต้อนรับ/ ฐานไม่ให้ความสะดวก/	๒.๑๒ ข้อ ๑๓ วรรค ๑ ข้อ ๑๓ วรรค ๒ (ลักษณะที่ ๑) ข้อ ๑๓ วรรค ๒ (ลักษณะที่ ๒) ๒.๑๓ ข้อ ๑๔ ๒.๑๔ ข้อ ๑๕ วรรค ๑
--	--	--	--

		ฐานไม่ให้เป็นธรรม/ ฐานไม่ให้การสงเคราะห์/ ฐานดูหมิ่น/เหยียดหยาม/กดขี่/ข่มเหง... ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ - องค์ประกอบความผิด ๑. ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวกให้แก่ ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหง ๒. กระทำต่อประชาชนผู้มาติดต่อ ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือ ข่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง - องค์ประกอบความผิด ๑. ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่ม เหงอย่างร้ายแรง ๒. เป็นการกระทำต่อประชาชนผู้มา มาติดต่อราชการ ๓. กระทำโดยมีเจตนา (กระทำโดยรู้ สำนึกในการกระทำ) ๒.๑๕ ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ การหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสีย ความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติ ศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ๒.๑๖ ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ๒.๑๗ ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองใน การปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการ ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทาง ราชการว่าด้วยมารยาททางการเมือง ของข้าราชการด้วย ๒.๑๘ ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษา เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอัน ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ประพฤติชั่ว ไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร) - แนวทางพิจารณาความผิดฐาน ประพฤติชั่วทั้งอย่างร้ายแรง และ อย่างไม่ร้ายแรง ดังนี้ ๑. เกียรติของข้าราชการ ๒. ความรู้สึกของสังคม ๓. เจตนาในการกระทำ (มีจิตสำนึกใน การกระทำ)	ข้อ ๑๕ วรรค ๒ ๒.๑๕ ข้อ ๑๖ ๒.๑๖ ข้อ ๑๗ ๒.๑๗ ข้อ ๑๘ ๒.๑๘ ข้อ ๑๙ วรรค ๑
--	--	--	---

		ฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - เรียงฐานความผิด เป็นดังนี้ ๑. ฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ๒. กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง	ข้อ ๑๙ วรรค ๒ หมายเหตุ ๑. ยกมาเพียงสังเขป หากสนใจให้ศึกษารายละเอียดในแต่ละข้อเพิ่มเติมดูอ้างอิง ๒. องค์ประกอบความผิดสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ในหนังสือแนวทางการลงโทษตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ กรกฎาคม ๒๕๕๐
๓. จะถือว่าเป็นความผิดทางวินัยฐานใดได้ พฤติการณ์ที่กระทำหรือละเว้นการกระทำต้องครบองค์ประกอบความผิดในฐานนั้นด้วย	หากไม่ครบองค์ประกอบความผิด จะถือว่าเป็นความผิดทางวินัยฐานนั้นไม่ได้	๓.๑ ตัวอย่าง เช่น “ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ” ตามวินัยข้อ ๓ วรรค ๓ มีองค์ประกอบความผิด ๔ ประการ คือ (๑) มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ (๒) ปฏิบัติหรือละเว้นการหน้าที่นั้นโดยมิชอบ (๓) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ (๔) เจตนาทุจริต ๓.๒ หากไม่ครบองค์ประกอบความผิดฐานทุจริต อาจผิดวินัยฐานอื่น เช่น ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป	๓. คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ หน้า ๖ หมายเหตุ สำหรับความผิดทางวินัยฐานอื่นก็เช่นกัน ให้ตรวจสอบจากคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ หน้า ๕-๒๒ หรือหนังสือแนวทางการลงโทษตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ กรกฎาคม ๒๕๕๐ หน้า ๑-๙๕ (ดูข้อ ๔ ประกอบ)
๔. หลักในการพิจารณาความผิดทางวินัย “ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ”	ต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนพอสมควร ดังนี้ ก. มีหน้าที่ราชการ ข. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ	โดย ๔.๑ ผู้นั้นมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ๔.๒ โทษที่จะลงควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ ๔.๓ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุ	๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๖๘๖ ลง ๑๓ ก.ค.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๐๒

	หน้าที่นั้นมิชอบ ค. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ง. มีเจตนาทุจริต	ควรลดหย่อนอื่นใด ก็ไม่อาจลดโทษเหลือเป็นปลดออกจากราชการได้ ๔.๔ ความหมาย คือ “ไล่ออกจากราชการ” สถานเดียว กล่าวคือ (๑) ลงโทษน้อยกว่าไล่ออกไม่ได้ (๒) อ้างเหตุผลลดหย่อนโทษไม่ได้ (๓) ไม่ระบุจำนวนเงินว่า “มากหรือน้อยเพียงใด” (๔) ให้ดูที่เจตนา (พฤติกรรมสื่อเจตนา)	(ดูข้อ ๓ ประกอบ) ๔.๔ หนังสือสำนักงานเลขาธิการ ครม.ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลง ๒๔ ธ.ค.๓๖ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๑๘๘
๕. การลงโทษกรณีปลอมลายมือชื่อเพื่อนข้าราชการหาประโยชน์	ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง	ให้ลงสถานโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	๕. หนังสือสำนักเลขาธิการ ครม.ที่ นร ๐๒๐๓/ว ๒๒ ลง ๒๒ ก.พ. ๓๒ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๑๙๐
๖. การลงโทษกรณีข้าราชการทุจริตในการสอบ	กระทำผิดในขณะที่เป็นข้าราชการ	๖.๑ ต้องกำชับผู้บังคับบัญชา ๖.๒ ให้ลงโทษทางวินัยสถานหนัก	๖. หนังสือสำนักเลขาธิการ ครม.ที่ สร ๐๔๐๑/ว.๕๐ ลง ๑๒ เม.ย.๑๑ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๐๗
๗. การเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะเดินทางและเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ	เป็นความผิดทางวินัย	๗.๑ ให้พิจารณารายละเอียดพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป ๗.๒ ถ้าเจตนาทุจริตฉ้อโกงแน่ชัด ผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ๗.๓ ต้องลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง(ปลด/ไล่อ) ข้อสังเกต เป็นกรณีไม่มีหน้าที่ในการเบิกจ่าย หากมีหน้าที่จะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	๗. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ว ๘ ลง ๒๖ ก.ค. ๓๖ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๓๐
๘. การปฏิบัติงานล่าช้า	เป็นความผิดทางวินัย	๘.๑ งานค้างค้ำ หรือล่าช้า ๘.๒ เพราะไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ๘.๓ และไม่มีเหตุผลอันสมควร ๘.๔ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษตามควรแก่กรณี	๘. หนังสือกรมเลขาธิการ ครม.ที่ นว ๒๙๓/๒๔๙๕ ลง ๒๗ พ.ย.๙๕ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๑๔
๙. การลงโทษกรณีข้าราชการใช้เวลาราชการไปหาความสำคัญส่วนตัว	เป็นเหตุให้งานในหน้าที่ค้างค้ำ	๙.๑ นับเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ๙.๒ ควรให้พิจารณาลงโทษสถานหนัก คือปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง	๙. หนังสือกรมสารบัญญ ครม.ที่ นว.๒๖๔/๒๔๙๘ ลง ๑๕ ธ.ค.๙๘ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๑๐
๑๐. เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้เวลาราชการไปประกอบอาชีพส่วนตัว	เป็นความผิดทางวินัย	ให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนมิให้มีการใช้เวลาราชการไปประกอบอาชีพส่วนตัว	๑๐. หนังสือสำนักเลขาธิการ ครม.ที่ สร ๐๒๐๓/ว.๓๗ ลง ๑ มี.ค.๒๑ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๐๒
๑๑. การจัดเวรรักษาอาคาร	๑๑.๑ ให้ผู้บังคับ	(๑) ถ้าปรากฏว่า เวนะทั้งหน้าที่ให้ถือเป็น	๑๑.๑ หนังสือกรมเลขาธิการ

ประจำสถานที่ราชการ	บัญชีคอย สอดส่อง ตรวจตรา	ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (๒) หากเกิดอัครภัยเป็นทั้งวินัยและอาญา	กรม.ด่วนมาก ที่ น.ว. ๑๐๑/ว๒๔๔๕ ลง ๑๘ เม.ย.๔๕ ในคู่มือการดำ เนินการทางวินัยพนักงาน ส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๓๒๓ ๑๑.๒ หนังสือสำนักเลขาธิการ กรม. ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๑๐๓ ลง ๔ มิ.ย.๒๘ ใน คู่มือการดำเนินการทาง วินัยฯ หน้า ๑๙๗ หมายเหตุ หนังสือข้อ ๑๑.๒ เป็น หลัก และข้อ ๑๑.๑ เป็นส่วนประกอบโดย ต้องพิจารณาข้อเท็จ จริงเป็นเรื่อง ๆ ไป
๑๒. ไม่มาปฏิบัติหน้าที่เว รรักษาการณ์ในวันหยุด ราชการ	ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ผู้บ้ งคับบัญชามอบหมาย	๑๒.๑ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ๑๒.๒ ถือว่าผิดวินัย ฐาน (๑) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา และ (๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการ	๑๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๓๗๐ ลง ๒๑ มิ.ย.๓๘ ในหนังสือ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๔๒
๑๓. การอยู่เวรรักษาสถาน ที่ราชการของสตรี	ให้จัดสตรีปฏิบัติ หน้าที่เฉพาะในเวลา กลางวัน	๑๓.๑ เป็นไปตามหนังสือสำนักเลขาธิการกรม. ที่ สร ๐๒๐๕/๐๕๘ ลง ๑๙ เม.ย.๓๖ ๑๓.๒ เว้นแต่ผู้มีหน้าที่โดยเฉพาะที่จะต้องปฏิบัติ ในเวลากลางวันเท่านั้น เช่น แพทย์ พยาบาล เป็นต้น	๑๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๕๘๐ ลง ๔ ก.ค.๔๐ ในหนังสือตอบข้อ หารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๘๗
๑๔. การอุทิศเวลาของตน ให้แก่ราชการ	ตามข้อ ๑๓ ของ มาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับวินัยฯ	ได้แก่ ๑๔.๑ การอุทิศหรือสละเวลาทั้งหมดปฏิบัติ ราชการ ๑๔.๒ ตามที่ทางราชการต้องการ ๑๔.๓ รวมถึงเวลานอกเหนือจากเวลาปฏิบัติ ราชการตามปกติในกรณีราชการมีงาน เร่งด่วนจำเป็นด้วย	๑๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๕๘๐ ลง ๔ ก.ค.๔๐ ในหนังสือตอบข้อ หารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๘๗
๑๕. การวินิจฉัยคำว่า “ละทิ้ง” กับคำว่า “ทอดทิ้ง” หน้าที่ ราชการ	มีลักษณะต่างกัน	๑๕.๑ ละทิ้ง หมายถึง ตัวไม่อยู่ปฏิบัติงานตาม หน้าที่ จะลงชื่อหรือไม่ก็ตาม(การลงชื่อ เป็นเพียงระเบียบและแบบธรรมเนียมของ ทางราชการตามข้อ ๑๒ ของมาตรฐานทั่ว ไปเกี่ยวกับวินัยฯ) ๑๕.๒ ทอดทิ้ง หมายถึง ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอา ใจใส่ ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน	๑๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๒๒๙ ลง ๑๐ พ.ค.๓๗ ในคู่มือการดำเนิน การทางวินัยพนักงานส่วน ท้องถิ่นฯ หน้า ๒๑๗
๑๖. จะถือว่าขาดราชการ ต้องเป็นกรณีไม่มา ทำงาน ตั้งแต่ครั้งวัน	ไม่ถึงครั้งวันยังไม่ ถือว่าเป็นการขาด ราชการ	แต่เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ (มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ข้อ ๑๒)	๑๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๓๗ ลง ๑๙ ต.ค.๓๘ ในหนังสือ

ขึ้นไป			ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๕๙
๑๗. การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (ลูกจ้าง/พนักงานจ้างเพียง ๗ วัน)	๑๗.๑ กรณีไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ๑๗.๒ กรณีกลับมาปฏิบัติราชการอีก ๑๗.๓ ทั้งสองกรณีให้นับวันหยุดราชการรวมด้วย	(๑) มีโทษสถานเดียวคือ “ไล่ออกจากราชการ” (๒) ลงโทษน้อยกว่าไล่ออกไม่ได้ (๓) อ้างเหตุผลหย่อนโทษไม่ได้ (๔) ให้ลงโทษย้อนหลังไปถึงวันเริ่มขาดราชการ (๑) สถานโทษเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในทางสอบสวน (๒) จะลงโทษย้อนหลังไม่ได้ (เว้นแต่ถูกสั่งพัก/สั่งให้ออกไว้ก่อน/ถูกจับกุม/คุมขัง ฯลฯ ให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปถึงวันถูกสั่งพัก/สั่งให้ออกไว้ก่อน ฯลฯ นั้น)	๑๗.๑ หนังสือสำนักงานเลขาธิการ ครม.ที่ นร ๐๒๐๕ /ว ๒๓๔ ลง ๒๔ ธ.ค.๓๖ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยฯ หน้า ๑๘๘ ๑๗.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๙ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๓๐ ๑๗.๓ หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๐๐๐ ลง ๒๙ พ.ย.๓๗ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๑๘
๑๘. ลาศึกษาแล้วไม่เดินทางกลับมารับราชการตามกำหนดที่ได้รับอนุมัติ	เมื่อครบกำหนดต้องกลับมารับราชการ	หากหลีกเลี่ยงหรือไม่มา ถือว่าละทิ้งหน้าที่ราชการ (อาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร)	๑๘. หนังสือสำนักงานเลขาธิการ ครม.ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๔๐ ลง ๒๒ พ.ค.๑๐ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๐๕
๑๙. ข้าราชการเล่นการพนันสลาकिनรวบ (ห่วย)	ทั้งในฐานะเป็นเจ้าของ, ผู้เดินขาย หรือผู้เล่น	๑๙.๑ ให้มีการดำเนินคดีอาญาอย่างจริงจัง มิให้เห็นแก่หน้าผู้ใด ๑๙.๒ ให้พิจารณาโทษทางปกครองอย่างน้อยให้ออกจากราชการ (โทษทางปกครองกรณีนี้คือโทษทางวินัย ตาม พ.ร.บ. พลเรือนฯ ปี ๙๗)	๑๙. หนังสือกรมสารบัญชี ครม.ที่ น.ว. ๒๘๐/๒๔๙๘ ลง ๒๙ ธ.ค.๘๘ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๑๑
๒๐. ข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา	๒๐.๑ เล่นการพนัน	แยกเป็น ๒ ประเภท คือ (๑) การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ควรวางโทษปลดถึงไล่ออกจากราชการ (๒) การพนันประเภทที่กฎหมายให้เล่นได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากทางการ (ก) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้เล่นมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรง ครู เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวัฒนธรรม หรือที่มีข้อห้ามวางไว้เป็นพิเศษ ให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ (๑) ถ้าเป็นข้าราชการอื่น ให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี	๒๐. หนังสือกรมเลขาธิการ ครม.ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๔๙๖ ลง ๓ ก.ย.๙๖ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยฯ หน้า ๒๑๓ หมายเหตุ ๑. ประเภทที่กฎหมายห้ามขาด (บัญชี ก.) เช่น ห่วย ก.ข., ถั่ว, แปดเก้า, จับยี่เก, ต่อแต้ม, ไผ่สามใบ, การเล่นซึ่งมีการพนันสัตว์, ป็อก, บิลเลียดรู, น้ำเต้า, ไฮโลว์, อีโก้, ปั่นแปะ, บาการา และสล็อต

		(ข) เล่นโดยได้รับอนุญาต ถ้าเป็นบุคคลตาม (ก) อาจพิจารณาโทษตามข้อ (๑) ได้ ถ้าเป็นข้าราชการอื่นจะเป็นความผิดต่อเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นหมกมุ่นต่อการพนันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ราชการ และให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี	แมชชีน เป็นต้น ๒. ประเภทที่กฎหมายให้เล่นได้ เมื่อได้รับอนุญาต (บัญชี ข.) เช่น การเล่นเกมที่มีสัตว์ต่อสู้ (ชนโค, ชนไก่, กัดปลา, แข่งม้า) วิงวู้ดคน, ชกมวย, มวยปล้ำ, แข่งเรือ, โยนสตางค์หรือวัตถุลงในภาชนะ, ตกเบ็ด, จับสลาก เป็นต้น ที่มา พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘
	๒๐.๒ เสพสุรา	(๑) เสพสุรามึนเมาจนไม่สามารถรืองสติได้ ซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้ลงโทษตามควรแก่กรณี (๒) เสพสุราหรือเมาสุราในกรณีต่อไปนี้ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เช่น ๑. เสพสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ๒. เมาสุราเสียราชการ ๓. เมาสุราในที่ชุมนุมชนจนเกิดเรื่องเสียหายหรือเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ	
๒๑. หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาด้านวินัย	๒๑.๑ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ	มีหน้าที่ (๑) เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย โดยปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ให้การฝึกอบรม จูงใจ สร้างขวัญและกำลังใจ หรือการอื่นใดในการเสริมสร้างพัฒนาทัศนคติและจิตสำนึกให้มีวินัย (๒) ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย โดยเอาใจใส่ สังเกตการณ์และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการทำความผิดวินัย (๓) ดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย (กรณีเป็นผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายก อบท.จะต้องได้รับมอบอำนาจจากนายก อบท.ก่อน)	๒๑.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐ (๓) พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรค ๒
๒๒. มีการร้องเรียนกล่าวหาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว	ให้ดำเนินการทางวินัยทันที (คำว่า “ทันที” คือในขณะนั้นเอง)	๒๒.๑ กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้สอบสวนตามที่นายก อบท.เห็นสมควร ๒๒.๒ กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้นายก อบท.แต่งตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวน (ดูข้อ ๔๗.๒ ประกอบ)	๒๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐ วรรค ๔, ข้อ ๒๒ วรรค ๓ และหนังสือสำนักงาน ก.อบต., ก.ท. และ กจ.ที่ มท ๐๘๐๙๒/ว ๑๙๕๕ ลง ๘ ก.ย.

			๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๑๔๓ ลง ๖ ก.พ.๕๖
๒๓. (๑) เมื่อมีการกล่าวหา โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือ (๒) มีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐานเบื้องต้น (๓) เมื่อข้าราชการถูกร้องเรียนกล่าวโทษว่ากระทำผิดวินัย	ให้นายก อบท.รับสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า “มีมูล” หรือไม่ ก. ขั้นตอนในการดำเนินการ ข. การร้องเรียนที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์	๒๓.๑ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นอาจกระทำได้ โดย (๑) มอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสืบสวนแทนแล้วเสนอความเห็น (๒) แต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ๒๓.๒ ถ้าเห็นว่าไม่มีมูล ให้ยุติเรื่อง ๒๓.๓ ถ้าเห็นว่ามีมูล ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ๒๓.๔ กรณีผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายก อบท. ได้รับเรื่องกล่าวหาหรือสงสัยว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ต้องรายงานนายก อบท.เพื่อสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น (๑) เมื่อได้รับเรื่องราวกล่าวโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาถือเป็นความลับของทางราชการ (๒) ให้ผู้บังคับบัญชาสืบสวนทางลับว่ามีมูลหรือไม่ ถ้าไม่มีมูลให้สั่งยุติเรื่อง และให้ดำเนินการโดยเร็ว (๓) ถ้ามีมูล ให้ดำเนินการทางอาญา และวินัย (๔) ให้คุ้มครองพยาน อย่าให้ต้องรับภัย (๕) กรณีมีเหตุละเมิด ก็ให้ดำเนินการทางละเมิดไปพร้อมกันด้วย ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ (๑) ระบุหลักฐาน (๒) มีกรณีแวดล้อมที่ปรากฏชัดแจ้ง (๓) หรือที่มีการชี้พยานบุคคลที่แน่นอนเท่านั้น	๒๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐ วรรค ๕ ก. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๒๐๘.๓/ว ๒๐๗ ลง ๒๕ ม.ค. ๕๒ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยฯ หน้า ๒๕๐ ข. หนังสือสำนักเลขาธิการ ครม.ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลง ๒๕ ธ.ค.๕๑ ในหนังสือรวมมติ ครม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวกับวินัยฯ กรกฎาคม๒๕๕๒ หน้า ๒๑๕
๒๔. ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่สุจริต ในข้อ ๒๑-๒๓ (๑-๒)	ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยเสียเอง	๒๔.๑ กรณีเป็นข้าราชการ ให้นายก อบท.ดำเนินการทางวินัยอีกส่วนหนึ่งต่างหาก ๒๔.๒ กรณีเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ผู้กำกับดูแลดำเนินการตาม พ.ร.บ.จัดตั้ง อบท.แต่ละฉบับว่าด้วยการกำกับ ควบคุม ดูแล	๒๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐ วรรค ๗
๒๕. การสอบข้อเท็จจริงเมื่อ อบต.,เทศบาล, อบจ. หรือเมืองพัทยาถูกร้องเรียน	ให้จังหวัดเป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง	โดยตั้งกรรมการตรวจสอบจากข้าราชการส่วนอื่นที่มีใช้พนักงานส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องนั้น ๒๕.๑ กรณี อบต.หรือเทศบาลตำบล จังหวัดอาจมอบให้อำเภอดำเนินการ ๒๕.๒ กรณีที่เป็นเทศบาลเมือง, เทศบาลนคร, อบจ. หรือเมืองพัทยา จังหวัดต้อง	๒๕.๑ หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๕๔๘ ลง ๙ ส.ค.๕๘ ๒๕.๒ พ.ร.บ.จัดตั้ง เช่น อบจ.

[illegible]

			/ว ๑๙๕ ลง ๘ ก.ย.๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท.และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๑๔๓ ลง ๖ ก.พ.๔๖
๒๘. ลักษณะการส่งเรื่อง	๒๘.๑ ส่งเรื่องโดย หน่วยงาน ของรัฐ ๒๘.๒ ส่งเรื่องโดย เอกชน	๒๘.๑.๑ ป.ป.ช.ส่งเรื่อง ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๓. ๒๘.๑.๒ สตง.,กระทรวง กรม จังหวัด อำเภอ ส่งเรื่องให้ดำเนินการตามข้อ๒๓. ๒๘.๒.๑ ให้ดำเนินการ ตามข้อ ๒๓.	๒๘.๑.๑ ประกาศ คปค.ฉบับที่ ๓๑ ข้อ ๖ ๒๘.๑.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๒๐ วรรค ๕

๒. การดำเนินการทางวินัย

หัวข้อ/ประเด็น	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ/อธิบาย	กฎหมาย/มาตรฐาน และ หนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๒๙. คำว่า “การดำเนินทางวินัย”	๒๙.๑ ปรัชญาของ การดำเนินการ ทางวินัย มี ๓ ประการ ๒๙.๒ คุณสมบัติของ ผู้ดำเนินการ ทางวินัย มี ๓ ประการ ๒๙.๓ สิทธิของ ผู้ดำเนินการ ทางวินัย มี ๓ ประการ ๒๙.๔ บทบาทของ ผู้ดำเนินการ ทางวินัย มี ๓ ประการ	ได้แก่ (๑) หลักความยุติธรรม (Justice) (๒) หลักความเป็นธรรม (Fairness) (๓) หลักความรวดเร็ว (Promtness) หมายเหตุ Justice delayed is justice denied = ความยุติธรรมที่ล่าช้า คือความอยุติธรรม ได้แก่ (๑) มีความรอบรู้ (knowledge) (๒) มีคุณธรรม (Morality) (๓) มีความกล้าหาญ (Fearlessly) ได้แก่ (๑) สิทธิรายงานข้อเท็จจริง (๒) สิทธิใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริง (๓) สิทธิใช้ดุลพินิจเสนอแนะการลงโทษ ได้แก่ ก. บทบาทอย่างแข็ง (๑) ผู้ทำตามกฎหมาย (๒) ผู้ปราบปราม (๓) ผู้รักษาประโยชน์ของทางราชการ (๔) ผู้รักษาอาญาสิทธิ์ (๕) ผู้แสวงประโยชน์ ข. บทบาทอย่างกลาง คือ ผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ค. บทบาทอย่างอ่อน (๑) ผู้ทำตามนโยบาย (๒) ผู้ประนีประนอม (๓) ผู้รักษาประโยชน์ของทางราชการ (๔) ผู้รักษาดำรง	๒๙. แนวทาง ก.พ.

		(๕) ผู้แสวงบุญ หมายเหตุ ให้ถือบทบาทย่างกลาง ๒๙.๕.๑ การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นวิธีการตามกฎหมาย เมื่อมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยกล่าวคือจะถือว่ามีการดำเนินการทางวินัยก็ต่อเมื่อได้เริ่ม “ตั้งเรื่อง” เพื่อดำเนินการทางวินัยแล้ว ๒๙.๖.๑ การตั้งเรื่องกล่าวหา ๒๙.๖.๒ การสืบสวนหรือสอบสวน ๒๙.๖.๓ การพิจารณาความผิดและโทษ ๒๙.๖.๔ การสั่งลงโทษหรืองดโทษ ๒๙.๖.๕ การดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณา เช่น การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ๒๙.๗.๑ ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยก็ให้ออกคำสั่งลงโทษอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี ๒๙.๗.๒ ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดจึงจะยุติเรื่องได้ ๒๙.๗.๓ ผลของการตั้งเรื่องเพื่อดำเนินการทางวินัยจะออกมาอย่างไรก็ตาม ต้องรายงานไปยัง ก.จังหวัด ทุกเรื่อง (ดูข้อ ๓๕.๓.๑ ประกอบ)	๒๙.๕.๑ คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ หน้า ๒๕ ๒๙.๖.๑ คู่มือฯ หน้า ๒๙ ๒๙.๖.๒ คู่มือฯ หน้า ๒๕, ๓๑ ๒๙.๖.๓ คู่มือฯ หน้า ๙๗ ๒๙.๖.๔ คู่มือฯ หน้า ๑๐๑ ๒๙.๖.๕ คู่มือฯ หน้า ๘๕, ๙๑ ๒๙.๗ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๔ ๒๙.๗.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐ วรรค ๑
๓๐. คำว่า “กระบวนการทางวินัย	๓๐.๑ ความหมาย ๓๐.๒ ประเภท	๓๐.๑.๑ เริ่มแต่มีการตั้งเรื่องกล่าวหาจนรายงานเสร็จสิ้นและไม่ต้องทำสิ่งใดอีก ๓๐.๒.๑ แยกเป็น (๑) การตั้งเรื่องกล่าวหา (๒) การสืบสวนหรือสอบสวน (๓) การพิจารณาความผิดและโทษ (๔) การสั่งลงโทษหรือสั่งงดโทษ (๕) การดำเนินการต่างๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณา เช่น การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน (เฉพาะตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง) (๖) การรายงานการดำเนินการทางวินัย (๗) การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก.จังหวัด (๘) การรายงานสรุปประวัติและข้อเท็จจริง (แบบ สป.๑) ไป ก.กลาง	๓๐.๑.๑ คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ หน้า ๒๕ ๓๐.๒.๑ คู่มือฯ หน้า ๒๙ ๓๐.๒.๒ คู่มือฯ หน้า ๒๕, ๓๑ ๓๐.๒.๓ คู่มือฯ หน้า ๙๗ ๓๐.๒.๔ คู่มือฯ หน้า ๑๐๑ ๓๐.๒.๕ คู่มือฯ หน้า ๘๕, ๙๑

คำว่า “การสอบสวน”	มีวัตถุประสงค์ ๔ ประการ คือ	(๔) เมื่อการสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ และถูกลงโทษไม่หนักกว่าภาคทัณฑ์ เลื่อนระดับได้ทุกตำแหน่งและทุกระดับ (๕) เมื่อการสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ และถูกลงโทษหนักกว่าภาคทัณฑ์ เลื่อนระดับไม่ได้ทุกตำแหน่งและทุกระดับ (โทษตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน) (๖) เมื่อการสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ และถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ห้ามเลื่อนระดับทุกตำแหน่งและทุกระดับ เพื่อ (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ต่อสู้แก้ตัว (๒) รวบรวมพยานหลักฐาน (๓) พิสูจน์ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ (๔) ค้นหาความจริงและความยุติธรรม	แนวทาง ก.พ.
๓๒. การสอบสวนทางวินัย	หากจะนำผลการสอบสวนไปใช้ลงโทษทางวินัย ต้องมีองค์ประกอบ ๓ ประการ ดังนี้	(๑) ต้องแจ้งข้อกล่าวหา (๒) ต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (๓) ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา	๓๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๑
๓๓. การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ปากคำ หรือการสอบปากคำ	๓๓.๑ ผู้ถูกกล่าวหา ๓๓.๒ พยาน	มีสิทธินำบุคคลต่อไปนี้ เข้าฟัง คำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของตนได้ คือ (๑) ทนายความ (๒) ที่ปรึกษา (๓) หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสอบสวนให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน ผู้ที่ได้รับการยกเว้นให้อยู่ในที่สอบสวนได้คือ (๑) ทนายความของผู้ถูกกล่าวหา (๒) ที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา (๓) หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน	๓๓.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๒ ประกอบข้อ ๔๘ วรรค ๑ ๓๓.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๔๘ วรรค ๑
๓๔. วิธีการสอบสวนทางวินัย	๓๔.๑ วินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๓๔.๒ วินัยอย่างร้ายแรง	ให้สอบสวนตามที่นายก อปทเห็นสมควร เช่น (๑) สอบสวนเอง (๒) มอบหมายให้ผู้อื่นสอบสวนแทน (๓) ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (เพื่อลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงถ้าครบองค์ประกอบในการสอบสวน ตามข้อ ๓๒) (๔) ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หมายเหตุ ทุกวิธีต้องมีองค์ประกอบตามข้อ ๓๒ ให้นายก อปทสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ	๓๔.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๓ ๓๔.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย

		สอบสวน(ใช้แบบ สว.๑) (ดูข้อ ๔๗ ประกอบ)	และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๓
๓๕ “การตั้งเรื่องกล่าวหา”	๓๕.๑ เป็นเรื่องที่กล่าวหาจริง ๆ นั่นคือพฤติกรรมการกระทำ ๓๕.๒ มีใช้ “ฐานความผิด” ๓๕.๓ เป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินการทางวินัย	๓๕.๑.๑ เรื่องที่กล่าวหา เช่น ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร ๓๕.๒.๑ “เรื่องที่กล่าวหา” กับ “ฐานความผิด” แตกต่างกัน คือ “เรื่องที่กล่าวหา” เป็นสิ่งแรกที่ต้องกล่าวถึงเมื่อต้องดำเนินการทางวินัย ซึ่งจะปรากฏอยู่ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (กรณีวินัยร้ายแรง คือ สว.๑) ส่วน “ฐานความผิด” จะปรากฏได้ก็ต่อเมื่อได้รวบรวมพยานหลักฐานไประยะหนึ่งแล้ว (กรณีวินัยร้ายแรง คือ ตั้งแต่ สว.๓ เป็นต้นไป) ๓๕.๓.๑ เมื่อตั้งเรื่องกล่าวหาแล้ว ผลจะออกมาอย่างไรก็ตาม ต้องรายงานไปยัง ก. จังหวัดทุกเรื่อง (ดูข้อ ๒๙.๗.๓ ประกอบ)	๓๕.๑.๑ คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ หน้า ๒๙ ๓๕.๒.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ๓๒(แบบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน/สว.๑) ข้อ ๔๓ แบบ สว.๓ ๓๕.๓.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐ วรรค ๑
๓๖ วิธีการตั้งเรื่องกล่าวหา	แบ่งเป็น๒ วิธี คือ	๓๖.๑ กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (๑) จัดทำเป็นบันทึกข้อความว่า ใครถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อใด เป็นต้น หรือ (๒) จัดทำเป็นรูปแบบคำสั่ง เช่น คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง (เพื่อลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง) หรือ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เป็นต้น (ดูข้อ ๓๔.๑ ประกอบ) ๓๖.๒ กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑) เท่านั้น (ดูข้อ ๔๗ ประกอบ)	๓๖.๑ แนวทาง ก.พ. ๓๖.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๒
๓๗ ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับการตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องอื่น	และคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องอื่นนั้นได้สอบสวนไว้แล้ว ได้แก่ เรื่อง (๑) ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย (๒) หย่อนความ	๓๗.๑ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะนำสำนวนการสอบสวนในเรื่องนั้นมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย ๓๗.๒ และทำความเข้าใจเสนอนายก อบท. ๓๗.๓ โดยถือว่าได้มีการสอบสวนทางวินัยแล้วก็ได้ (ดูข้อ ๓๘ ประกอบ)	๓๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๕

	สามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ (๓) บกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ (๔) ประพฤติตนไม่เหมาะสม		
๓๘. ตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องหย่อน/บกพร่อง/ประพฤติไม่เหมาะสมไว้แล้ว	นายก อปทเห็นว่า มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนั้นด้วย	๓๘.๑ ให้นายก อปทออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นอีก ๑ คำสั่ง ๓๘.๒ กรรมการสอบสวนทางวินัย จะนำเสนอแนะสอบสวนกรณีหย่อนบกพร่อง/ประพฤติไม่เหมาะสมมาประกอบการพิจารณาทางวินัยก็ได้ (ดูข้อ ๓๗ และข้อ ๘ ให้ออกประกอบ)	๓๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๔
๓๙. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน	๓๙.๑ อำนาจ ๓๙.๒ อำนาจหน้าที่ ๓๙.๓ คณะกรรมการสอบสวน มีหน้าที่ ๕ ประการ	กรรมการสอบสวนไม่มีสถานภาพเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย (ดูข้อ ๔๐ ประกอบ) ๓๙.๒.๑ ขอให้กระทรวง ทบวงกรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ ๓๙.๒.๒ เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน เพื่อ... ๓๙.๓.๑ สอบสวนตามหลักเกณฑ์ ก.จังหวัด ๓๙.๓.๒ แสวงหาความจริง ๓๙.๓.๓ ดูแลให้บังเกิดความยุติธรรม ๓๙.๓.๔ รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหา ๓๙.๓.๕ จัดทำบันทึกประจำวันทุกครั้งที่มีการสอบสวน	๓๙.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๓ ๓๙.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๙
๔๐. กรรมการสอบสวนปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	เพื่อให้เกิดหรืออาจจะเกิดความเสียหายต่อผู้อื่น	๔๐.๑ เมื่อถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ๔๐.๒ อาจเป็นความผิดทางวินัยได้ และอาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ม.๑๕๗ ได้อีกเช่นกัน ข้อสังเกต การเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ยังไม่ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ดูข้อ ๓๙ ประกอบ)	๔๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๑๙ ลง ๑๙ มี.ค.๔๐ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๕๘

๔๑. อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวินัย	๔๑.๑ อำนาจในการดำเนินการทางวินัย ๔๑.๒ อำนาจในการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย	๔๑.๑.๑ เป็นอำนาจของนายก อบท. ๔๑.๑.๒ ต้องเป็นนายก อบท.ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ณ วันที่ออกคำสั่ง (แต่งตั้งกรรมการ/ลงโทษ) ๔๑.๑.๓ ผู้บังคับบัญชาอื่นอาจมีอำนาจได้ หากนายก อบท.มอบอำนาจ ๔๑.๒.๑ กรณี ก.จังหวัด ต้องเป็น ก.จังหวัดเจ้าสังกัด ณ วันที่พิจารณาและมีมติ	๔๑.๑.๑ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ม. ๑๕ ๔๑.๑.๓ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ม. ๑๕ วรรค ๒ ๔๑.๒.๑ ม. ๑๕ วรรค ๒ ประกอบมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ข้อ ๖๗
๔๒. ลักษณะเฉพาะของ “วินัย”	มี ๓ ประการ ดังนี้	(๑) การดำเนินการทางวินัย ไม่มีอายุความ (นายก อบท.สามารถดำเนินการได้ตลอดเวลาที่ยังรับราชการอยู่) (๒) ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยต้องมีสถานภาพเป็นข้าราชการ (เว้นแต่ออกจากราชการไปแล้ว แต่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายก่อนออกจากราชการ) (๓) นายก อบท.สังกัดปัจจุบันเท่านั้นจึงมีอำนาจออกคำสั่ง (ดูข้อ ๘๕ และ ๘๗ ให้ออก ประกอบ)	(๑) แนวทาง ก.พ. (๒) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๔ (๓) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๘ วรรค ๒
๔๓. จะดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการไปแล้ว ได้หรือไม่	ต้องถูกกล่าวหาไว้ก่อนออกจากราชการ จึงจะดำเนินการทางวินัยได้	โดย ๔๓.๑ กล่าวหาเป็นหนังสือ ๔๓.๒ ต่อผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย ๔๓.๓ ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (แต่ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นายก อบท.ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้) หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา(เว้นแต่ประมาทหรือลหุโทษ) ๔๓.๔ นายก อบท.สามารถดำเนินการทางวินัยได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ ๔๓.๕ หากผลการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นจะถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) ก็ให้ดโทษเสีย	๔๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๔ หมายเหตุ (๑) เว้นแต่ออกจากราชการ เพราะตาย (๒) กรณีต้องการทราบว่าเป็นเรื่องใดถูกกล่าวหาไว้ก่อนออกจากราชการ หรือไม่ ต้องตรวจสอบจากเอกสารการกล่าวหา กับ วันที่ผู้ถูกกล่าวหา

			ออกจากราชการว่า วันใดเกิดก่อน หากวันออกจากราชการเกิดก่อนการกล่าวหา นายก อบท.ก็ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้
๔๔. เพียงใดจึงถือว่ากล่าวหาไว้ก่อนออกจากราชการ	อันเป็นเหตุให้ดำเนินการทางวินัยได้	๔๔.๑ ต้องมีการระบุชื่ออย่างชัดเจน ๔๔.๒ หากไม่ปรากฏชื่อ ไม่เข้าความหมายในข้อนี้ จะตั้งกรรมการสอบสวนมิได้ ๔๔.๓ กรณี สตง.ชี้มูล โดยไม่ระบุชื่อก็ไม่อาจตั้งกรรมการสอบสวนได้ (ดูข้อ ๔๓ ประกอบ)	๔๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร
๔๕. หน้าที่ประธานกรรมการสอบสวน	เรียกประชุมเพื่อพิจารณาวางแผนทางสอบสวน	เมื่อรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและรับเรื่องแล้ว ให้ประธานกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมครั้งแรก (ภายใน ๑๕ วัน นับแต่ประธานรับทราบคำสั่ง)	๔๕. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๔ (ดูข้อ ๖๒.๑ ประกอบ)
๔๖. การยืมตัวกรรมการสอบสวนจากสังกัดอื่น	(๑) กรณีจำเป็นหรือเพื่อความยุติธรรม (๒) ต้องได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดของผู้นั้นก่อน	๔๖.๑ ประสานภายในกับเจ้าตัวผู้ต้องการขอตัว ๔๖.๒ หากเจ้าตัวไม่ขัดข้อง ให้ประสานภายในกับผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นด้วย ๔๖.๓ หากไม่ขัดข้อง ให้ส่งหนังสือขอตัวอย่างเป็นทางการ ๔๖.๔ เมื่อได้รับหนังสือตอบยินยอมจึงออกคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนได้ ๔๖.๕ อย่าออกคำสั่งก่อนวันได้รับหนังสือยินยอมเป็นอันขาด(เพราะอาจมีปัญหาเป็นคำสั่งที่มีชอบในภายหลัง) หมายเหตุ เป็นข้อแนะนำ มิใช่ข้อกฎหมาย	(๑) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๑ วรรค ๑ (๒) หนังสือสำนักงาน ก.อบต., ก.ท. และ ก.จ.ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๐๕ ลง ๒๐ ก.ย.๔๘ หมายเหตุ ๑. “ต้นสังกัด” หมายถึง นอภ.หรือ ผวจ.หรือ นายก อบท.ที่กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่จะขอตัว ๒. ระหว่างปฏิบัติราชการในฐานะกรรมการสอบสวน ให้ถือเสมือนหนึ่งว่ากรรมการนั้นสังกัด อบท.เจ้า ของคำสั่งจนเสร็จการ (น.ว.๑๗๘/๒๔๙๒ ลง ๑๐ ต.ค.๙๒) (ดูข้อ ๑๔๐ ประกอบ)
๔๗. นายก อบท.เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวน หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับพนักงานส่วนท้องถิ่น	๔๗.๑ เป็นคู่กรณี (๑) อาจฟ้องร้องหรือร้องเรียนกันเป็นที ประจักษ์ (๒) รวมถึงมีพฤติกรรมหรือเหตุ	๔๗.๑.๑ เรื่องปรากฏต่อ ก.จังหวัดโดยทางใดทางหนึ่ง ๔๗.๑.๒ ก.จังหวัดต้องตรวจสอบ ๔๗.๑.๓ หากเป็นความจริง ให้มีมติคัดเลือกกรรมการสอบสวนให้ ๔๗.๑.๔ ส่งรายชื่อที่มีมติคัดเลือกแล้วให้นายก อบท.ออกคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ๔๗.๑.๕ แจ้งต้นสังกัดของผู้ได้รับคัดเลือกเป็น	๔๗.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๑ วรรค ๕ และหนังสือสำนักงาน ก.อบต., ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/๑๓๒, ๑๓๓ ลง ๓๐ มิ.ย.๕๒

	การณเป็น ปฏิปักษ์มี สภาพร้าย แรง ๔๗.๒ ถูกกล่าวหา ว่ากระทำ ผิดร่วมกัน ๔๗.๓ เมื่อคณะ กรรมการ สอบสวน แล้วเสร็จ	กรรมการสอบสวนทราบ (เป็นการ ยกเว้นข้อ ๓๑ วรรค๑ ที่ไม่ต้องขอ ความยินยอมก่อน) ๔๗.๒.๑ ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๔๗.๑ ๔๗.๓.๑ ต้องรายงานผลการสอบสวนให้ ก. จังหวัดพิจารณา ๔๗.๓.๒ เมื่อ ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ นายก อบปท.สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น	ข้อสังเกต กรณีนี้ฝ่ายเลขานุ ก.จังหวัด ควรประ สานภายในกับผู้ ที่ได้รับการเสนอชื่อ และต้นสังกัดก่อน เสนอชื่อให้ ก. จังหวัดพิจารณา คัดเลือก (ข้อเสนอแนะ) ๔๗.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๓๑ วรรค ๖
๔๘. การออกคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบ สวน (สว.๑)	๔๘.๑ คุณสมบัติ ของคณะ กรรมการ สอบสวน ๔๘.๒ รูปแบบ ๔๘.๓ การแจ้งคำ	๔๘.๑.๑ เลือกพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัด ก่อน หากจำเป็นจึงเลือกจากข้าราชการ การนอกสังกัด อบปท.นั้น ๔๘.๑.๒ ข้าราชการ ทหาร เป็นกรรมการสอบ สวนวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ได้ ๔๘.๑.๓ มีจำนวนอย่างน้อย ๓ คน ๔๘.๑.๔ ประธานต้องมีตำแหน่งระดับ (ซี) ไม่ ต่ำกว่าผู้ที่ถูกกล่าวหา ๔๘.๑.๕ ในจำนวน ๓ คนนั้น อย่างน้อย ๑ คน ต้อง (๑) เป็นนิติกร (๒) จบปริญญาทางกฎหมาย (๓) ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการ ดำเนินการทางวินัย (๔) มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการ ทางวินัย ๔๘.๑.๖ ให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ๔๘.๑.๗ แม้ภายหลังประธานจะมีระดับ(ซี) ต่ำ กว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ ได้ทำไปแล้ว ๔๘.๒.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว๑) ต้องระบุ ๓ ส่วนประกอบ ดังนี้ (๑) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา (๒) เรื่องที่กล่าวหา (๓) ชื่อและตำแหน่งของกรรมการ สอบสวน ส่วนประกอบนี้จะขาดส่วนหนึ่งส่วนใด ไปไม่ได้ แต่จะให้มีผู้ช่วยเลขานุการหรือ ไม่ก็ได้ ๔๘.๓.๑ นายก อบปทต้องแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะ	๔๘.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๓๑ วรรค ๑-๔ ๔๘.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๓๒ ๔๘.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ

	สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน	กรรมการสอบสวน พร้อมสำเนาฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน (๒) หากแจ้งไม่ได้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เมื่อพ้น ๑๕ วัน ถือว่ารับทราบแล้ว ๔๘.๓.๒ นายก อบทส่งคำสั่งแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนทราบพร้อมเอกสารการรับทราบข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา ๔๘.๓.๓ ประธานกรรมการลงนามรับทราบ ระยะเวลาการสอบสวนเริ่มนับ ๒.๒.๓	วินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๓ หมายเหตุ เจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่องจะทำหน้าที่แทนนายก อบท.
๔๙. คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนจะยกเลิกมิได้	๔๙.๑ ตรวจสอบให้รอบคอบก่อนออกคำสั่ง (อย่าผิดพลาด) ๔๙.๒ เมื่อออกแล้วจะยกเลิกมิได้ ๔๙.๓ หากจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขสามารถดำเนินการได้ตามข้อ ๕๐	๔๙.๑.๑ พิจารณาว่า ณ วันที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน มีมูลเพียงพอว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ (๑) หากมีมูลเพียงพอ ให้ดำเนินการทางวินัยทันที (๒) หากมูลยังไม่เพียงพอ ต้องแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเสียก่อน ๔๙.๒.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อาจยกเลิกได้เฉพาะคำสั่งที่สั่งผิดในสาระสำคัญ เช่น ผิดตัวบุคคล ผิดเรื่องที่กล่าวหา หรือไม่มีชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา	๔๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย ข้อ ๓๑ วรรค ๗ (๑) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐ วรรค ๔ (๒) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐ วรรค ๕ ๔๙.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๘
๕๐. คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนอาจเปลี่ยนแปลงได้	ยกเลิกไม่ได้ แต่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้	๕๐.๑ นายก อบท.เห็นว่า (๑) มีเหตุอันสมควร หรือ (๒) จำเป็นจะต้องเปลี่ยน เพิ่ม ลดจำนวนกรรมการสอบสวน ๕๐.๒ ให้สามารถดำเนินการได้ แต่ต้องแสดงเหตุแห่งการนั้นไว้ด้วย	๕๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๘
๕๑. ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่	ให้การสอบสวน	คณะกรรมการสอบสวน ต้อง	๕๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ

กรรม (ตาย) ระหว่างการสอบสวน	เป็นอันยุติลง	๕๑.๑ รวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่มี ๕๑.๒ วินิจฉัยว่าผู้ตายกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ๕๑.๓ ถ้าผิด จะลงโทษปลดหรือไล่ออก ๕๒.๔ ปลดออกได้รับบำเหน็จบำนาญหรือไม่ ข้อสังเกต หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ สค๕๐๔ ๑๔๕๕๖ ลง ๒๕พ.ค.๒๐ ให้ทำการสอบสวนต่อไป น่าจะหมายถึง เพียงการรวบรวมพยานหลักฐานอื่นที่มีใช้การสอบปากคำบุคคล	วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๔ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๕๗๙ ลง ๔ ก.ค.๕๐ หมายเหตุ หากให้สอบปากคำพยานบุคคลและมีกรณีพาดพิงผู้ตาย ทำให้ผู้ตายไม่มีโอกาสต่อสู้
๕๒. เมื่อเกิดกรณีหนึ่งกรณีใด หรือทุกกรณีดังต่อไปนี้	(๑) ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน (วินัยอย่างร้ายแรง) (๒) ถูกฟ้องคดีอาญา (๓) ต้องหาคดีอาญา	๕๒.๑ นายก อบท.อาจสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัดได้ ถ้ามีเหตุหนึ่งเหตุใด ใน (๑) - (๓) (ดูข้อ ๑๕ ให้ออก ประกอบ) ๕๒.๒ ผลการสอบสวนพิจารณาไม่ถึงกับจะต้องโทษปลดไล่ออก หรือให้อาต ต้องสั่งกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือระดับเดียวกับ ๕๒.๓ ให้ถือว่า มีสถานภาพเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตลอดเวลา	๕๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๕
๕๓. การดำเนินการทางวินัย กรณีการกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง	นายก อบท.จะดำเนินการทางวินัย โดย ๑. ไม่สอบสวนหรือ ๒. งดการสอบสวนก็ได้ ๓. กรณีหย่อน/บกพร่อง/ประพฤติด้อยเหมาะสม ก็เช่นเดียวกัน	๕๓.๑ ปกตินายก อบท.จะดำเนินการทางวินัย ต้องมีการสอบสวนก่อนทุกครั้งจึงสั่งลงโทษทางวินัยได้ ๕๓.๒ หากมีคำสั่งลงโทษ โดยไม่มีการสอบสวน คำสั่งลงโทษนั้นย่อมเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ๕๓.๓ แต่ถ้าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง จะไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวน ก็ลงโทษทางวินัยได้ (หรือให้ออกจากราชการได้) ข้อสังเกต ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษาว่า ต้องตั้งเรื่อง เพื่อดำเนินการทางวินัย แล้วจึงจะไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนได้ (ดูข้อ ๓๕ ประกอบ)	๕๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๗-๒๙ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๖/๒๕๕๔
๕๔. การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง	๕๔.๑ วินัยไม่ร้ายแรง ๕๔.๒ วินัยอย่างร้ายแรง	มีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (๑) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญา และนายก อบท.เห็นว่าคำพิพากษาประจักษ์ชัดแล้ว (๒) รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายก อบท.หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือกรรมการสอบสวน และบันทึกคำรับสารภาพนั้นเป็นหนังสือไว้แล้ว มีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (๑) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (จริง ๆ)	๕๔.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๗ ๕๔.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย

		โดยไม่รื้อ (เว้นประมาท/ลหุโทษ) (๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยนายก อบท.สืบสวนแล้วว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ (๓) รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายก อบท. หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือกรรมการสอบสวน และบันทึกคำรับสารภาพเป็นหนังสือไว้แล้ว (ผู้สืบสวนหรือสอบสวนทางวินัย) มีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (๑) หย่อนความสามารถ (๒) บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ (๓) ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง และนายก อบท.เห็นว่าหากให้อยู่ในราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการจะสั่งให้ออกจากราชการโดยไม่สอบสวนก็ได้ ถ้า (๑) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญาแต่ให้รื้อ และนายก อบท.เห็นว่าคำพิพากษาประจักษ์ชัดแล้ว (๒) รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายก อบท. หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือกรรมการสอบสวน และบันทึกคำรับสารภาพเป็นหนังสือไว้แล้ว	และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๘ ๕๔.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๙
๕๕. แจ้ง สว.๑, ๒ และ ๓ ไม่ได้ ต้องทำอย่างไร	๕๕.๑ สว.๑ (คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ๕๕.๒ สว.๒ (แบบการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา) ๕๕.๓ สว.๓ (แบบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน)	๕๕.๑.๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่รับทราบ หรือไม่อาจแจ้งได้ ๕๕.๑.๒ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ที่ยปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ๕๕.๑.๓ เมื่อพ้น ๑๕ วัน นับแต่วันส่ง ถือว่ารับทราบแล้ว ๕๕.๒.๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่รับทราบหรือไม่มารับทราบ ๕๕.๒.๒ ให้ทำ สว๒ เป็น ๓ ฉบับ อีก๑ ฉบับส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ที่ยปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ ๕๕.๒.๓ เมื่อพ้น ๑๕ วัน นับแต่วันส่ง ถือว่ารับทราบแล้ว (แม้ไม่ได้รับ สว.๒ คืนก็ตาม) ๕๕.๓.๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่รับทราบหรือไม่มารับทราบ ๕๕.๓.๒ ให้ทำ สว๓ เป็น ๓ ฉบับ อีก๑ ฉบับ	๕๕.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๒ (๑) ๕๕.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๔๒ วรรค ๖ ๕๕.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทาง

	ข้อกล่าวหา)	ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไป ยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานของ ทางราชการ หรือสถานที่ผู้ถูกกล่าว หาแจ้งให้ทราบ ๕๕.๓.๓ เมื่อพ้น ๑๕ วัน นับแต่วันส่ง ถือว่า รับทราบแล้ว (แม้ไม่ได้รับ สว.๓ คืบ ก็ตาม) (ดูข้อ ๕๖ ประกอบ)	วินัย ข้อ ๔๓ วรรค ๖ ๕๕.๓.๓ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ล ๑๐๖ ลง ๒๒ มี.ค.๓๙ ข้อสังเกต ไม่คำนึงถึงผลของ การส่งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับ หรือไม่ เพื่อให้การสอบสวน สามารถดำเนินการต่อไปได้
๕๖. สว.๒ หรือ สว.๓ สามารถแจ้งวันเดียว กันได้	มาตรฐานทั่วไปไม่ได้ ห้ามไม่ให้แจ้งในวัน เดียวกัน	ที่กำหนดเช่นนี้เพราะต้องการให้คณะกรรมการ สอบสวนดำเนินการให้ครบถ้วนตามที่กำหนด ไว้เท่านั้น (ดูข้อ ๕๕ ประกอบ)	เทียบเคียง ๕๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๑๙ ลง ๑๙ มี.ค.๔๐ ในหนังสือ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๕๘
๕๗. กรรมการไม่ได้แจ้ง สว.๓ เลย ต้องทำ อย่างไร	นายก อบปต้องสั่ง ให้คณะกรรมการ สอบสวนดำเนินการ ให้ถูกต้องโดยเร็ว	มี ๒ กรณี ดังนี้ (๑) ไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบบันทึก สว.๓ (๒) ไม่ส่งบันทึก สว.๓ (๓) ไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหามาชี้แจง (๔) ไม่นัดให้มาชี้แจงหรือนำสืบ	๕๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๖๓
๕๘. การประชุมครั้งแรก ของคณะกรรมการ สอบสวน	เพื่อวางแผนทางการ สอบสวน	๕๘.๑ เมื่อประธานกรรมการได้ลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีรับทราบคำสั่งแล้ว (ระยะเวลาการสอบสวนเริ่มนับ ในวัน ถัดไปให้นับเป็น ๑) ๕๘.๒ ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุม (ครั้งแรก) ๕๘.๓ เพื่อวางแผนทางการสอบสวน	๕๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๓๔ (ดูข้อ ๔๘.๓.๓ ประกอบ)
๕๙. องค์ประชุมกรรมการ สอบสวน	๕๙.๑ การประชุม ๕๙.๒ การสอบสวน	(๑) ทุกครั้งต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด (๒) เสียงเท่ากันประธานออกเพิ่มอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด (๓) แต่หากจะแจ้ง สว.๓ และประชุมลงมติทำ สว.๖ ต้องไม่น้อยกว่า ๓ คนด้วย	๕๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๓๕ และ ๔๖
๖๐. กรรมการสอบสวนไม่ ครบองค์ประชุมยอม เสียไปเฉพาะส่วน	จะนำส่วนที่เสียไป นั้นมาใช้ลงโทษไม่ ได้	๖๐.๑ กรรมการสอบสวนที่มีได้ร่วมสอบ มาลง ลายมือชื่อในภายหลังเพื่อให้ครบองค์ ประชุม ๖๐.๒ ไม่อาจทำให้การสอบสวนดังกล่าวเป็น การสอบสวนที่ถูกต้องขึ้นมาได้ และ ๖๐.๓ ถือว่ากรรมการสอบสวนผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบของททชการ	๖๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๑๐๖๖ ลง ๑๕ พ.ย.๓๗ ในหนังสือ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๒๕

๖๑. การคัดค้านกรรมการสอบสวน	๖๑.๑ โดยตัวผู้ถูกกล่าวหา ๖๑.๒ โดยกรรมการสอบสวนเอง	๖๑.๑.๑ มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างหนึ่งใด (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ (๒) มีประโยชน์ได้เสีย (๓) โกรธเคือง (๔) ญาติผู้กล่าวหา (๕) เหตุเสียความเป็นธรรมอื่น ๖๑.๑.๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านเป็นหนังสือต่อนายก อปท.ผู้สั่งแต่งตั้งภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการ ๖๑.๑.๓ เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว นายก อปท.ต้องส่งคำคัดค้านนั้น ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือคัดค้านด้วย ๒ วิธี ดังนี้ (๑) ส่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน (๒) ยกคำคัดค้าน ๖๑.๑.๔ คำสั่งของนายก อปท.ที่ยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด ๖๑.๑.๕ หากนายก อปท.ไม่สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน (ห้ามนั่งร่วมทำการสอบสวน เพราะเป็นผู้อื่น) ๖๑.๑.๖ เมื่อนายก อปท.ได้ส่งคำคัดค้านแล้ว ให้แจ้งผู้คัดค้านทราบด้วย ๖๑.๑.๗ นายก อปท.ต้องส่งเรื่องการคัดค้านให้กรรมการสอบสวนรวบรวมไว้ในสำนวนโดยเร็ว ๖๑.๒.๑ ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๖๑.๑ (ดูข้อ ๖๒ ประกอบ)	๖๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๖ และ ๓๗ (๑) กรณีนี้ให้แต่งตั้งกรรมการทดแทน ตามข้อ ๓๘ ๖๑.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๗
๖๒. นายก อปท.ไม่สั่งคำคัดค้านภายใน ๑๕ วัน	ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน	๖๒.๑ ถือว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุรับฟังได้ ๖๒.๒ การสอบสวนหลังจากนั้นซึ่งมีผู้ถูกคัดค้านร่วมอยู่ด้วยเป็นการไม่ชอบ ๖๒.๓ หากจะลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง จะทำให้การสอบสวนและมติของกรรมการที่ไม่ครบองค์ประชุมเสียไปด้วย ๖๒.๔ นายก อปท.ควรมีคำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการเสียแล้ว ๖๒.๕ แต่งตั้งผู้อื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการแทนต่อไป ๖๒.๖ แต่ถ้าจะลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นายก อปท.สามารถพิจารณาสั่งลงโทษ	๖๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ถศ๗๐ ลง ๒๖ พ.ย.๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๓๓ ๖๒.๖ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย

		ได้ตามควรแก่กรณี (ดูข้อ ๖๑ ประกอบ)	ข้อ ๒๒ วรรค ๓
๖๓. การนับระยะเวลาการ สอบสวน	๖๓.๑ อำนาจของ กรรมการ ๖๓.๒ อำนาจของ นายก อบท ๖๓.๓ อำนาจของ ก.จังหวัด ๖๓.๔ ผู้มีหน้าที่ยื่น ขอขยายเวลา คือประธาน กรรมการสอบ สวนโดยยื่นต่อ นายก อบท เพื่อให้อนุญาต	๖๓.๑.๑ มีกำหนด ๑๒๐ วัน ๖๓.๒.๑ ขยายได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน เป็น ๖๐ วัน (รวม ๑๘๐ วัน) ๖๓.๓.๑ เมื่อครบ ๑๘๐ วันแล้ว ให้นายก อบท.รายงาน ก.จังหวัด จำนวนวัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเป็นดุล พินิจของ ก.จังหวัด (กรรมการสอบสวนควรระบุด้วยว่า เหลือการรวบรวมพยานหลักฐานใด บ้าง และจะใช้เวลาที่วัน เพื่อประกอบ การพิจารณา)	๖๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๔๐ หมายเหตุ ๑. เงื่อนไขเวลาตาม ข้อนี้ ให้คำนึงถึงเวลารวมเป็น หลัก เวลาย่อยเป็นเพียงส่วน ประกอบ ๒. ระยะเวลาการ ดำเนินการทางวินัย มักจะไม่ กำหนด นอกเหนือจากข้อ ๔๐ หากจะมีระยะเวลาจะใช้คำว่า ทันที, โดยไม่ชักช้า, โดยเร็ว, หรือโดยพลัน แทน ๓. เงื่อนไขเวลาการ สอบสวนเป็นเพียงเงื่อนไขเวลา เร่งรัด ไม่ใช่เงื่อนไขบังคับ กรรมการต้องสอบสวนให้อยู่ ภายในเงื่อนไขดังกล่าว
๖๔. ต้องนับระยะเวลาการ สอบสวนอย่างต่อเนื่อง	ไม่ต้องหยุดนับ	๖๔.๑ การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบ สวนไม่กระทบระยะเวลาเดิมที่นับแล้ว ๖๔.๒ กรรมการชุดใหม่ต้องนับระยะเวลาต่อ เนื่องจากชุดเดิม ๖๔.๓ เมื่อครบกำหนดให้ขอขยายระยะเวลา ตามปกติ	๖๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๗๖๘ ลง ๓๑ ต.ค.๓๘ ในหนังสือ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๖๑
๖๕. คณะกรรมการสอบ สวนทำการสอบสวน เกินระยะเวลาที่ กำหนด โดยมีได้ขอ ขยายเวลาการ สอบสวน	ไม่ถือเป็นสาระสำ คัญอันจะทำให้เสีย ความเป็นธรรมแต่ อย่างไร	นายก อบท.จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการขอขยายเวลาให้เป็นการถูกต้อง หรือไม่ก็ได้ ข้อสังเกต เป็นกรณีไม่มีเจตนาให้เกิดความล่า ช้า แต่หากมีเจตนากรรมการอาจมีความผิดได้	๖๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๒๒ ลง ๑๗ ม.ค.๓๙ ในหนังสือ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๗๗
๖๖. การอ้างพยานหลัก ฐาน	พยานเอกสาร/ พยานวัตถุ	๖๖.๑ ให้กรรมการสอบสวนบันทึกว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด ๖๖.๒ ให้ใช้ต้นฉบับ ๖๖.๓ หากไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่ กรรมการหรือผู้รับผิดชอบรับรองก็ได้ ๖๖.๔ ถ้าต้นฉบับสูญหายถูกทำลาย จะให้นำ สำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้	๖๖. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๔๑ หมายเหตุ กรณีกรรมการสอบ สวนจะใช้สำนวนการสอบข้อ เท็จจริงมาเป็นหลักฐานใน สำนวนการสอบสวน ต้อง (๑) มีมตินำมาใช้ (๒) สอบสวนพยานบุคคล

			ทุกปากเพื่อยืนยันการให้ถ้อยคำที่เคยให้ไว้หรือที่เรียกว่า “สอบย้อน” ปากใดสอบย้อนไม่ได้ให้ตัดพยานปากนั้น
๖๗. การสอบสวนเพิ่มเติม	๖๗.๑ ในชั้นของ กรรมการ สอบสวน ๖๗.๒ ในชั้นของ นายก อบท. ๖๗.๓ ในชั้นของ ก.จังหวัด	๖๗.๑.๑ ก่อนกรรมการสอบสวนเสนอสำนวน การสอบสวนต่อนายก อบท.กรรมการ สอบเพิ่มเติมได้ ๖๗.๒.๑ นายก อบท.เห็นสมควรสอบสวนเพิ่ม เติม ต้องกำหนดประเด็นและข้อสำ คัญส่งไปให้กรรมการสอบสวนชุดเดิม สอบสวนเพิ่มเติม ๖๗.๒.๒ เมื่อกรรมการสอบสวนเสร็จ ส่งผลการ สอบให้นายก อบท.โดยไม่ต้องทำความ เห็นซ้ำอีก ๖๗.๒.๓ กรณีกรรมการสอบสวนชุดเดิมไม่อาจ สอบสวนได้ หรือเห็นเป็นการสมควร นายก อบท.จะตั้งกรรมการสอบสวน ชุดใหม่ขึ้นทำการสอบสวนก็ได้ ๖๗.๓.๑ ก.จังหวัดเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่ม เติม ต้องกำหนดประเด็นและข้อสำ คัญส่งไปให้กรรมการสอบสวนชุดเดิม สอบสวนเพิ่มเติม ๖๗.๓.๒ เมื่อกรรมการสอบสวนเสร็จ ให้ส่งผล การสอบให้ ก.จังหวัด โดยไม่ต้องทำ ความเห็นซ้ำอีก ๖๗.๓.๓ กรณีกรรมการสอบสวนชุดเดิมไม่อาจ สอบสวนได้ หรือเห็นเป็นการสมควร นายก อบท.จะตั้งกรรมการสอบสวน ชุดใหม่ขึ้นทำการสอบสวนก็ได้	๖๗.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๔๔ ๖๗.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๖๐ ๖๗.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๖๐ และข้อ ๗๑ วรรค ๑ ๖๗.๓.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยว กับวินัยและการรักษา วินัย และการดำเนิน การทางวินัย ข้อ ๖๐ วรรค ๒
๖๘. การชี้แจง การให้ถ้อย คำและการนำสืบแก้ ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม	เป็นสิทธิของผู้ถูก กล่าวหาที่จะทำได้	ดำเนินการได้ ๒ ขั้นตอน ดังนี้ (๑) เมื่อกรรมการสอบสวนยังสอบสวนไม่แล้ว เสร็จ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวน (๒) เมื่ออยู่ระหว่างการพิจารณาของนายก อบท. (รวมทั้งนายก อบท.สังกัดใหม่กรณี โอนด้วย) ให้ยื่นต่อนายก อบท.ผู้ที่ พิจารณานั้น และให้นายก อบท.ผู้นั้นรับ คำชี้แจงรวมไว้ในสำนวนเพื่อประกอบการ พิจารณาด้วย	๖๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๔๕
๖๙. การสอบสวนเสียไป หรือไม่	ใน ๒ ประเด็นดังนี้ ๖๙.๑ ระยะเวลาการ	๖๙.๑.๑ เป็นเพียงเงื่อนไขเร่งรัด แม้จะล่วง	

	สอบสวน ๖๙.๒ คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน	เลยเวลาไปบ้าง ก็ไม่ทำให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ซึ่งกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว (ดูข้อ ๖๕ ประกอบ) ๖๙.๒.๑ ทำให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง (ข้อพึงระวัง)	๖๙.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๑
๗๐. การสอบสวนเสียไปเฉพาะส่วน	นายก อปทต้องสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว	มี ๒ กรณี ดังนี้ (๑) องค์ประชุมไม่ครบ (๒) สอบปากคำบุคคลไม่ถูกต้อง (ผู้อื่นร่วมสอบ/กรรมการน้อยกว่ากึ่ง/ล่อลวง ชูเชิญ/ผู้อื่นอยู่ในที่สอบสวน/คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่ถูกต้อง)	๗๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๒
๗๑. การสอบสวนตอนใดทำไมไม่ถูกต้อง (นอกจากตามวินัย ข้อ ๖๑)	กรณีต่อไปนี้เป็นดุลพินิจของนายก อปทว่าจะสั่งให้กรรมการสอบสวนแก้ไขหรือไม่	๗๑.๑ ถ้าเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นายก อปท.สั่งให้คณะกรรมการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องโดยเร็ว ๗๑.๒ ถ้ามิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นายก อปท.จะสั่งให้แก้ไขหรือไม่ก็ได้	๗๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๔
๗๒. ผู้ถูกกล่าวหาโอนระหว่างการสอบสวน	ให้กรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ	๗๒.๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายก อปท.สังกัดเดิม ๗๒.๒ ให้นายก อปท.สังกัดเดิมตรวจสอบความถูกต้องของสำนวน จากนั้นส่งต่อไปยังนายก อปท.สังกัดใหม่(สังกัดปัจจุบัน) ๗๒.๓ นายก อปท.สังกัดใหม่ ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วให้ใช้สำนวนนั้นพิจารณาลงโทษ (ข้อพึงระวังตั้งกรรมการสอบใหม่อีกไม่ได้ เพราะจะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำในความผิดเดียวกัน)	๗๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๖ หมายเหตุ ไม่ให้โอนระหว่างการสอบสวน โดยอ้างว่าถูกตั้งกรรมการสอบสวน อาจขัดรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ (เสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่)
๗๓. ข้ออนุญาตและข้อห้ามในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน	๗๓.๑ ข้ออนุญาต ๗๓.๒ ข้อห้าม ๗๓.๓ วิธีการสอบสวน	๗๓.๑.๑ ผู้ที่อยู่ในที่สอบสวนได้ (๑) หนาความของผู้ถูกกล่าวหา (๒) ที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา (๓) บุคคลที่กรรมการอนุญาต ๗๓.๑.๑ มิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน ๗๓.๑.๒ มิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน ๗๓.๑.๓ มิให้ล่อลวง ชูเชิญ สักยญา จูงใจ ให้คณะกรรมการสอบสวน ๗๓.๑.๑ รวบรวมประวัติความประพฤติของผู้ถูก	๗๓.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๔๘ วรรค ๑ ๗๓.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๙ วรรค ๑, ๔๗ และ ๔๘ วรรค ๑ ๗๓.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย

		กล่าวหา ๓๓.๓.๒ จัดทำบันทึกประจำวันทุกครั้ง ๓๓.๓.๓ กำหนดวัน เวลา สถานที่ที่จะทำการสอบสวน ๓๓.๓.๔ ให้เรียกผู้ที่จะถูกสอบสวนเข้ามาในที่สอบสวนที่ละคน	และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๙ วรรค ๑ ข้อ ๔๘ วรรค ๑
๗๔. วิธีการสอบพยานบุคคล	เป็นการสอบปากคำพยาน	๗๔.๑ ให้ใช้ สว. ในการบันทึกถ้อยคำ ๗๔.๒ บันทึกแล้วอ่านให้เขาฟัง หรือให้อ่านเอง แล้วให้ผู้นั้นและกรรมการทุกคนชื่อกำกับ ๗๔.๓ กรณีมีบันทึกหลายหน้า ให้ผู้นั้นและกรรมการอย่างน้อย ๒ คน ลงชื่อกำกับทุกหน้า ๗๔.๔ ห้ามขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ๗๔.๕ ถ้าจะแก้ไข ให้ขีดฆ่าหรือตกเติมแล้วให้ผู้นั้นและกรรมการอย่างน้อย ๒ คน ลงชื่อกำกับทุกแห่ง ๗๔.๖ กรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ลงลายมือชื่อบันทึกเหตุไว้ในบันทึกนั้น ๗๔.๗ ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ใช้ป.พ.พ.มาตรา ๙ (เช่น แกงไต เป็นต้น	๗๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๔๘
๗๕. การติดพยาน	๗๕.๑ กรรมการจะไม่สอบสวนพยานปากนั้นก็ได้อ... ๗๕.๒ กรรมการจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ ถ้า..	๗๕.๑.๑ พยานมา แต่ไม่ให้ถ้อยคำ ๗๕.๑.๒ พยานไม่มา ๗๕.๑.๓ กรรมการเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร ๗๕.๑.๔ แต่ให้บันทึกเหตุขึ้นในบันทึกประจำวัน ๗๕.๒.๑ หลักฐานใด จะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น ๗๕.๒.๒ มีใช้หลักฐานในประเด็นสำคัญ ๗๕.๒.๓ แต่ให้บันทึกเหตุขึ้นไว้ในบันทึกประจำวัน	๗๕.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๔๙ วรรค ๒ ๗๕.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๐
๗๖. การสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานต่างท้องที่	อาจทำได้๒ วิธี ๗๖.๑ ส่งประเด็น	๗๖.๑.๑ กรรมการกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะสอบสวน ๗๖.๑.๒ ประธานกรรมการสอบสวนรายงานนายอ.ปท.ที่สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ๗๖.๑.๓ นายอ.ปท.ที่สั่งแต่งตั้งฯ ขอให้หัวหน้าส่วนราชการในท้องที่จะสอบการสอบสวนหรือรวบรวมแทนก็ได้ ๗๖.๑.๔ โดยเลือกข้าราชการในบังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ คน ร่วมเป็น “คณะทำกาสอบสวน” ๗๖.๑.๕ คณะทำการสอบสวน มีฐานะเป็นกรรมการสอบสวน	๗๖.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๑ วรรค ๑ ๗๖.๑.๕ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๑

	๗๖.๒ เดินทางไป สอบสวนเอง	๗๖.๒.๑ เป็นการสอบสวนเช่นเดียวกับสอบสืบ ท้องที่ ซึ่งต้องมีการขออนุมัติเดินทางไป ราชการตามระเบียบ ๗๖.๒.๒ ไม่ควรเรียกพยานมาสอบ เพราะจะสร้าง ภาระให้พยานเกินจำเป็น	วรรค ๒ หมายเหตุ เนื่องจากไม่อาจเบิก เงินค่าพยานได้
๗๗. กรรมการสอบสวนพบ เรื่องอื่น นอกจากที่ได้ ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้ง กรรมการสอบสวน (สว.๑) ทำอย่างไร	กรรมการจะสอบ สวนในเรื่องอื่นนั้น ไม่ได้	๗๗.๑ ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานนาย อปท.เจ้าของคำสั่งนั้นโดยเร็ว ๗๗.๒ ถ้านายก อปท.เห็นว่ากรณีมีมูลให้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้น จากกร การคณะเดิม หรือคณะใหม่ก็ได้	๗๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๕๒
๗๘. กรรมการสอบสวน พบว่ามีการพาดพิง ข้าราชการผู้อื่น (นอก จากที่ได้ระบุในคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน (สว.๑)	กรรมการจะสอบ สวนผู้อื่นนั้นใน ฐานะเป็นผู้ถูก กล่าวหาไม่ได้	๗๘.๑ ให้กรรมการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมีส่วน ร่วมในการกระทำเรื่องนั้นด้วยหรือไม่ ๗๘.๒ ถ้ามี ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงาน นายก อปท.สั่งตั้งเพื่อดำเนินการโดยเร็ว ๗๘.๓ หากนายก อปท.เห็นว่ากรณีมีมูลหรือหย่อน บกพร่องประพฤติดังกล่าวไม่เหมาะสม ให้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนจากกรรมการคณะ เดิมหรือคณะใหม่ก็ได้ ๗๘.๔ กรณีกรรมการสอบสวน สอบแยกเป็นสำนวน ใหม่ให้นำสำเนายานในสำนวนเดิมมารวม ด้วยหรือบันทึกว่านำพยานหลักฐานใดจาก สำนวนเดิมมาประกอบในสำนวนใหม่ด้วย	๗๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยว กับวินัยและการรักษา วินัย และการดำเนินการ ทางวินัย ข้อ ๕๓ ข้อ ๕๓ วรรค ๒ ข้อ ๕๓ วรรค ๓
๗๙. กรณีมีคำพิพากษาถึง ที่สุดว่ากระทำผิดก่อน การสอบสวนทางวินัย จะแล้วเสร็จ	ถ้ากรรมการเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำ พิพากษาประจักษ์ ชัดอยู่แล้ว	ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลัก ฐานที่สน ับสนุนข้อกล่าวหา โดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลัก ฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ (๑) ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (๒) นอกจากนั้นยังต้องแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่ สนับสนุนข้อกล่าวหา(สว.๓)ให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบด้วย	๗๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๕๕
๘๐. การประชุมเพื่อลงมติ เมื่อรวบรวมพยาน หลักฐานต่าง ๆ เสร็จ แล้ว	ต้องพิจารณามีมติ ใน ๓ ประเด็น คือ	๘๐.๑ ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด ผิดกรณีใด ข้อใด และโทษสถานใด ๘๐.๒ ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนบกพร่องประพฤติดัง กล่าวหาหรือไม่ อย่างไร ๘๐.๓ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างย้งว่าผู้ถูก กล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ก สอบสวนไม่ชัดพอที่จะลงโทษปลดหรือไล่อ ออกได้ ก็ให้รับราชการต่อไปจะเสียหาย หรือไม่ อย่างไร	๘๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๕๗
๘๑. การอ้างเหตุผลหย่อน ในการสั่งลงโทษทาง วินัย	ต้องวางระดับโทษ ที่จะลงไว้ก่อน	๘๑.๑ ให้กรรมการสอบสวนหรือนายก อปท. ระบุโทษที่จะลงไว้ด้วย ๘๑.๒ มีเหตุอันควรลดหย่อนอย่างไร ๘๑.๓ เมื่อลดแล้วให้ได้รับโทษสถานใด (ดูข้อ ๑๔๑ ประกอบ)	๘๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๓ ลง ๒๕ มี.ค.๒๕ ในคู่มือการดำเนิน การทางวินัยพนักงานส่วน ท้องถิ่นฯ หน้า ๑๙๘

๘๒. การทำรายงานการ สอบสวน (สว.๖)	๘๒.๑ ขั้นตอน ๘๒.๒ กรรมการ สอบสวนผู้ ใดมีความ เห็นแย้ง ๘๒.๓ รูปแบบ ๘๒.๔ การสอบสวน แล้วเสร็จ	เมื่อกรรมการประชุมลงมติแล้ว ต้อง ๘๒.๑.๑ ทำรายงานการสอบสวน ๘๒.๑.๒ เสนอนายก อปท ๘๒.๒ ให้กรรมการสอบสวนผู้ต้องหาทำความเห็นแนบไว้กับรายงานการสอบสวน ๘๒.๒.๒ ให้ถือความเห็นแย้งนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย ต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้ ๘๒.๓.๑ สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ๘๒.๓.๒ วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน ๘๒.๓.๓ ความเห็นของกรรมการสอบสวน ๘๒.๔.๑ เมื่อทำรายงานการสอบสวนแล้ว ๘๒.๔.๒ ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญ ๘๒.๔.๓ ต่อนายก อปทผู้ดำรงตำแหน่งในขณะนั้น ๘๒.๔.๔ ให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ	๘๒.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๘ วรรค ๑ ๘๒.๓ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๘ วรรค ๒ ๘๒.๔ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๘ วรรค ๓
๘๓ การเสนอสำนวนการ สอบสวน	เมื่อกรรมการสอบสวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายก อปทโดยตรง	ไม่ต้องเสนอผ่านตามลำดับชั้น เพราะ ๘๓.๑ เป็นความลับทางราชการ ๘๓.๒ เป็นความลับผิดชอบระหว่างกรรมการสอบสวนกับนายก อปท. ๘๓.๓ นายก อปท.อาจใช้ดุลพินิจปรึกษาผู้รู้ก็ได้ แต่ต้องระมัดระวังมิให้เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ	๘๓. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๑๓๙ ลง ๕ ก.ย. ๔๙
๘๔. อำนาจหน้าที่ของ นายก อปท.เกี่ยวกับ สำนวนการสอบสวน	๘๔.๑ ตรวจสอบ สำนวนการ สอบสวน ๘๔.๒ พิจารณาสั่ง สำนวนการ สอบสวน	ให้นายก อปทตรวจสอบความถูกต้อง ดังนี้ ๘๔.๑.๑ คุณสมบัติของกรรมการสอบสวนถูกต้องหรือไม่ ๘๔.๑.๒ องค์ประชุมไม่ครบ การสอบปากคำบุคคลไม่ถูกต้อง ให้เสียไปเฉพาะส่วนนายก อปท.ต้องสั่งให้กรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่เฉพาะส่วนนั้นโดยเร็ว ๘๔.๑.๓ กรณีไม่ได้แจ้ง สว.๓ ต้องสั่งให้กรรมการดำเนินการแจ้งโดยเร็ว ๘๔.๑.๔ การสอบสวนตอนใดไม่ถูกต้อง ถ้าเป็นสาระสำคัญให้ นายก อปทสั่งให้กรรมการ ดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่หากมิใช่สาระสำคัญให้อยู่ในดุลพินิจสั่งการของนายก อปท เมื่อสำนวนการสอบสวนถูกต้องแล้ว ๘๔.๒.๑ กรณีกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่ผิดหรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการก็ให้นายก อปท.สั่งยุติเรื่อง ๘๔.๒.๒ กรณีกรรมการสอบสวนเห็นว่าผิดวินัย	๘๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๙ ข้อ ๕๙ (๑)

		ไม่ร้ายแรง ให้นายก อปท.สั่งการโดยเร็ว (ออกคำสั่งลงโทษ) ๘๔.๒.๓ กรณีกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายก อปท.ส่งเรื่องให้ ก.จังหวัดพิจารณา ก่อนออกคำสั่งตามมติ (ดูข้อ ๘๕ ประกอบ)	ข้อ ๕๙ (๒)
๘๕. การพิจารณาโทษทางวินัยของนายก อปท. และการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก.จังหวัด	๘๕.๑ กรณีสอบสวนตามวิธีที่นายก อปท. เห็นสมควร (วินัยอย่างไม่ร้ายแรง) ๘๕.๒ กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน (วินัยอย่างร้ายแรง (ตามแบบ สว.๑))	(๑) กรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่ผิดให้ยุติเรื่อง หรือเห็นว่าผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน (อย่างใดอย่างหนึ่ง) (๒) หากนายก อปท.เห็นด้วย ก็ให้นายก อปท.สั่งยุติเรื่อง หรือเห็นว่าผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้ออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่นายก อปท.เห็นได้ (ซึ่งสถานโทษอาจไม่เหมือนกับความเห็นของกรรมการสอบสวน แต่เป็นวินัยระดับอย่างไม่ร้ายแรงเหมือนกัน) (๓) กรรมการสอบสวน หรือนายก อปท.เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (๔) ให้นายก อปท.ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน (วินัยอย่างร้ายแรง) ใหม่ (ตามแบบ สว.๑) (๑) กรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่ผิดให้ยุติเรื่อง หรือเห็นว่าผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน (อย่างใดอย่างหนึ่ง) (๒) หากนายก อปท.เห็นด้วย ก็ให้นายก อปท.สั่งยุติเรื่อง หรือเห็นว่าผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่นายก อปท.เห็นได้ (ซึ่งสถานโทษอาจไม่เหมือนกับความเห็นของกรรมการสอบสวน แต่เป็นวินัยระดับอย่างไม่ร้ายแรงเหมือนกัน) (๓) กรรมการสอบสวนและนายก อปท.หรือเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นายก อปท.ยังออกคำสั่งลงโทษไม่ได้ (๔) ให้นายก อปท.ส่งเรื่องไปยัง ก.จังหวัด เพื่อพิจารณา	(๑-๒) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๗ (๓-๔) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๒ วรรค ๓ (๑-๒) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๗ (๓)-(๖) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๘ วรรค ๒

		(๕) เมื่อ ก.จังหวัดได้รับเรื่องต้องส่งให้อนุวินัยพิจารณาทำความเข้าใจ แล้วเสนอไปยัง ก.จังหวัดเพื่อพิจารณามีมติ (๖) เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณามีมติเป็นประการใด ให้นายก อบท.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น (เมื่อ ก.จังหวัดรับเรื่องแล้ว มีเงื่อนไขเวลาพิจารณา ซึ่งนายก อบท.ต้องส่งตามมติภายในเงื่อนไขเวลาด้วย) (๗) ผู้ถูกปลดออก รับบำเหน็จฯ ได้ ส่วนใดออกไม่ได้รับบำเหน็จ (๘) ก.จังหวัด สามารถมีมติได้ทั้งยุติเรื่องภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก ไล่ออก หรือสอบสวนเพิ่มเติม (ทั้งนี้ จะต้องมิเผลอตามข้อ ๑๑๓ ทุกครั้ง)	(หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท๐๘๐๙.๑/๓๔๕ ลง ๑๘ ธ.ค.๕๕) (๘) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๘ ข้อ ๗๐ และข้อ ๗๑
๘๖. การรับบำเหน็จ บำนาญของข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด	สามารถขอรับได้ โดยให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน	๘๖.๑ ให้ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญา แต่กรณีหรือคดียังไม่ถึงที่สุด และได้ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จจัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินไว้เป็นประกัน ๘๖.๒ เมื่อมีการส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้หน่วยงานเจ้าสังกัดบันทึกหลังฎีกาเบิกเงินให้ชัดเจนว่า ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้จ่ายเงินคืนหรือสัญญาค้ำประกันแล้ว ๘๖.๓ เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดถูกไล่ออกหรือถูกลงโทษจำคุก ให้เรียกเงินบำเหน็จบำนาญคืนทั้งนี้ภายในกำหนด ๓ ปี ๘๖.๔ เมื่อใกล้ครบ ๓ ปี หากกรณีหรือคดียังไม่ถึงที่สุด ให้หน่วยงานเจ้าสังกัดรีบแจ้งผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญดำเนินการประกันต่อเนื่อง ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว	๘๖. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๖.๕/ว ๔ ลง ๑๑ ม.ค.๕๒ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๕๕
๘๗. การดำเนินการทางวินัย และการดำเนินคดีอาญา (รวมถึงคดีละเมิดด้วย)	ให้รับดำเนินการไปพร้อมกัน	๘๗.๑ กฎหมายกำหนดเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากกัน ๘๗.๒ การดำเนินการทางวินัยไม่จำต้องรอผลทางคดีอาญาแต่อย่างใด ๘๗.๓ เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุด ผลอาจต่างกัน ได้ เพราะการรับฟังพยานหลักฐานอาจต่างกัน ๘๗.๔ แม้ศาลจะเห็นต่าง ผู้บังคับบัญชา ก็หาต้องรับผิดชอบไม่ได้ ถ้าลงโทษไปโดยสุจริต (ดูข้อ ๑๓๗ ประกอบ)	๘๗. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลง ๑๘ มี.ค.๐๙ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๖๒ กับหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๔๐ ลง ๑๑ พ.ค.๕๗ หนังสือสำนักงาน ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/๗๐๒๙ ลง ๑๗ พ.ย.๕๑ และหนังสือกระทรวง

		๘๗.๔ ถ้าการสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย สมควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา	ทรงมหาตไทย ลับ ที่ ๑๓๓๓๓/๒๔๔๘ ลง ๘ ก.ค.๔๘ ๘๗.๔ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลง ๖ ต.ค.๐๙ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัย พนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๖๓
๘๘. ข้าราชการต่างสังกัดกระทำผิดร่วมกัน	ให้แต่ละสังกัดแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเป็นบุคคลชุดเดียวกัน	๘๘.๑ ให้แต่ละสังกัดปรึกษารื้อกันในการสอบสวนพิจารณาโทษให้ระดับเดียวกัน ๘๘.๒ ให้แต่ละสังกัดแต่งตั้งกรรมการสอบสวนประกอบด้วยตัวบุคคลชุดเดียวกันเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ข้อเท็จจริงปรากฏไปในทางเดียวกัน ๘๘.๓ กรณีกรรมการสอบสวนสอบพาดพิงถึงผู้อื่นที่อยู่ในสังกัดนั้น ให้กรรมการสอบสวนรายงานเจ้าสังกัดเพื่อเพิ่มเติมข้อกล่าวหา แต่ถ้าผู้ถูกพาดพิงอยู่ในสังกัดอื่น ให้กรรมการสอบสวนมีการรายงานไปยังเจ้าสังกัดอื่นนั้นเพื่อออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกพาดพิงนั้นโดยกรรมการชุดเดิมหรือจะแต่งตั้งสมทบก็ได้ แล้วแต่จะเห็นสมควร ๘๘.๔ ให้ใช้จำนวนการสอบสวนร่วมกัน โดยให้เจ้าสังกัดแต่ละแห่งติดต่อหารือกันเพื่อให้ได้ระดับโทษเดียวกัน	๘๘. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว ๓/๒๔๔๔ ลง ๒๙ ม.ค.๔๔ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๖๔
๘๙. สำนวนการสอบสวนทางวินัยสูญหาย	เป็นการสูญหายโดยยังไม่มีคำสั่งการ	๘๙.๑ ผู้มีอำนาจยังมีได้วินิจฉัยสั่งการให้เสร็จไป ๘๙.๒ ถ้าไม่มีสำเนาสำนวนการสอบสวน หรือ ๘๙.๓ สำเนารายงานการสอบสวน หรือ ๘๙.๔ เอกสารใด ๆ ที่จะยืนยันได้ว่าสำนวนการสอบสวนที่สูญหายไปนั้นมีพยานหลักฐานอย่างไรบ้างพอที่จะวินิจฉัยได้อยู่เลย ๘๙.๕ ควรให้คณะกรรมการทำการสอบสวนใหม่ หรือ ๘๙.๖ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ และพิจารณาให้เสร็จสิ้นไป	๘๙. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๖/๑๔๐๗๔ ลง ๒๙ ต.ค.๐๙ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๓๐๐
๙๐. การดำเนินการทางวินัยซ้ำ	ทำไม่ได้	๙๐.๑ กรณีเป็นเรื่องเดียวกัน ๙๐.๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนไว้แล้ว ๙๐.๓ จะออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน	๙๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๔๔๗ ลง ๑๙ ก.พ.๓๖ ในคู่มือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ

		ในเรื่องนั้นอีกไม่ได้ ๙๐.๔ เพราะเป็นการดำเนินการซ้ำ ๙๐.๕ ต้องยกเลิกคำสั่งหลัง แล้วดำเนินการตามคำสั่งแรกต่อไป (ดูข้อ ๗๒ ประกอบ)	การพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๙
๙๑. อำนาจการดำเนินการทางวินัยและการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยกรณีโอน	เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาและ ก.จังหวัดสังกัดใหม่	๙๑.๑ หากผู้บังคับบัญชาเดิมได้ดำเนินการทางวินัย หรือ ก.จังหวัดเดิมพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยภายหลังที่มีการโอนไปแล้ว ๙๑.๒ การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาเดิม หรือมติของ ก.จังหวัดเดิมนั้น ไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย ๙๑.๓ ผู้บังคับบัญชาเดิมต้องส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยไปให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ หรือ ก.จังหวัดเดิมต้องส่งเรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้ ก. จังหวัดสังกัดใหม่ดำเนินการต่อไป	เทียบเคียง ๙๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๑๕๑ ลง ๑๖ มิ.ย.๔๐ และที่ นร ๐๗๐๙.๓/๔๔๕ ลง ๑๙ ก.ค.๓๖ ในคู่มือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๘๒ และ ๕๔ และมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษา วินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๖ และ ๕๖ (ดูข้อ ๔๑ และข้อ ๔๘ ให้ ออก ประกอบ)
๙๒. การสั่งให้ชะลอการสืบสวน	เป็นการสั่งการที่ไม่สอดคล้องกับหลัก การของกฎหมาย	๙๒.๑ เป็นกรณีให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการสืบสวนพิจารณาและ ๙๒.๒ ต้องดำเนินการทางวินัยทันทีหากมีมูล ๙๒.๓ จะชะลอการสืบสวนทางวินัยไม่ได้	๙๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๔๖๘ ลง ๒๑ ส.ค.๓๘ ใน หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๕๖
๙๓. ถือว่ามี “การดำเนินการทางวินัย” แล้ว	ให้พิจารณาจาก	๙๓.๑ ต้องตั้งเรื่องกล่าวหาโดยแจ้งให้ผู้นั้นทราบว่าเขาตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยแล้ว ๙๓.๒ ให้โอกาสชี้แจงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหาด้วย ๙๓.๓ ผลเป็นประการใดก็ตาม ถือว่ามี การดำเนินการทางวินัยตามกระบวนการของกฎหมายแล้ว	๙๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๑๑๑๘ ลง ๒๙ พ.ย.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๓๐
๙๔. การตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่ สดง.ชี้มูล	เป็นการดำเนินการทางวินัยแล้ว	๙๔.๑ เนื่องจากมีการกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๙๔.๒ ต้องสอบสวนตามวิธีที่นาย ก อปท.เห็นสมควร ๙๔.๓ ถือว่าเป็นการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๒ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ แล้ว ๙๔.๔ สดงสามารถนำผลกาสอบสวนข้อเท็จจริงมาเป็นข้อยุติในเรื่องนี้ได้	เทียบเคียง ๙๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ก๓๓๘ ลง ๑ ธ.ค.๓๘ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๖๗

๙๕. ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแล้ว ต่อมาเมื่อมีการชี้มูลว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องเดียวกันนั้นอีก	ผู้บังคับบัญชาต้องตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนั้นใหม่	๙๕.๑ ครั้งแรกถูกดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๙๕.๒ ต่อมาเมื่อมีการชี้มูลว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องเดียวกันนั้น ๙๕.๓ เป็นกรณีกล่าวหาแตกต่างเรื่องเดียวกัน ๙๕.๔ ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน (วินัยอย่างร้ายแรง) ตามที่มีการชี้มูลนั้น	๙๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ลส๕ ลง ๒๘ ก.พ.๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๘๑
๙๖. มติของ ก.จังหวัดที่เห็นชอบให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๓ ขั้น (หรือตัดเงินเดือน ๑๐ % เป็นเวลา ๔ เดือน)	เป็นมติที่ไม่อาจใช้บังคับได้	๙๖.๑ เพราะอัตราโทษเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ๙๖.๒ อัตราโทษที่ ก.จังหวัดสามารถมีมติให้ลงโทษได้เกี่ยวกับเงินเดือน ดังนี้ (ตามอัตรานายกฯ) (๑) ตัดเงินเดือนไม่เกิน ๕ % ไม่เกิน ๓ เดือน (๒) ลดขั้นเงินเดือนไม่เกิน ๑ ขั้น (๓) หากพิจารณาว่าโทษตัดเงินเดือนไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็อาจมีมติให้ลดขั้นเงินเดือนได้ แต่ต้องไม่เกิน ๑ ขั้น	๙๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ปส๒๗ ลง ๓๑ ส.ค.๓๖ และที่ นร ๐๗๐๙.๒/ลส๗๐ ลง ๒๖ พ.ย.๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๕๘ และมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษา วินัยฯ ข้อ ๖๗ วรรค ๓
๙๗. อำนาจในการ - พิจารณาความผิด - กำหนดโทษ - สั่งลงโทษ เป็นอำนาจของนายก อบท.	หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ ตามมาตรา ๑๕ วรรค๒ แห่ง พ.ร.บ.บุคคลฯ ปี ๒๕๔๒	๙๗.๑ กรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๙๗.๒ หากนายก อบท.เห็นด้วยสามารถมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดได้ ๙๗.๓ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษกรณีเป็นวินัยเล็กน้อยก็ได้	๙๗. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ลส๓๓๓ ลง ๑๕ พ.ย.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๒๓
๙๘. อย่างไรเรียกว่ากระทำความผิดวินัยเล็กน้อย	ที่จะนำมาลดหย่อนโทษทางวินัยได้	๙๘.๑ ให้เทียบเคียงจากแนวทางการลงโทษของ ก.พ. ๙๘.๒ กล่าวคือให้พิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป	๙๘. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๒๐๘๓ ลง ๒๔ ต.ค.๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๑๐
๙๙. การกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	ย่อมไม่มีผลให้ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการตามกฎหมายได้	๙๙.๑ เมื่อมีการสั่งให้กลับเข้ารับราชการเช่นเดิมแล้ว ๙๙.๒ ผู้บังคับบัญชาปัจจุบันจึงจะมีอำนาจดำเนินการทางวินัยในเรื่องนั้นได้ ๙๙.๓ หากผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยผู้นั้น ตามข้อ ๒๔ ต่อไปได้	เทียบเคียง ๙๙. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ลส๗๑ ลง ๑๙ ก.ค.๓๘ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๔๗

๑๐๐. การมีคำสั่งลงโทษโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง	เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นภายหลัง	๑๐๐.๑ ผู้บังคับบัญชาสามารถเพิกถอนคำสั่งลงโทษนั้นได้ และ ๑๐๐.๒ ต้องรายงานไปยัง ก.จังหวัดเพื่อทราบอันเป็นผลให้เป็นการเพิกถอนมติเดิมด้วย ข้อสังเกต ตามตัวอย่างเป็นกรณีวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	เทียบเคียง ๑๐๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ปด ๕๖๓ ลง ๒๕ จ.ค.๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๔๖
๑๐๑. การสั่งเพิ่มโทษจากตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน เป็นปลด/ไล่ออกจากราชการ	เป็นการสั่งตามมติ ก.จังหวัด	๑๐๑.๑ คำสั่งลงโทษเดิม (ให้เป็นอันยกเลิก) ย่อมไม่มีผลบังคับตามกฎหมายมาแต่ต้น ๑๐๑.๒ ผู้บังคับบัญชาอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนนั้นเสีย และ ๑๐๑.๓ ต้องคืนเงินเดือนส่วนที่ตัดหรือลดนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษไป	๑๐๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ปด๓๓ ลง ๑ มิ.ย.๓๘ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๓๖ และมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ข้อ ๗๐ วรรค ๔
๑๐๒. ก.จังหวัดพิจารณา รายงานการดำเนินการทางวินัยและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน (เป็นกรณีการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง)	กระบวนการดำเนินการทางวินัยย่อมถือเป็นการเริ่มต้นใหม่ หมายเหตุ แต่ยังไม่ต้องออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม	๑๐๒.๑ นายก อบท.ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมติ ก.จังหวัด ๑๐๒.๒ จากนั้นให้ดำเนินการทางวินัยไปตามขั้นตอนตามปกติ (ไม่ต้องมีความเห็น) ๑๐๒.๓ เป็นกรณีการดำเนินการทางวินัยได้ผ่านขั้นตอนของความเห็นขัดแย้งไปแล้ว หรือ ๑๐๒.๔ ผ่านขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยของนายก อบท.แล้ว	เทียบเคียง ๑๐๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๗๙๐ ลง ๑๐ พ.ย.๓๘ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๖๓
๑๐๓. กรรมการสอบสวน (วินัยอย่างร้ายแรง) มิได้แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓)	แต่เสนอความเห็นไปยังนายก อบท.เพื่อสั่งให้ออกเพราะมีมลทินหรือมีหมองในเรื่องที่สอบสวน	๑๐๓.๑ ไม่สามารถเสนอความเห็นได้ ๑๐๓.๒ กรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมให้ถูกต้องเสียก่อนจึงจะเสนอความเห็นดังกล่าวได้	๑๐๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ก๓๕๑ ลง ๖ พ.ย.๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๑๗
๑๐๔. การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้เกษียณอายุราชการ	ต้องสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ซึ่งเป็นวันก่อนวันออกจากราชการ	๑๐๔.๑ ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลจะทำให้ตัดเงินเดือนได้ครบจำนวนตามคำสั่งลงโทษหรือไม่ ๑๐๔.๒ เพียงเป็นการแสดงการลงโทษให้ปรากฏก็เพียงพอแล้ว	๑๐๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ก๓๒๑ ลง ๒๓ ส.ค.๓๖ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๕๕
๑๐๕. การสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับต่ำ	สามารถกระทำได้	๑๐๕.๑ แต่มีอาจลงโทษลดขั้นเงินเดือนกรณีรับเงินเดือนในระดับต่ำสุดอยู่แล้ว และ ๑๐๕.๒ ไม่มีขั้นเงินเดือนที่ต่ำกว่านั้นอีก	๑๐๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๔๐๖ ลง ๗ ก.ย.๓๖ ใน

แห่ง หรือยุติการ ศึกษา		หมายเหตุ มิให้ลดอันดับหรือชั้น (ลดซีไม่ได้)	หนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๖๐
๑๐๖. การแต่งตั้งคณะ กรรมการสอบสวน ชุดใหม่ในเรื่องเดิม แต่มีได้ระบุในคำสั่ง ใหม่ว่าเป็นการ เปลี่ยนแปลงคณะ กรรมการสอบสวน	ถือเป็นสาระสำคัญ อันจะทำให้เสีย ความเป็นธรรม	๑๐๖.๑ นายก อบท.หรือ ก.จังหวัด ต้องแก้ไข หรือมีมติให้แก้ไขคำสั่งหลัง ๑๐๖.๒ โดยระบุข้อความและเหตุผลเกี่ยวกับ การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการให้ ชัดเจนไว้ในคำสั่งหลัง	๑๐๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๑๐๖๖ ลง ๑๕ พ.ย.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๒๕
๑๐๗. คณะกรรมการสอบ สวนจะรวบรวม พยานหลักฐานที่ สนับสนุนข้อกล่าว หาเพิ่มเติม	ต้องสรุปพยานหลัก ฐานนั้น(สว.๓) ให้ผู้ ถูกกล่าวหาทราบ เพิ่มเติม	๑๐๗.๑ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ให้ถ้อยคำ และนำสืบหักล้างพยานหลักฐานที่เพิ่ม เติมนั้นด้วย ๑๐๗.๒ หากการสอบสวนแล้วเสร็จ และยังอยู่ ระหว่างการพิจารณาของนายก อบท. (อาจเป็นสังกัดเดิมหรือสังกัดใหม่) ๑๐๗.๓ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ต่อนายก อบท.นั้นก็ได้ ๑๐๗.๔ นายก อบท.นั้นต้องรับคำชี้แจงเข้า สำนวนการสอบสวนไว้เพื่อประกอบการ พิจารณาด้วย	๑๐๗. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๑๙ ลง ๑๙ มี.ค.๔๐ ใน หนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๕๘
๑๐๘. คณะกรรมการสอบ สวนใช้ดุลพินิจไม่ สอบสวนพยานหรือ งดการสอบสวน พยานได้	เมื่อการสอบสวนแล้ว เสร็จ(เสนอสำนวน การสอบสวนต่อ นายก อบท.ไว้แล้ว)	๑๐๘.๑ นายก อบท.เห็นสมควรให้สอบสวน เพิ่มเติม ๑๐๘.๒ คณะกรรมการก็ต้องทำการสอบสวน เพิ่มเติมตามนั้น	๑๐๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยฯ ข้อ ๔๙ วรรค ๒ และข้อ ๕๐ เทียบเคียง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๑๙ ลง ๑๙ มี.ค.๔๐
๑๐๙. นายก อบท.มี อำนาจสั่งลงโทษลด ขั้นเงินเดือนครั้งขึ้น ได้	กฎหมายใช้คำว่า “ไม่เกิน”	๑๐๙.๑ จึงสามารถลงโทษลดขั้นเงินเดือนใน ระดับใดก็ได้ที่เหมาะสม แต่ต้องไม่เกิน ๑ ขั้น ๑๐๙.๒ กรณีตัดเงินเดือนก็เช่นเดียวกันตัดได้ไม่ เกิน ๕ % และไม่เกิน ๓ เดือน (ตัด น้อยกว่านี้ทั้งจำนวนเงินและจำนวนวัน ก็ได้)	๑๐๙. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๒๑๖๑ ลง ๑๑ พ.ย.๓๙ ใน หนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๒๗
๑๑๐. คำว่า “ถูกลงโทษ ทางวินัย”	มีความหมายเพียง ใด	๑๑๐.๑ การที่ผู้ถูกลงโทษได้รับโทษจริง หรือ ๑๑๐.๒ คำสั่งลงโทษมีผลใช้บังคับ ๑๑๐.๓ ทั้งสองข้อข้างต้น ถือว่าถูกลงโทษทาง วินัยแล้ว	๑๑๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๕๗ ลง ๔ ก.พ.๔๐ ใน หนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๕๑
๑๑๑. การพิจารณาโทษ	อำนาจการพิจารณา	๑๑๑.๑ ทั้งในชั้นกรรมการสอบสวน ขึ้นนายก	เทียบเคียง

ทางวินัยกรณีผู้มีอำนาจเห็นต่างกัน	มีหลายชั้น	อปท. ชั้นอนุวินัย และชั้น ก.จังหวัด ๑๑๑.๒ มีความเห็นแตกต่างกันในการวินิจฉัยทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย การกำหนดโทษ หรือการอื่นใด ๑๑๑.๓ ให้ผู้ที่เห็นต่าง บันทึกแสดงเหตุผลในการวินิจฉัยไว้โดยละเอียด และ ๑๑๑.๔ ข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ให้แนชัดให้ปรากฏเป็นหลักฐานในสำนวน หรือรายงานการประชุม ๑๑๑.๕ หากจะทำให้รายงานการประชุมยาวมาก อาจทำเป็นบันทึกความเห็นแบบรายงานการประชุมก็ได้	๑๑๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๖๑๒/ว ๕ ลง ๙ ก.ค.๒๙ ในหนังสือรวมมติ คร.ม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวกับวินัยฯ กรกฎาคม๒๕๕๒ หน้า ๓๘๗
๑๑๒. การนั่งพิจารณาของอนุวินัย อนุอุทธรณ์ และ ก.จังหวัด	ทั้ง ๓ คณะ จะเป็นบุคคลคนเดียวกันไม่ได้	๑๑๒.๑ หนึ่งคนเป็นอนุวินัย อนุอุทธรณ์หรือ ก.จังหวัด ได้เพียงคณะเดียวในประเภทเดียวกัน (ต่างประเภท อปท.ไม่มีข้อห้าม) ๑๑๒.๒ กรณีประธาน ก.จังหวัด มอบให้รอง ผวจ.ประชุมแทน ต้องให้ที่ประชุมเลือกประธานในที่ประชุมครั้งนั้น ๑ คน เพื่อทำหน้าที่ประธาน (การทำหน้าที่ประธานโดยไม่มีการเลือก อาจมีปัญหาในข้อกฎหมาย) ๑๑๒.๓ กรณีรอง ผวจ.(หรือกรรมการคนใดคนหนึ่ง) เคยนั่งประชุมพิจารณาเรื่องใดในชั้นของอนุวินัย หรืออนุอุทธรณ์แล้ว ๑๑๒.๔ เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณาในเรื่องนั้น บุคคลในข้อ ๑๑๒.๓ ไม่อาจเข้าร่วมประชุมและพิจารณาในเรื่องนั้นได้	๑๑๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๘ วรรค ๔ (๑๑๒.๓-๔) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒๔๔-๒๕๖/๒๕๕๒
๑๑๓. คำสั่งลงโทษต้องเหมาะสมกับความผิดโดย...	ก. ไม่พยาบาท ข. ไม่อคติ ค. ไม่โทสะจริต ง. ไม่ลงโทษผู้ไม่มี ความผิด	๑๑๓.๑ การลงโทษต้องทำเป็นคำสั่งระบุให้ชัดเจนว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไรผิดกรณีใด ตามข้อใด ๑๑๓.๒ ในคำสั่งต้องระบุสิทธิในการอุทธรณ์ และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ด้วย (หากไม่ระบุเงื่อนไขเวลาไว้ ระยะเวลาการอุทธรณ์ จะขยายเป็น ๑ ปี ตาม พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๐) ๑๑๓.๓ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่ (๑) ถูกสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันถูกสั่งพักหรือสั่งให้ออกไว้ก่อนนั้น (๒) ถูกจับกุม คุมขัง และไม่ได้รับ	๑๑๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๙

		อนุญาตให้ประกันตัว ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันถูกจับกุม คมขัง นั้น (๓) ขาดราชการโดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่เริ่มขาดราชการ (๔) เพิ่มโทษจากปลดออกเป็นไล่ออกจากราชการ หรือลดโทษจากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งเดิมมีผลใช้บังคับ (๕) เพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งเดิมมีผลใช้บังคับ แต่ไม่กระทบสิทธิและประโยชน์ที่ผู้นั้นได้รับไปแล้ว (๖) ลดโทษจากปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ ให้ส่งโดยพิจารณาจาก (๑) และ (๒)	
๑๑๔. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งลงโทษ	ให้ทำเป็นคำสั่งเช่นกัน (ห้ามลบข้อความเดิมแล้วแก้ไขทับเป็นอันขาด)	๑๑๔.๑ ในคำสั่งนั้นให้มีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ๑๑๔.๒ ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง ๑๑๔.๓ ข้อความใหม่ที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว	๑๑๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยข้อ ๖๙ วรรค ๒ (๙)
๑๑๕. เมื่อใดจึงถือว่า “พ้นจากตำแหน่งเดิม”	ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่ง	๑๑๕.๑ แม้จะยังมีได้มอบหมายการงาน หรือ ๑๑๕.๒ ยังมีได้ถูกส่งตัวไปกักตม ๑๑๕.๓ ผู้บังคับบัญชาเดิมไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยผู้นี้อีก ๑๑๕.๓ หากผู้บังคับบัญชาเดิมสั่งลงโทษยอมไม่ถูกต้อง จึงต้องยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย ๑๑๕.๔ แล้วดำเนินการตามกฎหมายกล่าวคือ ชี้มูลไปให้ผู้บังคับบัญชาสังกัดใหม่ ดำเนินการทางวินัยต่อไป	๑๑๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๖๒๑ ลง ๒๘ มิ.ย.๓๖ และที่ นร ๐๗๐๙.๒/ล ๓๑๙ ลง ๑๘ ต.ค.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๔๙ และ ๑๑๔ ๑๑๕.๔ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยข้อ ๒๐ วรรค ๔
๑๑๖. ผู้บังคับบัญชาสังกัดเดิมสั่งพักราชการ โดยไม่มีอำนาจ	วันที่ออกคำสั่งพักราชการ ผู้นี้ได้โอนไปสังกัดใหม่แล้ว	๑๑๖.๑ ผู้บังคับบัญชาสังกัดใหม่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๑๑๖.๒ และสั่งพักราชการใหม่ ๑๑๖.๓ โดยส่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิมได้	๑๑๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๗๒๓ ลง ๒๐ ก.ค.๓๕ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๓

๓. การรายงานการดำเนินการทางวินัย

หัวข้อ/ประเด็น	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ/อธิบาย	กฎหมาย/มาตรฐาน และหนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๑๑๗. การรายงานการดำเนินการไปยัง ก.จังหวัด	เมื่อมีการตั้งเรื่อง เพื่อดำเนินการทางวินัยแล้ว “ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัย” ไปยัง ก.จังหวัดทุกเรื่อง แม้นายก อบท.จะสั่งให้ยุติเรื่องก็ตาม	๑๑๗.๑ เมื่อนายก อบท.ได้ตั้งเรื่องเพื่อดำเนินการทางวินัยแล้ว ๑๑๗.๒ ผลการดำเนินการทางวินัยอาจส่งยุติเรื่อง ทำทัณฑ์บน ว่ากล่าวตักเตือน ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน (ปลดออก/ไล่ออก เป็นการรายงานเพื่อทราบ เพราะ ก.จังหวัดเห็นชอบก่อนออกคำสั่งลงโทษแล้ว) ๑๑๗.๓ นายก อบท.ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัด ทุกเรื่อง ๑๑๗.๔ ก.จังหวัด อาจเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบ อยู่ที่ข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป ๑๑๗.๕ หาก ก.จังหวัดเห็นชอบ ถือว่าการดำเนินการทางวินัยกรณีนั้นเป็นอันเสร็จสิ้น ๑๑๗.๖ แต่ถ้า ก.จังหวัดมีมติเปลี่ยนแปลง เช่น ให้ลงโทษ ให้เพิ่มโทษ ให้ลดโทษ หรือสั่งเป็นประการอื่นใด (ภายในกรอบกฎหมาย) นายก อบท.ต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น	๑๑๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐ และ ๗๑
๑๑๘. หน้าที่ของฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด	เป็นหน้าที่ (เท่านั้น)	๑๑๘.๑ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ก.จังหวัด (อนุวินัย และอนุอุทธรณ์) ๑๑๘.๒ นำเสนอข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายต่อ ก.จังหวัด (อนุวินัย และอนุอุทธรณ์) ๑๑๘.๓ ปฏิบัติหน้าที่ธุรการให้กับ ก.จังหวัด (อนุวินัย และอนุอุทธรณ์) ๑๑๘.๔ ขอเอกสารที่มีอยู่แล้วเพิ่มเติม ๑๑๘.๕ ประสาน อบท.ก่อนเสนอรายชื่อต่อ ก.จังหวัดเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้เป็นกรรมการสอบสวน กรณีนายก อบท.เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวน หรือนายก อบท.ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกับพนักงานส่วนท้องถิ่น ๑๑๘.๖ รายงานไป ก.กลาง ตามแบบ สป.๑	๑๑๘. พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ประกอบกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ
๑๑๙. หน้าที่ของอนุวินัยฯ	เป็นหน้าที่ (เท่านั้น)	๑๑๙.๑ พิจารณาทำความเข้าใจเสนอในเรื่องการรายงานการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการ ๑๑๙.๒ เสนอความเห็นนั้นต่อ ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา ๑๑๙.๓ ขอเอกสารที่มีอยู่เพิ่มเติม	๑๑๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐

		๑๑๙.๔ กรณีที่จำเป็นเพื่อดำเนินการอื่นใดเพิ่มเติม ให้เสนอ ก.จังหวัดเพื่อมีมติให้ดำเนินการตามความเห็นนั้น ๑๑๙.๕ ระยะเวลาการพิจารณาต้องดำเนินการโดยเร็ว	
๑๒๐. อำนาจหน้าที่ของอนุุทธรณ์ฯ	มีทั้งอำนาจและหน้าที่	๑๒๐.๑ พิจารณาทำความเห็นเสนอในเรื่องการอุทธรณ์โทษทางวินัยและการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์อื่นใด ๑๒๐.๒ เสนอความเห็นนั้นต่อ ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา ๑๒๐.๓ ขอเอกสารที่มีอยู่เพิ่มเติม ๑๒๐.๔ กรณีจำเป็นและสมควรจะดำเนินการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดเพิ่มเติม ก็ให้สามารถกระทำได้	๑๒๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ข้อ ๑๕
๑๒๑. อำนาจหน้าที่ของ ก.จังหวัด	เป็นทั้งอำนาจและเป็นทั้งหน้าที่	๑๒๑.๑ พิจารณาความเห็นที่อนุวินัย หรืออนุอุทธรณ์เสนอมา ๑๒๑.๒ มีมติในเรื่องนั้น ๑๒๑.๓ ก.จังหวัด อาจมีมติมอบอำนาจให้อนุวินัยหรืออนุอุทธรณ์ดำเนินการในเรื่องที่อยู่ในอำนาจของตนได้ ๑๒๑.๔ ระยะเวลาการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว ๑๒๑.๕ ระยะเวลาการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ มีกำหนด ๙๐ วัน (รวมกับอนุอุทธรณ์) นับแต่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ ๑๒๑.๖ ระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ มีกำหนด ๓๐ วัน นับแต่รับเรื่องจากอนุอุทธรณ์	๑๒๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐ และ ๗๑ ๑๒๑.๓ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ม. ๑๑
๑๒๒. การรายงานสรุปประวัติและข้อเท็จจริง ตามแบบ สป.๑ ไปยัง ก.กลาง	เป็นหน้าที่	๑๒๒.๑ ฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด ต้องเป็นผู้รายงานตามแบบ สป.๑ ๑๒๒.๒ ให้สรุปสาระสำคัญไม่ว่าจะเป็นเรื่องวินัยและเรื่องอุทธรณ์ ร้องทุกข์ ๑๒๒.๓ รายงานไปเพื่อศึกษาวิจัย ให้คำปรึกษาแนะนำชี้แจง หรือเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสม	๑๒๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐

๔. ปกึณกะ

หัวข้อ/ประเด็น	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ	กฎหมาย/มาตรฐาน และหนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๑๒๓. ใหหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ	เป็นมติ ค.ร.ม.เมื่อ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒	(๑) เมื่อได้รับคำปรึกษา แนะนำ หรือความเห็นจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ แล้วให้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และด่วนที่สุด (๒) เมื่อ สนง.คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ขอความร่วมมือ ต้องให้ความสำคัญและให้	๑๒๓. หนังสือสำนักเลขาธิการ ค.ร.ม. ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๔๐ ลง ๑๑ มี.ค.๔๒ ในหนังสือรวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ.และระเบียบที่

		ความร่วมมือ (๓) เมื่อคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัย ให้ถือปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัดภายใน ๗ วันนับแต่วันรับทราบคำวินิจฉัย (๔) หากมีปัญหาอุปสรรค ต้องแจ้งให้ สนง. คณะกรรมการฯ ทราบโดยเร็ว (๕) เจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือไม่ให้ความร่วมมือ โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทุกกรณี	เกี่ยวกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๒๒๓
๑๒๔. การสอบข้อเท็จจริง	ผู้มีอำนาจต้องการทราบความเป็นไปในเรื่องนั้น	๑๒๔.๑ เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ๑๒๔.๒ ไม่มีกฎหมายบัญญัติถึงกระบวนการหรือวิธีการสอบไว้ ๑๒๔.๓ แสวงหาได้เท่าที่ไม่ขัดกฎหมาย	๑๒๔. หากจำเป็นต้องทำการสอบ มักนำแนวทางของกระบวนการทางวินัยมาใช้โดยอนุโลม
๑๒๕. เงินสมนาคุณคณะกรรมการสอบสวน	เบิกได้เฉพาะการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง	๑๒๕.๑ เบิกจาก อปท.เจ้าของคำสั่ง ๑๒๕.๒ สอบสวนตามปกติครั้งละ ๒๕๐ บาท ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่ประชุมครั้งแรก ๑๒๕.๓ สอบเพื่อมีมติ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๓๐๐ บาท	๑๒๕. หนังสือสำนักงาน ก. อบต., ก.ท. และ ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๓๘๑ ลง ๑๙ มี.ค.๔๖ หมายเหตุ ยังปรับเพิ่มเติมไม่ได้
๑๒๖. มติ ก.พ.,มติ ค.ร.ม., ความเห็นกฤษฎีกา	เป็นเรื่องเกี่ยวกับวินัย	๑๒๖.๑ มีอยู่แล้ว ๑๒๖.๒ หรือจะมีขึ้นในอนาคต ๑๒๖.๓ ให้นำมาใช้กับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วย ๑๒๖.๔ เว้นแต่ในเรื่องเดียวกันนั้น ก.กลาง กำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก	๑๒๖. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๙ ลง ๓๐ ส.ค.๔๕
๑๒๗. การปฏิบัติตามมติ ค.ร.ม.	เจ้าหน้าที่ต้องยึดถือและปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด	๑๒๗.๑ กรณีไม่สามารถปฏิบัติตามได้ ๑๒๗.๒ ให้ขอทบทวนมติ ๑๒๗.๓ หากฝ่าฝืนให้พิจารณาลงโทษทางวินัยทุกราย	๑๒๗. หนังสือสำนักงานเลขาธิการ ครม.ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๑๘๐ ลง ๒๔ พ.ย.๓๑ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๓๐๐
๑๒๘. การไปเป็นพยานตามหมายศาล	จะถือว่าเป็นการไปปฏิบัติราชการหรือไม่ ต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป	๑๒๘.๑ กรณีส่วนราชการ/อัยการเป็นโจทก์หรือจำเลย หรือไปในฐานะผู้เชี่ยวชาญหรือเกี่ยวกับงานในหน้าที่ราชการ ให้ถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ ๑๒๘.๒ กรณีนอกเหนือจากข้อ ๑๒๘.๑ ไม่ถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ไปได้ โดยไม่ถือเป็นวันลา	๑๒๘. หนังสือสำนักเลขาธิการ ค.ร.ม. ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๕๖ ลง ๑๘ เม.ย.๒๖ ในหนังสือรวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑๒๘
๑๒๙. การไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวน	จะถือว่าเป็นการไปปฏิบัติราชการหรือไม่ ให้พิจารณาเช่นเดียวกับข้อ๑๒๘.	๑๒๙.๑ กรณีส่วนราชการเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา มีการกล่าวอ้างเป็นพยาน และพนักงานสอบสวนได้เรียกไปให้ถ้อยคำให้ถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ	๑๒๙. หนังสือสำนักเลขาธิการ ค.ร.ม. ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๓๐ ลง ๑๐ มี.ค.๓๕ ในหนังสือรวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ.และระเบียบที่

		๑๒๙.๒ กรณีนอกเหนือจากข้อ ๑๒๙.๑ ไม่ถือว่าการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ไปได้ โดยไม่ถือเป็นวันลา	เกี่ยวกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑๗๑ (เป็นการขยายขอบเขตเดิมให้ครอบคลุม)
๑๓๐. การให้ถ้อยคำกลับไปกลับมา	ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัย	๑๓๐.๑ เป็นผู้กล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำเป็นเท็จหลายครั้งไม่ตรงกัน ๑๓๐.๒ มีเจตนาบิดเบือนความจริง ไม่ว่าในขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยหรือขั้นตอนการอุทธรณ์ ๑๓๐.๓ ทำให้ไม่ได้ความจริงและยุติธรรมเสียหายแก่ราชการ ๑๓๐.๔ บางกรณีอาจเป็นวินัยอย่างร้ายแรงถึงขั้นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการได้	๑๓๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๒/ว ๑ ลง ๒๔ ม.ค.๒๕ ในหนังสือรวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ. และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๓๘๖
๑๓๑. การให้ถ้อยคำในการสอบสวนอันเป็นเท็จ	๑๓๑.๑ ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา ๑๓๑.๒ ในฐานะพยาน	๑๓๑.๑.๑ ถือเป็นความผิดทางวินัย ๑๓๑.๑.๒ ร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป ๑๓๑.๑.๓ ให้นายก อบท.แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามควรแก่กรณี ๑๓๑.๒.๑ ดำเนินการเช่นข้อ ๑๓๑.๑	๑๓๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๒/ว ๑ ลง ๒๔ม.ค.๒๕ ในคู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ หน้า ๑๙๒
๑๓๒. การดำเนินคดีอาญาซึ่งรัฐเป็นโจทก์หรือจำเลย	ต้องสอบสวนข้อเท็จจริงให้ประจักษ์ก่อน	๑๓๒.๑ กรณีมีเหตุสงสัยว่าข้าราชการในสังกัดกระทำการทุจริต ๑๓๒.๒ ให้ผู้บังคับบัญชาสอบสวนข้อเท็จจริงให้ประจักษ์เสียก่อนทุกคราวก่อนแจ้งความหรือมอบเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป	๑๓๒. หนังสือกรมเลขาธิการ ค.ร.ม.ที่ น.ว.๑๖/๒๔๘๖ ลง ๒๓ ม.ค.๘๖ ในหนังสือรวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๓
๑๓๓. ข้าราชการต้องหาคดีอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา	๑๓๓.๑ นายก อบท ต้องดำเนินการทางวินัยไปพร้อมกัน ๑๓๓.๒ หากการสอบสวนทาง	๑๓๓.๑.๑ การดำเนินคดีอาญากับการดำเนินการทางวินัยเป็นคนละกระบวนการ ๑๓๓.๑.๒ ผู้ใช้อำนาจในการดำเนินการแตกต่างกัน ๑๓๓.๑.๓ ผลของคดีถึงที่สุด อาจจะไม่เหมือนกัน เช่น วินัยผิด แต่อาญาไม่ผิด หรืออาญาผิด แต่วินัยไม่ผิด ๑๓๓.๑.๔ เหตุผลเพราะกระบวนการ และการรับฟังยานหลักฐานอาจไม่เหมือนกัน ๑๓๓.๒.๑ กรณีเช่นนี้ สมควรรอการสั่งเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อน จนกว่าจะทราบผล	๑๓๓.๑ หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลง ๑๘ มี.ค.๐๙ และหนังสือกระทรวงมหาดไทยลับ ที่ ๑๓๓๓๓/๒๔๙๘ ลง ๘ ก.ค.๙๘ กับสำนักงาน ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๔๐ ลง ๑๑ พ.ค. ๔๗ รวมถึงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๓๗๐/๒๕๕๐ ๑๓๓.๒ หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙

	วินัยยังพึง ไม่ได้ว่าผู้นั้น กระทำความ ผิด ๑๓๓.๓ ฐานความผิด ทางวินัยที่ จะลงแก่ผู้ กระทำความ ผิดอาญา ด้วย ได้แก่ “ฐาน ประพฤตชั่ว”	ทางคดีอาญา ๑๓๓.๓.๑ นายก อบท.จะดำเนินการทางวินัย ได้ก็ต่อเมื่อ (๑) กรณีต้องหาคดีอาญา เมื่อลง นามรับทราบข้อกล่าวหาของ พนักงานสอบสวน (๒) กรณีถูกฟ้องคดีอาญา เมื่อศาล ประทับรับฟ้อง (กรณีผู้เสียหาย ฟ้องคดีเอง)	ลง ๖ ต.ค.๐๙ ในคู่มือ การดำเนินการทางวินัย พนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ หน้า ๒๖๓
๑๓๔. ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระ ทำความผิดอาญา ตามกฎหมายต่าง ประเทศ	กฎหมายไทยก็ถือว่า เป็นความผิดทาง อาญาด้วย	๑๓๔.๑ ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการได้ ๑๓๔.๒ เสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบ ก่อนออกคำสั่งพักราชการ	๑๓๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๑๐๒๘ ลง ๒๘ ต.ค.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๒๑
๑๓๕. เมื่อมีการรับโทษ หรือรับทัณฑ์ตาม กฎหมายว่าด้วยวินัย โดยเฉพาะแล้ว (กรณีกรมราชทัณฑ์ หรือสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ)	ผู้บังคับบัญชาไม่อาจ ลงโทษสถานเบาตาม มาตรฐานวินัยได้อีก	๑๓๕.๑ จะเป็นการลงโทษสองครั้งในความผิด เดียว ๑๓๕.๒ ทำไม่ได้ หมายเหตุ ถือเป็นการบังคับใช้กฎหมายคนละ ฉบับ	๑๓๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๒๐ ลง ๑๖ ม.ค.๓๙ ใน หนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๗๓
๑๓๖. ข้าราชการถูกแต่ง ตั้งกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงความ รับผิดทางละเมิด	นายก อบท.ต้อง ดำเนินการทางวินัย ด้วย	๑๓๖.๑ ดำเนินการทางวินัยตามปกติทั่วไป ๑๓๖.๒ กรณีนายก อบท.ร่วมกระทำด้วยให้ ดำเนินการตามข้อ ๔๗ ๑๓๖.๓ กรรมการสอบละเมิดกับกรรมการ สอบสวนทางวินัย ระเบียบมิได้กำหนด ว่าเป็นชุดเดียวกันหรือไม่ จึงต้อง พิจารณามิให้ขัดกับระเบียบโดยคำนึง ถึงประโยชน์ในการสอบสวนเป็นสำคัญ	
๑๓๗. พนักงานส่วนท้องถิ่น เสพ/ผลิต/ค้า ยาเสพติด	นายก อบท.ต้อง ดำเนินการทางวินัย (ทุกคดี)	๑๓๗.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑) ๑๓๗.๒ เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด เพื่อสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน (ทุก เรื่อง) ๑๓๗.๓ ผลการสอบสวนพิจารณาของนายก อบท.จะเป็นอย่างไร ก.กลาง มิได้วาง แนวทางไว้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาจาก ข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป	๑๓๗. หนังสือสำนักงาน ก. อบต., ก.ท. และ ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลง ๑๒ พ.ค.๔๖
๑๓๘. พนักงานส่วนท้องถิ่น ติดยาเสพติด	ถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ในการเป็น	๑๓๘.๑ นายก อบท.ต้องเสนอขอความเห็น ชอบไปยัง ก.จังหวัด เพื่อให้ออกจาก	๑๓๘. หนังสือสำนักงาน ก. อบต., ก.ท. และ ก.จ.

	ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น	ราชการไว้ก่อน ๑๓๘.๒ เมื่อ ก.จังหวัดเห็นชอบแล้วให้นายก อปท.ออกคำสั่งให้ผู้นั้นออกจาก ราชการเพราะขาดคุณสมบัติ	ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลง ๑๒ พ.ค.๔๖ ข้อ ๒
๑๓๙. ข้าราชการเกี่ยวข้อง กับยาเสพติด เช่น สนับสนุน ช่วยเหลือ ส่งเสริม (รวมถึงเป็น ผู้ประกันตัวในคดียา เสพติด)	ต้องให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน	นายก อปท.ต้อง ๑๓๙.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๑๓๙.๒ แจ้งความดำเนินคดีอาญา ๑๓๙.๓ เสนอขอความเห็นชอบไปยัง ก.จังหวัด เพื่อให้ออกจากราชการไว้ก่อน ๑๓๙.๔ เมื่อ ก.จังหวัดเห็นชอบแล้วให้นายก อปท.ออกคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ไว้ก่อน	๑๓๙. หนังสือสำนักงาน ก. อบต., ก.ท. และ ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลง ๑๒ พ.ค.๔๖ ข้อ ๔ และระเบียบสำนักนายก รัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยว ข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๔๐. เงื่อนไขคำสั่งที่จะ สามารถแก้ไขได้	เมื่อคำสั่งนั้นออก โดยไม่ถูกต้องตาม (ก) ข้อกฎหมาย (ข) ข้อเท็จจริง	๑๔๐.๑ ปกติเมื่อมีการออกโดยชอบแล้วจะ แก้ไขไม่ได้ ยกเว้นเข้าเงื่อนไข (ก) และ (ข) ๑๔๐.๒ หากเข้าเงื่อนไขตาม ๑๔๐.๑ แล้ว สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ทั้งข้อ กฎหมายและข้อเท็จจริง	๑๔๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ลส๕ ลง ๒๘ ก.พ.๓๙ ในคู่มือ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับ วินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม๒๕๔๐ หน้า๑๘๑
๑๔๑. ก่อนลดหย่อนโทษ ต้องระบุโทษที่ควร จะได้รับไว้ด้วย ทุกครั้ง	ต้องระบุไว้ในคำสั่ง ลงโทษ	๑๔๑.๑ ระบุว่าควรได้รับโทษระดับใด ๑๔๑.๒ มีเหตุอันควรลดหย่อนอย่างไร ๑๔๑.๓ เมื่อลดหย่อนแล้วให้ได้รับโทษสถานใด (ดูข้อ ๘๑ ประกอบ)	๑๔๐. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว.๓ ลง ๒๕ มี.ค.๒๘ ในหนังสือ รวมมติ ครม. มติ ก.พ. และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ วินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๓๘๕
๑๔๒. รายงานการดำเนิน การทางวินัยหรือสั่ง ให้ออกจากราชการ ต้องรายงานรวม เป็นเรื่องเดียวกัน	เมื่อมีผู้กระทำความผิด ร่วมกันหลายคน	๑๔๒.๑ ถ้ารายงานเป็นเรื่องเดียวกันไม่ได้ ให้แจ้งด้วยว่ามีผู้ใดบ้าง ๑๔๒.๒ แต่ละคนได้รับโทษอะไร	๑๔๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๕/ว ๑๑ ลง ๒๗ ก.ย.๐๘ ในหนังสือ รวมมติ ครม. มติ ก.พ. และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ วินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๓๕๖
๑๔๓. การไว้ผมและแต่ง กายของข้าราชการ (เจ้าหน้าที่ของรัฐ)	ให้รักษาวินัยธรรม โดยดำเนินการเป็น ตัวอย่างแก่ประชา ชนทั่วไป	๑๔๓.๑ ชายไม่ให้ไว้ผมยาวปิดดินผม ๑๔๓.๒ หญิงไม่ให้สวมกระโปรงสั้นเหนือเข่า ๑๔๓.๓ ชายหญิงไม่ให้คาดเข็มขัดได้สะดือ	๑๔๓. ระเบียบสำนักนายก รัฐมนตรี ลง ๖ มิ.ย.๑๖ ตามหนังสือสำนักเลขา กรม.ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๕๕ ลง ๘ มิ.ย.๑๖
๑๔๔. ห้ามเชิญแขกมางาน เลี้ยง (เป็นนโยบาย รัฐบาลและแบบ ธรรมเนียมของทาง ราชการ)	อันเป็นการทำเพื่อ ประโยชน์ส่วนตัว	หากฝ่าฝืนถือว่ามีมูลเป็นความผิดทางวินัย เช่น ๑๔๔.๑ งานวันเกิด เลี้ยงรับ เลี้ยงส่ง ๑๔๔.๒ ฉลองยศหรือตำแหน่ง ๑๔๔.๓ ขึ้นบ้านใหม่ ครบรอบแต่งงาน ๑๔๔.๔ โฉนจุก บวชนาค เป็นต้น	๑๔๔. หนังสือสำนักเลขา กรม. ที่ สร ๐๒๐๒/ว ๖๗ ลง ๒๐ ก.ค.๑๖ ในหนังสือ รวมมติ ครม. มติ ก.พ. และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

			วินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๙๖
๑๔๕. การสอบสวนทางวินัยเมื่อได้รับมอบหมายแล้วถือว่าเป็นหน้าที่	ต้องปฏิบัติการสอบสวนให้สำเร็จ	๑๔๕.๑ ถ้าล่าช้าเกินสมควรโดยไม่มีเหตุผล อาจเป็นความผิดวินัยฐานบกพร่องได้ ๑๔๕.๒ และอาจผิดวินัยฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาอีกหนึ่งฐาน หากไม่ดำเนินการใด ๆ เลยหลังรับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว	๑๔๕. หนังสือสำนักเลขาธิการ.ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๔ ลง ๑๖ ก.พ.๒๒ ในหนังสือรวมมติ ครม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑๐๘
๑๔๖. การรับส่งมอบงานในหน้าที่ราชการ	ผู้พ้นจากตำแหน่งต้องมีการส่งมอบงานตามระเบียบ (หากไม่ส่งมอบอาจเป็นความผิดทางวินัย)	พ้นจากตำแหน่ง เพราะ ๑๔๖.๑ ออกจากราชการทุกกรณี เว้นแต่กรณีตาย ๑๔๖.๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น โดยพ้นจากตำแหน่งเดิม ๑๔๖.๓ ถูกพักราชการ ๑๔๖.๔ พ้นจากหน้าที่ในตำแหน่งที่ดำรงอยู่เพื่อไปรักษาฯ ตำแหน่งอื่นที่ว่าง	๑๔๖. หนังสือสำนักเลขาธิการ.ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๓๖ ลง ๑๓ ก.พ.๒๔ ในหนังสือรวมมติ ครม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑๑๖
๑๔๗. รถยนต์ของทางราชการได้รับความเสียหาย	ต้องแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ทุกครั้ง)	หากฝ่าฝืนไม่แจ้งความร้องทุกข์ ๑๔๗.๑ ควรถูกดำเนินการทางวินัย ๑๔๗.๒ หรือดำเนินคดีอาญา	๑๔๗. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๘/ว. ๒๗๒๗๔ ลง ๑๙ ก.ค. ๒๕ ในหนังสือรวมมติ ครม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัย กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๖๓๐
๑๔๘. ให้เลิกใช้บริการทางเพศ	ระหว่างไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัด	๑๔๘.๑ ทั้งราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ๑๔๘.๒ นำมาใช้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย	๑๔๘. หนังสือสำนักเลขาธิการ.ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๙ ลง ๑๙ ก.พ.๒๘ ในหนังสือรวมมติ ครม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑๓๖
๑๔๙. ส่วนงานการสอบสวนทางวินัยให้เก็บไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี	เป็นส่วนงานที่เสร็จเด็ดขาดแล้ว	เพื่อประโยชน์ของทางราชการ เช่น ๑๔๙.๑ ใช้อ้างในทางอรรถคดี ๑๔๙.๒ พิจารณายกเว้นคุณสมบัติเกี่ยวกับความประพฤติ	๑๔๙. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๙๐๖/ว ๖ ลง ๘ มิ.ย.๑๔ ในหนังสือรวมมติ ครม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัย กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๓๖๖
๑๕๐. ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการ	ไม่มีเหตุอันสมควรหรือหนีราชการ	๑๕๐.๑ ไม่จ่ายเงินเดือนให้ในวันที่ผู้นั้นละทิ้งราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือหนีราชการ ๑๕๐.๒ กรณีนี้มีใช้เป็นการดำเนินการทางวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการอีก	๑๕๐. ประกาศ ก.กลาง เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนฯ ลง ๒๒ พ.ย.๒๕๔๔ ข้อ ๑

		ส่วนหนึ่งต่างหาก	วรรคสอง ประกอบ พรฎ.การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะ เดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ วรรค ๑
๑๕๑. ปลัด อปท.ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกอปท.	มีอำนาจดำเนินการทางวินัยผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้	๑๕๑.๑ เมื่อพนักงานส่วนท้องถิ่นมีมูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ๑๕๑.๒ ปลัด อปท.ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนนายกอปท.มีอำนาจดำเนินการทางวินัยผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทุกประการ เพราะต้องดำเนินการทันที (มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย ข้อ ๒๐ วรรค ๔) ๑๕๑.๓ เว้นแต่ปลัด อปท.เป็นคู่กรณีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้จะถูกดำเนินการทางวินัย อาจให้ผู้บังคับบัญชาอื่นใช้อำนาจนายกอปท.แทนหรือต้องรายงาน ก.จังหวัดเพื่อขอให้มามีมติคัดเลือกผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นกรรมการสอบสวน แล้วให้ปลัด อปท.ออกคำสั่งในนามนายกอปท.แต่งตั้งกรรมการสอบสวน หมายเหตุ (๑) ต้องรอนายกอปท.คนใหม่หรือไม่ (๒) หากจะทำให้ล่าช้าไม่จำเป็นต้องรอ เพราะจะขัดกับคำว่า “ทันที” (๓) แต่ปลัด อปท.ควรปราศจากอคติใด ๆ	๑๕๑. หนังสือสำนักงาน ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖ /๕๓๗๖ ลง ๙ ธ.ค.๕๓ แจ้งมติ ก.อบต.ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อ ๒๙ ต.ค.๕๓
๑๕๒. คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.แต่ละระดับ) มี ๓ ระดับ	๑๕๒.๑ ก.ถ. ๑๕๒.๒ ก.กลาง - ก.จ. - ก.ท. - ก.อบต. ๑๕๒.๓ ก.จังหวัด - ก.จ.จ. - ก.ท.จ. - ก.อบต.จังหวัด - ก.เมืองพัทยา	๑๕๒.๑.๑ มีคณะเดียวดูแล อปท.ทุกประเภท ๑๕๒.๒.๑ มี ๓ คณะ ตามประเภท อปท. (ก.ท.ใช้กับเมืองพัทยาด้วย) /รพม.มท.เป็นประธาน ๑๕๒.๓.๑ มี ๔ คณะ ตามประเภท อปท. (เว้น กทม.) /พวจ.เป็นประธาน และกำกับดูแลอปท.แต่ละประเภท	๑๕๒.๑ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ม. ๓๐, ๓๓ ๑๕๒.๒ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ม. ๑๖, ๑๗, ๒๔, ๒๖, ๒๘ ๑๕๒.๓ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ ม. ๕, ๑๓, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖
๑๕๓. การอ้างอิงกฎหมาย (เมื่อจะออกคำสั่ง)	๑๕๓.๑ มาตรฐานกลางของ	๑๕๓.๑.๑ เป็นเพียงกรอบในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปของ ก.กลาง	๑๕๓.ให้อ้างอิงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน

เกี่ยวกับการบริหาร งานบุคคลเช่นคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนหรือคำสั่ง ลงโทษทางวินัย)	ก.ณ. ๑๕๓.๒ มาตรฐาน ทั่วไปของ ก.กลาง ๑๕๓.๓ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ของ ก.จังหวัด	๑๕๓.๒.๑ เป็นเพียงกรอบในการกำหนดหลัก เกณฑ์และเงื่อนไขของ ก.จังหวัด ๑๕๓.๓.๑ เป็นบทบังคับใช้กับข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยตรง	การลงโทษทางวินัย การ ให้ออกจากราชการ การ อุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของ ก.จังหวัดนั้น ๆ ห้ามอ้างอิงมาตรฐาน ทั่วไปหรือมาตรฐาน กลาง
๑๕๔. มาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับวินัยและ การรักษาวินัย และ การดำเนินการทาง วินัย (เป็นของ ก.กลาง)	มี ๒ ด้าน คือ สาร บัญญัติ และวิธี บัญญัติ รวม ๗๒ ข้อ (หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการ สอบสวน การลง โทษทางวินัย การ ให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และ การร้องทุกข์ เป็น ของ ก.จังหวัด มี ทั้งหมด รวมกัน ๑๗๕ ข้อ)	๑๕๔.๑ ข้อกำหนดด้านสาระบัญญัติเป็นทั้งข้อ ห้ามและข้อปฏิบัติ มี ๒๑ ข้อ เช่น กำหนดให้ข้าราชการต้องประพฤติตน อย่างไร ห้ามทำอะไร ให้ทำอะไร และ เมื่อฝ่าฝืนจะผิดวินัยฐานใด เป็นต้น ๑๕๔.๒ ข้อกำหนดด้านวิธีบัญญัติ มี ๕๑ ข้อ เป็นการวางขั้นตอนการดำเนินการทาง วินัย กรณีมีการฝ่าฝืนวินัย ตั้งแต่ตั้ง เรื่องจนถึงสิ้นสุดกระบวนการทางวินัย ๑๕๔.๓ ส่วนมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ ออกจากราชการ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ แยกเป็นคนละฉบับต่างหากจากกัน (ไม่รวมเหมือนของ ก.จังหวัด)	๑๕๔.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยว กับวินัยและการรักษา วินัย และการดำเนิน การทางวินัย ข้อ ๑-๒๑ ๑๕๔.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยว กับวินัยและการรักษา วินัย และการดำเนิน การทางวินัย ข้อ ๒๒- ๗๒
๑๕๕. ถูกลงโทษปลดออก/ ไล่ออกกรณีได้รับ โทษจำคุก	ถือว่าเป็นผู้ขาดคุณ สมบัติทั่วไปในการ เข้ารับราชการ	๑๕๕.๑ หากเป็นกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก ๑๕๕.๑ ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง (ปลด/ไล์) เพราะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก ๑๕๕.๒ ผู้นั้นประสงค์จะขอกลับเข้ารับราชการ อีก ต้องเข้าเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของนายก อปท.และ ก.จังหวัดว่าจะรับหรือไม่	๑๕๕.๒ มาตรฐานทั่วไปว่าด้วย คุณสมบัติเบื้องต้นใน การรับราชการ ๑

๕. พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ

หัวข้อ/ประเด็น	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ/อธิบาย	กฎหมาย/มาตรฐาน และ หนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๑๕๖. การบรรจุบุคคลที่ ขาดคุณสมบัติ เพราะเคยถูกลงโทษ ทางวินัยอย่างร้าย แรง ถือว่าบรรจุ ชอบ แม้ต่อมาจะมี กฎหมายล้างมลทิน ใช้บังคับ ก็ไม่มีผล ย้อนหลัง จึงต้องสั่ง ให้ผู้นั้นออกจาก	เป็นกรณีขาดคุณ สมบัติทั่วไปมาแต่ต้น	๑๕๖.๑ ขาดคุณสมบัติตั้งแต่วันที่บรรจุเพราะ เคยถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ๑๕๖.๒ ต่อมาภายหลังมี พ.ร.บ.ล้างมลทินใช้ บังคับ ๑๕๖.๓ ผลของกฎหมายล้างมลทิน ให้ถือว่าผู้ นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน ๑๕๖.๔ แต่ไม่มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ผู้นั้นบรรจุ เข้ารับราชการ ๑๕๖.๕ ดังนั้น ในวันบรรจุผู้นั้นยังไม่ได้รับการ ล้างมลทิน จึงทำให้ขาดคุณสมบัติ	๑๕๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๕๖ ลง ๑๘ ม.ค.๓๗ ใน หนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๘๒

ราชการโดยพลัน		ทั่วไป ๑๕๖.๖ ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้ผู้นี้ออกจาก ราชการโดยพลัน	
๑๕๗. ให้บันทึกการถูกลง โทษทางวินัย และ การล้างมลทินไว้ใน สมุดทะเบียน ประวัติ (ก.พ.๗)	ต้องบันทึกการ เปลี่ยนแปลงทุกครั้ง	๑๕๗.๑ กรณีถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูก ลงโทษทางวินัย (รวมถึงยุติเรื่อง/งด โทษด้วย) ต้นสังกัดต้องบันทึกไว้ใน สมุดทะเบียนประวัติทุกครั้ง ๑๕๗.๒ กรณีมีกฎหมายล้างมลทิน ให้บันทึกไว้ ด้วยว่า “อยู่ในเกณฑ์ล้างมลทินตาม มาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.ล้างมลทิน...” หรือ “ระงับการพิจารณาตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ.ล้างมลทิน ...” ๑๕๗.๓ ห้ามทำการชุดลบ ชิดฆ่า โดยเด็ดขาด	๑๕๗. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๘๘๓ ลง ๑๖ ต.ค.๓๙ ใน หนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ พลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๐๘ และ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลง ๑๘ ธ.ค.๕๐ ในหนังสือ รวมมติ ครม. มติ ก.พ. และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ วินัย กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๕๔๘
๑๕๘. การบรรจุกลับเข้า รับราชการกรณีถูก ให้ออกจากราชการ หรือถูกลงโทษปลด หรือไล่ออกจาก ราชการก่อนหรือใน วันที่กฎหมายล้าง มลทินใช้บังคับ	ได้รับการล้างมลทิน แล้ว ไม่ถือว่าเคยถูก ให้ออก หรือถูกลง โทษปลดหรือไล่ออก จากราชการมาก่อน	๑๕๘.๑ ผู้นี้อายืนเรื่องขอกลับเข้ารับราชการ (กลับไม่ได้ในทันที) ๑๕๘.๒ นายก อบท.และ ก.จังหวัดมีอำนาจ พิจารณาว่าจะให้กลับเข้ารับราชการ หรือไม่ ๑๕๘.๓ หากได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการ ก็มีฐานะเป็นข้าราชการที่มีสิทธิและ ประโยชน์ตามกฎหมายบัญญัติ ๑๕๘.๔ แต่มีอาจเรียกร้องสิทธิและประโยชน์ ใด ๆ ที่สูญเสียไปก่อนที่จะได้รับการ ล้างมลทินได้ (รวมถึงบำเหน็จด้วย) ๑๕๘.๕ การล้างมลทินล้างแต่เฉพาะโทษ หาได้ ล้างการกระทำผิดนั้นด้วยไม่	เทียบเคียง ๑๕๘. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๒๑๔๒ ลง ๖ พ.ย.๓๙ และที่ นร ๐๗๐๙.๒/๓๒ ลง ๒ เม.ย.๔๐ ในหนังสือตอบ ข้อหารือเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๒๐ และ ๒๖๔ ๑๕๘.๕ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว.๒/๒๕๐๔ ลง ๑๓ ก.พ.๕๑
๑๕๙. ข้าราชการที่ถูกลง โทษลดขั้นเงินเดือน และได้รับการล้าง มลทินแล้ว ผู้บังคับ บัญชาไม่สามารถดำ เนินการทางวินัย ต่อไปได้	ต้องถูกลงโทษก่อน หรือในวันที่กฎหมาย ล้างมลทินมีผลใช้ บังคับ	๑๕๙.๑ ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยไป ยัง ก.จังหวัด (ทุกเรื่อง) เพื่อตรวจสอบ ๑๕๙.๒ เมื่อ ก.จังหวัด ตรวจสอบแล้วพบว่าอยู่ ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินหรือให้ ระงับการพิจารณา ๑๕๙.๓ ให้แจ้งนายก อบท.เจ้าสังกัดดำเนิน การบันทึก ตามข้อ ๑๕๗.๒	๑๕๙. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๕๖ ลง ๑๘ เม.ย.๕๑ เทียบเคียง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ลค๗๐ ลง ๒๖ พ.ย. ๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๓๓
๑๖๐. กรณีถูกลงโทษตัด เงินเดือน แต่ยังตัด ไม่ครบตามคำสั่ง	ได้รับโทษบางส่วน ไปแล้ว ก่อนหรือใน วันที่กฎหมายล้าง	๑๖๐.๑ ให้ตัดเงินเดือนเพียงวันที่กฎหมายล้าง มลทินมีผลใช้บังคับเท่านั้น ส่วนที่ยัง ตัดไม่ครบไม่ต้องตัดอีกต่อไป	๑๖๐. อ้างเช่นข้อ ๑๕๙

ปรากฏว่ามีกฎหมายล้าสมัยใช้บังคับ	มลทินมีผลใช้บังคับ	๑๖๐.๒ ดำเนินการตามข้อ ๑๕๙	
๑๖๑. เมื่อผู้ถูกลงโทษได้รับการล้างมลทินแล้ว นายก อบท. หรือ ก.จังหวัด ไม่อาจพิจารณา หรือมีมติใด ๆ เกี่ยวกับความผิดนั้นของผู้ นั้นได้อีก	ต้องยุติการดำเนินการในเรื่องนั้น	๑๖๑.๑ ถือว่าได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ หรือให้ระงับการพิจารณาตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ แล้ว ๑๖๑.๒ ดำเนินการตามข้อ ๑๕๙	๑๖๐. อ้างเช่นข้อ ๑๕๙
๑๖๒. ผู้ถูกลงโทษทางวินัยหมดสิทธิในการขอเหรียญจักรพรรดิมาลา	แม้ต่อมาจะมีกฎหมายล้าสมัย	(๑) ผู้ได้รับการล้างมลทินนั้นก็ยังถือว่ามีความผิดอยู่ (๒) จึงถือไม่ได้ว่ารับราชการมาด้วยความเรียบร้อย	๑๖๒. หนังสือสำนักเลขาธิการกรม.ที่ นร ๐๒๑๗/ว ๑๘๗ ลง ๖ ก.ย.๓๘ ในหนังสือรวมมติ กรม.มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑๙๑
๑๖๓. ผู้ถูกลงโทษทางวินัยสถานโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการต้องคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์	เป็นพระราชอำนาจ	(๑) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เรียกคืน (๒) และได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ต้องคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้น	๑๖๓. หนังสือสำนักเลขาธิการกรม.ที่ นร ๐๕๐๗/ว ๑๔๑ ลง ๒๒ ส.ค.๔๘ ในหนังสือรวมมติ กรม.มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๓๑๒
๑๖๔. ขอบเขตของคำว่า “การสอบสวนพิจารณา” อันมีผลต่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน	๑๖๔.๑ ในอำนาจของนายก อบท.	๑๖๔.๑.๑ เริ่มตั้งแต่นายก อบท.ตั้งเรื่องเพื่อดำเนินการทางวินัยจนถึงส่งลงโทษทางวินัยเสร็จสิ้น อันจะส่งผลถึงการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือเลื่อนระดับได้หรือไม่ต่อไป ๑๖๔.๑.๒ เมื่อนายก อบท.ได้ “สอบสวนพิจารณา” เสร็จแล้วให้ดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือน/เลื่อนระดับได้เลย ไม่ต้องรอการพิจารณาของ ก.จังหวัด ๑๖๔.๑.๓ การพิจารณาของ ก.จังหวัดมิใช่เป็น “การสอบสวนพิจารณา” ตามหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน แต่เป็นการ “พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย” เท่านั้น ๑๖๔.๑.๔ หาก ก.จังหวัดพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้เปลี่ยนแปลงแก้ไข อบท.ค่อยกลับมาแก้ไขในภายหลัง (ตามแบบ ลท.ต่างๆ ที่	๑๖๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๐

	๑๖๔.๒ ในอำนาจของศาล	กำหนดไว้) ๑๖๔.๒.๑ เป็นคดีที่ยังคงพิจารณาอยู่ในชั้นศาล (ศาลชั้นต้น อุทธรณ์ หรือฎีกา) ๑๖๔.๒.๒ เมื่อคดีถึงที่สุดในศาลหนึ่งศาลใด ย่อมส่งผลต่อการเลื่อนชั้นเงินเดือหรือเลื่อนระดับว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ (ดูข้อ ๔๔ ประกอบ)	
๑๖๕. ป.ป.ช.ชี้มูลความผิดทางวินัยภายหลังจากนาย ก.อปท.ได้สั่งการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วในความผิดเดียวกัน (ลงโทษ/ยุติเรื่อง)	๑๖๕.๑ กรณีทั่วไป	๑๖๕.๑.๑ นาย ก.อปท.ต้องสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษตามมติ ป.ป.ช.อีกครั้ง ๑๖๕.๑.๒ เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายคนละฉบับ ไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาโทษซ้ำซ้อนแต่อย่างใด นาย ก.อปท.ต้อง (๑) ถือเอาสำนวนของ ป.ป.ช.เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย (โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก) พิจารณาลงโทษหรือเพิ่มโทษได้เลย (๒) เสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบ (กรณีเป็นวินัยอย่างร้ายแรง) (๓) แจ้งความคืบหน้าไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ก่อนครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันรับเรื่อง (๔) ออกคำสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษตามมติ ก.จังหวัด (๕) ส่งคำสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษให้ ป.ป.ช. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันออกคำสั่งดังกล่าว	๑๖๕.๑ ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๒/๒๕๔๗ ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท.๐๘๐๙.๒/ว๑๐๖๒ ลง ๑ ก.ย.๔๗
	๑๖๕.๒ กรณีมีกฎหมายล้างมลทินใช้บังคับ	๑๖๕.๒.๑ นาย ก.อปท.ไม่สามารถสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษตามมติ ป.ป.ช.ได้อีก ๑๖๕.๒.๒ เนื่องจากผู้ที่ถูกชี้มูลได้รับการล้างมลทินไปก่อนแล้ว นาย ก.อปท.ต้อง (๑) ส่งคำสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษหรือคำสั่งการทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้วให้ ป.ป.ช. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับเรื่อง (๒) โดยแจ้งการได้รับการล้างมลทิน หรือระงับการพิจารณาพร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๓๔/๒๕๕๒ ไปด้วย	๑๖๕.๒ ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๓๔/๒๕๕๒ (ดูข้อ ๑๖๙ ประกอบ)
๑๖๖. หลักเกณฑ์ของผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากกฎหมายล้างมลทิน	๑๖๖.๑ ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ (ตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง	๑๖๖.๑.๑ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธ.ค. ๒๕๕๐ ๑๖๖.๑.๒ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่ ๕ ธ.ค.๒๕๕๐ ๑๖๖.๑.๓ ให้ถือว่ามิเคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ	๑๖๖.๑ พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

	ของศาล หรือคำสั่ง ที่ขอด้วย กฎหมาย) ๑๖๖.๒ ถูกสั่งลง โทษทาง วินัย ๑๖๖.๓ ถูกสั่งให้ ออกจาก ราชการ (ที่ไม่ใช่ โทษทาง วินัย)/ สั่งยุติเรื่อง /สั่งงดโทษ ๑๖๖.๔ การล้างมล ทินไม่ก่อ ให้เกิด สิทธิใด ๆ	(โทษทางอาญา/กักกัน) ๑๖๖.๒.๑ นายก อปท.สั่งลงโทษก่อนหรือใน วันที่ ๕ ธ.ค.๒๕๕๐ ๑๖๖.๒.๒ ผู้นั้นได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมด หรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่ ๕ ธ.ค.๒๕๕๐ ๑๖๖.๒.๓ ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษหรือลง ทัณฑ์กรณีนั้น ๆ มาก่อน ๑๖๖.๓.๑ ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการที่ไม่ใช่ โทษทางวินัยก่อน หรือในวันที่ ๕ ธ.ค.๒๕๕๐ ๑๖๖.๓.๒ ผู้นั้นถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งผู้บังคับ บัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษ ก่อนหรือในวันที่ ๕ ธ.ค.๒๕๕๐ ๑๖๖.๓.๓ ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษ หรือดำเนินการทางวินัยในกรณี นั้น ๆ ต่อไป ๑๖๖.๔.๑ ผู้ได้รับการล้างมลทินตาม ม.๔ และ ม.๕ (ต้องโทษทางอาญา/วินัย) ๑๖๖.๔.๒ ไม่มีสิทธิเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ ใด ๆ ทั้งสิ้น (เสียแล้วเสียเลย)	ม.๔ ๑๖๖.๒ พ.ร.บ.ล้างมลทินใน วโรกาสที่พระบาท สมเด็จพระปรมินทร มหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ม.๕ ๑๖๖.๓ พ.ร.บ.ล้างมลทินใน วโรกาสที่พระบาท สมเด็จพระปรมินทร มหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ม.๖ ๑๖๖.๔ พ.ร.บ.ล้างมลทินใน วโรกาสที่พระบาท สมเด็จพระปรมินทร มหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ม.๗
๑๖๗. การสั่งหนังสือร้อง เรียนที่มีมายังหน่วย งานของรัฐ	ต้องตอบให้ผู้ร้อง ทราบ	ถึงการดำเนินการต่อไป ว่า (๑) จะรับไว้พิจารณาให้หรือไม่ (๒) หรือจะไม่รับไว้พิจารณาให้ และ (๓) เพราะเหตุใด	๑๖๗. หนังสือสำนักเลขาธิการ กรม.ที่ นร ๐๒๐๓/ว ๑๒ ลง ๒๔ ม.ค.๒๗ ใน หนังสือรวมมติ กรม. มติ ก.พ.และระเบียบที่เกี่ยวข้อง กับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑๓๒

๖. การให้ออกจากราชการ

หัวข้อ/ประเด็น	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ	กฎหมาย/มาตรฐาน และ หนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จะออกจากราชการได้	ต่อเมื่อมี ๕ เหตุ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้	(๑) ตาย (๒) เกษียณอายุราชการ (๓) ลาออกและได้รับอนุญาตให้ลาออก หรือ การลาออกมีผลตามข้อ ๒. (นายก อปท.	๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๑ วรรค ๑ และวรรค ๒-๕

		ยับยั้ง ให้มีผลตั้งแต่วันถัดจากวันยับยั้ง/ นายก อบท.ไม่เสนอ ก.จังหวัด หรือไม่ ยับยั้ง ให้มีผลนับแต่วันขอลาออก/ไปดำรง ตำแหน่งทางการเมืองหรือสมัครรับเลือก ตั้ง ให้มีผลนับแต่วันขอลาออก) (๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ (พัก/ให้ออกไว้ ก่อน/เจ็บป่วย/สมัครไปทำงานตามความ ประสงค์ของราชการ/ไม่มีสัญชาติไทย/ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง/ทุพพลภาพ /ไร้ความสามารถ/จิตฟั่นเฟือน/เป็นโรค ต้องห้าม/เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ พรรคการเมือง/ล้มละลาย/ไม่เลื่อมใส ประชาธิปไตย/ปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ/ หย่อนความสามารถ/บกพร่อง/ ประพฤติตนไม่เหมาะสม/มีมลทินหรือมัว หมอง/ถูกจำคุก (ไม่ใช่โทษทางวินัย)/ไป รับราชการทหาร/มีเหตุควรให้ออกก่อน โอน) (๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก	
๒. การออกจากราชการ ต้องทำเป็นคำสั่งทุก กรณีหรือไม่	ต้องทำทุกกรณีเว้น แต่ตาย/เกษียณ อายุราชการ	๑. ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.จังหวัดก่อน การออกคำสั่งทุกครั้ง (เว้นแต่ไปรับราชการ ทหาร เพียงรายงานเพื่อทราบ) ๒. วันออกจากราชการตามข้อ ๑. (๔) และ (๕) ข้างต้น ให้เป็นไปตามหมวด ๔ (วันออกจาก ราชการ) ๓. การต่อเวลาราชการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอายุ ราชการรับราชการต่อไป จะกระทำมิได้	๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๑ วรรค ๒-๕
๓. การลาออกจากราชการ	เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ตามรัฐธรรมนูญ	(๑) ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายก อบท. (แบบ ลก.๑) ก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน (เว้นแต่ลาเพื่อดำรงตำแหน่งทาง การเมือง/สมัครรับเลือกตั้ง ต้องยื่นอย่าง ช้าภายในวันขอลาออก และให้นายก อบท.เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด โดยเร็ว เมื่อ ก.จังหวัดเห็นชอบแล้ว ให้ นายก อบท.ออกคำสั่งให้ลาออกตั้งแต วันที่ขอลาออก) (๒) กรณียื่นน้อยกว่า ๓๐ วัน ให้เป็นดุลพินิจ ของนายก อบท.ที่จะอนุญาตเป็นลาย ลักษณ์อักษรได้ (เพื่อทราบวันขอลาออก คือวันที่ระบุในหนังสือหรือวันถัดจากวันที่ ครบ ๓๐ วันนับแต่วันยื่น) (๓) กรณีไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร จากนายก อบท.หรือมิได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วันนับ	๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๒ วรรค ๑ ข้อ ๒๒ วรรค ๑-๔ และข้อ ๒๖ (๓) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ การให้ออกจากราชการ ข้อ ๒๔ วรรค ๓

		แต่วันยื่น เป็นวันขอลาออก (๔) เมื่อนายก อบทได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกไว้เป็นหลัก ฐาน (ตรวจว่ายื่นครบกำหนดหรือไม่พร้อม ทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อ สภ.หวัด ภายใน ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอ ลาออก (๕) กรณีนายก อบทเห็นจำเป็นเพื่อประโยชน์ แก่ทางราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกิน ๕๐ วันนับตั้งแต่ว นขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้ง พร้อมเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบและให้การ ลาออกมีผลนับตั้งแต่วันถัดจากวันครบ กำหนดเวลาที่ยับยั้ง (๖) เมื่อนายก อบทได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ถ้าลาออกก่อน ๓๐ วัน หรือไม่ระบุวันขอลา ออก ให้พิจารณาว่าควรอนุญาต หรือยับยั้ง ดังนี้ ก. เห็นควรอนุญาต ให้เสนอขอความเห็น ชอบจาก ก.จังหวัด และออกคำสั่งเป็น ลายลักษณ์อักษร(แบบ ลก๓) ให้ เสร็จสิ้นแล้วแจ้งให้ผู้ขอลาออกทราบ ก่อนวันขอลาออก ข. เห็นควรยับยั้งเพื่อประโยชน์ของทาง ราชการ (อ้างเหตุถูกแต่งตั้งกรรมการ สอบสวนสวนทางวินัยไม่ได้ให้นายก อบทมีคำสั่งยับยั้งเป็นลายลักษณ์ อักษรให้เสร็จสิ้นแล้วแจ้งคำสั่งพร้อม เหตุผลให้ทราบก่อนวันขอลาออก การ ยับยั้งจะขยายไม่ได้ เมื่อยับยั้งแล้วก่อนครบกำหนด ผู้ขอลาออก สามารถถอนหนังสือขอลาออกได้โดยยื่น หนังสือขอถอน(แบบ ลก๒) ต่อนายก อบท และนายก อบทต้องให้ถอนการขอลาออก จะจำกัดสิทธินั้นมิได้ (๗) กรณีผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปกรณี ยับยั้งการลาออกให้นายก อบทแจ้งวัน ออกจากราชการเป็นหนังสือไปยังผู้ขอลา ออกทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันขอลา ออกและแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทราบ	(๔) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๒๓ (๕) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๒ วรรค ๒ (๖) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๒๔ หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/๑๘ ลง ๕ ม.ค.๕๓ (๗) มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๒๕
๔. นายก อบท.ได้สั่งยับยั้ง การอนุญาตให้ลาออก ไว้แล้ว	๔.๑ ไม่อาจแจ้งคำสั่ง ยับยั้งดังกล่าว ก่อนวันขอลา	๔.๑.๑ กรณียอมถือว่าผู้ขอลาออกได้ออกจาก ราชการแล้วตั้งแต่วันที่ขอลาออก ๔.๑.๒ นายก อบท.ต้องเสนอ ก.จังหวัด เพื่อให้	๔. หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป๙๐๔ ลง ๒๙ ธ.ค.๓๘ ในหนังสือ

	ออกได้ ๔.๒ ได้แจ้งคำสั่งยับยั้งดังกล่าวพร้อมเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบแล้ว	ความเห็นชอบให้ผู้นั้นลาออกจากราชการ (เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๕ แห่ง พ.ร.บ.บุคคลฯ ปี ๔๒) ๔.๒.๑ กรณียอมถือว่าผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการแล้วตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง ๔.๒.๒ นายก อบท.ต้องเสนอ ก.จังหวัดเพื่อให้ความเห็นชอบให้ผู้นั้นลาออกจากราชการ (เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๕ แห่ง พ.ร.บ.บุคคลฯ ปี ๔๒)	ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๖๙ และมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๒ วรรค ๒
๕. เมื่อมีการขอลาออกและอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.จังหวัด	ถึงวันที่ขอลาออกแล้ว	๕.๑ ผู้ขอลาออกไม่มาทำงาน ๕.๒ นายก อบท.ไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นฐานละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรได้อีก ก.จังหวัด ต้อง (๑) ส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอตามขั้นตอน (๒) มีมติเห็นชอบให้ลาออก นายก อบท. ต้อง (๑) ออกคำสั่งให้ผู้นั้นลาออกจากราชการ (๒) ให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก	เทียบเคียง ๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ปด๓๓๐ ลง ๒๘ ต.ค.๓๙ ในคู่มือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๑๒
๖. การสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำนาญทดแทน	เป็นอำนาจของนายก อบท.โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด	เมื่อพนักงานส่วนท้องถิ่น มีเหตุดังนี้ ๑. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ ๒. สมัครไปปฏิบัติงานตามความประสงค์ของราชการ ๓. ไม่มีสัญชาติไทย/ดำรงตำแหน่งทางการเมือง/ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้/ไร้ความสามารถ/จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ/เป็นโรคต้องห้าม/เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง/ล้มละลาย ๔. ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่าไม่เลื่อมใสการปกครอง ปชต. และนายก อบท.เห็นว่ามิมีมูลให้แต่งตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวน (ตามแบบ สว.๑) ๕. ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลเป็นที่พอใจของทางราชการได้	๖. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๓
๗. ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไป	๗.๑ หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติ	และ (๑) นายก อบท.เห็นว่ามิมีมูล ถ้าได้รับราชการต่อไปจะเสียหายแก่ราชการ	๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๔

นี้ อาจถูกสั่งให้ออกจาก ราชการเพื่อรับบำเหน็จ บำนาญเหตุทดแทนได้	หน้าที่ราชการ ๗.๒ บกพร่องใน หน้าที่ราชการ ๗.๓ ประพฤติตน ไม่เหมาะสม กับตำแหน่ง หน้าที่ราชการ	(๒) ให้นายก อปท.แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำ การสอบสวน(สว.๑) (๓) เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ ให้นายก อปท.รายงานไปยัง ก.จังหวัด พร้อมความ เห็น (๔) ก.จังหวัดส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็น เสนอ (๕) เมื่อ ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายก อปท.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น (๖) การสอบสวนพิจารณา ให้ดำเนินการเช่น เดียวกับวินัยอย่างร้ายแรงทุกประการ	
๘. ถูกสอบสวนวินัยอย่าง ร้ายแรง แต่ไม่แน่ชัดพอ ที่จะฟังลงโทษ	จะสั่งให้ออกเพราะ มีมลทินหรือมัว หมองได้	๘.๑ ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (วินัย อย่างร้ายแรง) (ตามแบบ สว.๑) ๘.๒ กรรมการสอบสวนหรือนายก อปท.เห็นว่า มีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นกระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๘.๓ แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะ ฟังลงโทษปลด/ไล่ออกได้ ๘.๔ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหาย แก่ราชการ ๘.๕ ให้นายก อปท.เสนอ ก.จังหวัดเพื่อส่งเรื่อง ให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอ ก.จังหวัด ๘.๖ เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณามีมติเป็นประการ ใด ให้นายก อปท.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไป ตามนั้น ๘.๗ เป็นกรณีออกจากราชการเพราะมีมลทิน หรือมัวหมอง มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทน ข้อสังเกต ไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการกรณีหย่อน/ บกพร่อง/ประพฤติดนไม่เหมาะสมอีก (ดูข้อ ๓๘ ประกอบ)	๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๕
๙. ข้าราชการผู้ใดถูกจำคุก	จะสั่งให้ออกจาก ราชการเพื่อรับ บำเหน็จบำนาญเหตุ ทดแทนก็ได้	๙.๑ รับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ๙.๒ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง ที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาทหรือความผิดลหุโทษ ๙.๓ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ๙.๔ นายก อปท.จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนโดย ขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัดก่อนก็ได้	๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการ ให้ออกจากราชการ ข้อ ๖
๑๐. ผู้ไปรับราชการทหาร ต้องสั่งให้ออกจาก ราชการ (ถูกเรียกเพื่อเตรียมพล)	เป็นการสั่งตามกฎหมายว่าด้วยการรับ ราชการทหาร	๑๐.๑ นายก อปท.ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจาก ราชการ (วันออกให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการรับราชการทหาร) ๑๐.๒ จากนั้นให้รายงานไปยัง ก.จังหวัดเพื่อ	๑๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ การให้ออกจากราชการ ข้อ ๗

		ทราบ (ให้ครบขั้นตอนตามมาตรา ๑๕ พ.ร.บ.บุคคละฯ ปี ๔๒) ๑๐.๓ หากต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีจะถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนวันไปรับราชการทหาร ๑๐.๔ ก็ให้นายก อบท.เสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณามีมติให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งจากให้ออกจากราชการเพราะไปรับราชการทหารเป็นคำสั่งให้ออกตามข้ออื่นนั้นได้	
๑๑. การสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ (กรณีไม่เลื่อมใสภาพกิจกรรมระบอบประชาธิปไตย/หย่อนความสามารถ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสม)	เป็นกรณีที่นายก อบท.เห็นสมควร	๑๑.๑ สั่งกลับในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่มีคุณสมบัติตรง ๑๑.๒ ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการตลอดเวลาที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น เสมือนถูกสั่งพักราชการ ๑๑.๓ เมื่อออกคำสั่งให้กลับแล้วนายก อบท.ต้องรายงาน ก.จังหวัด เพื่อทราบ ข้อสังเกต เป็นกรณีให้นำมาตรฐานทั่วไปว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยฯ ข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กล่าวคือ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.จังหวัดด้วย	๑๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๘
๑๒. นายก อบท.เห็นสมควรให้ออกจากราชการในเรื่องใด	ก.จังหวัดให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้	ถ้า ก.จังหวัดเห็นว่า ๑๒.๑ เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ๑๒.๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแล อบท.ให้ปฏิบัติตาม (๑) มาตรฐานการให้ออกจากราชการ (๒) มาตรฐานเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามกรณีผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐาน/ขาดคุณสมบัติ โดยไม่ได้รับการยกเว้นโดยถูกต้องเหมาะสมและเป็นธรรม ๑๒.๓ ก็ให้ ก.จังหวัดกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญไปให้นายก อบท.เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนเดิมทำการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม (ก่อนมีมติเห็นชอบ) ได้ ๑๒.๔ เป็นดุลพินิจของ ก.จังหวัดที่จะเห็นชอบหรือไม่ก็ได้ (โดยแสดงให้เห็นผลประกอบ)	๑๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๙
๑๓. ข้าราชการที่โอนมาและมีกรณีที่จะให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันโอน	ให้นายก อบท.ที่ผู้นั้นสังกัด (ในปัจจุบัน) มีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ	แต่ถ้า ๑๓.๑ เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ๑๓.๒ ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ ๑๓.๓ จากนั้นต้องส่งเรื่องให้นายก อบท.ที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ (ในปัจจุบัน) พิจารณาดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้	๑๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๐

		ออกจากราชการโดยอนุโลม ๑๓.๔ ในกรณีจะสั่งให้ออกจากราชการให้ปรับ บทตามกฎหมายที่ใช้อยู่ก่อนวันโอน	
--	--	---	--

๗. การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

หัวข้อ/ประเด็น	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ/อธิบาย	กฎหมาย/มาตรฐาน และหนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๑๔. สั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณา	มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) ถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (๒) ถูกฟ้องคดีอาญา (๓) ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา (๔) ใน (๒) และ (๓) เว้นแต่ประมาทหรือลหุโทษ (๕) เหตุใน(๑) - (๓) มีเพียงเหตุเดียว/หลายเหตุ/หรือทุกเหตุก็ได้	๑๔.๑ นายก อบท.เสนอ ก.จังหวัดขอสั่งพัก/สั่งให้ออกไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ ๑๔.๒ ภายหลังผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือผิดแต่ไม่ถึงกับจะถูกปลดหรือไล่ออก หรือให้ออกเพราะเหตุอื่น ๑๔.๓ ให้นายก อบท.เสนอ ก.จังหวัดเพื่อสั่งผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งระดับเดียวกัน ๑๔.๔ ระหว่างถูกสั่งพัก/สั่งให้ออกไว้ก่อนแล้วปรากฏในภายหลังว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในกรณีอื่นอีก ๑๔.๕ นายก อบท.มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือดำเนินการทางวินัยในเรื่องนั้นต่อไปได้ ๑๔.๖ กรณีสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช้ลงโทษปลด/ไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตลอดระยะเวลา ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น เสมือนถูกสั่งพักราชการ ๑๔.๗ เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน เงินช่วยเหลืออย่างอื่นและการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพัก/สั่งให้ออกไว้ก่อนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๑๔.๘ สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายในข้อ ๑๔.๗ ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ	๑๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๕ (ดูข้อ ๑๕ ประกอบ)
๑๕. เหตุในการสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	ต้องมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้	ถูกตั้งกรรมการสอบสวน (วินัยอย่างร้ายแรง) หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา(เว้นแต่ประมาทหรือลหุโทษ)และนายก อบท.จะสั่งพักราชการได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ๑๕.๑ ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา(ทุจริต/ความประพฤติผิดศีลธรรมไม่น่าไว้วางใจ/อัยการไม่รับเป็น	๑๕. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการวินัย ข้อ ๑๒ และ ๑๗ (ดูข้อ ๑๔ ประกอบ)

		ทนายความแก้ต่างให้และนายก อบท. เห็นว่า ถ้าให้อยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือ ๑๕.๒ ผู้นั้นมีพฤติการณ์ว่าถ้าอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน พิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น หรือ ๑๕.๓ ผู้นั้นอยู่ระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วันแล้ว หรือ ๑๕.๔ ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนก่อนหรือหลังมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องนั้น และนายก อบท. พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการทำความผิดอาญานั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๑๕.๕ นายก อบท. โดยความเห็นชอบของ ก. จังหวัด จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุข้างต้นเท่านั้น	
๑๖. ถูกสั่งพักราชการโดยอ้างเหตุกระทำ ความผิดอาญา	แต่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทงวินัย	๑๖.๑ เมื่อศาลฎีกาพิพากษายกฟ้อง ๑๖.๒ และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการภายหลังที่ผู้นั้นเสียชีวิตไปแล้ว ๑๖.๓ ถือว่าผู้นั้นไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ๑๖.๔ ไม่มีกรณีกระทำความผิดวินัย ๑๖.๕ และเป็นกรณีที่ผลคดีถึงที่สุดแล้ว	๑๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ล๒๕ ลง ๑๘ ม.ค.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๘๑
๑๗. ระยะเวลาในการสั่งพักราชการ	ให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา (พลเรือนไม่ควรเกิน ๑ ปี)	๑๗.๑ เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการได้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ๑๗.๒ ก.จังหวัดเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการ ๑๗.๓ ก็ให้ ก.จังหวัดมีมติให้นายก อบท.ออกคำสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้ (ก่อน ๑ ปี ก็ได้)	๑๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ วินัย ข้อ ๑๓
๑๘. การสั่งพักราชการกรณีถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้อง/ต้องหาคดีอาญาหลายคดี หรืออัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้	ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี	๑๘.๑ ถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือ ๑๘.๒ ถูกฟ้องคดีอาญา หรือ ๑๘.๓ ต้องหาคดีอาญาหลายคดี (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือ ๑๘.๔ อัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ๑๘.๕ ให้นายก อบท.สั่งพักทุกสำนวนและทุก	๑๘.๑-๕ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๔ วรรค ๑

		คดี (โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด) ๑๘.๖ กรณีสั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้อง/ต้องหาคดีอาญา ในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้สั่งพักในสำนวนอื่นหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย	๑๘.๖ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๔ วรรค ๒
๑๙. วันสั่งพักราชการ	ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง	เว้นแต่ ๑๙.๑ ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุมขัง หรือจำคุก ๑๙.๒ กรณีสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าต้องสั่งใหม่ เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันตามคำสั่งเดิม หรือวันที่ควรต้องพักในขณะที่ออกคำสั่งเดิม	๑๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๕
๒๐. ข้อความที่ต้องมีในคำสั่งพักราชการและการแจ้งคำสั่งพักราชการ	๒๐.๑ ต้องระบุข้อความต่อไปนี้ ไว้ในคำสั่งได้แก่ ๒๐.๒ การแจ้งที่กฎหมายให้ถือว่าทราบ	(๑) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก (๒) กรณีและเหตุที่สั่งพัก (๓) เมื่อมีคำสั่งแล้ว ให้แจ้งผู้นั้นทราบพร้อมส่งสำเนาคำสั่งให้โดยพลัน (๑) กรณีไม่อาจแจ้งได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง (๒) ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ สถานที่รับราชการของผู้นั้น แล้วส่งหนังสือพร้อมสำเนาคำสั่งแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ตามทางราชการ (๓) กรณีเช่นนี้เมื่อพ้น ๑๕ วัน ให้ถือว่าผู้นั้นรับทราบคำสั่งพักราชการแล้ว	๒๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๖ วรรค ๑ และ ๒
๒๑. มีเหตุในการสั่งพัก จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้	เป็นอำนาจของนายก อบทและตุลพินาจของ กจังหวัด	๒๑.๑ หากเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีนั้นจะไปแล้วเสร็จโดยเร็ว ๒๑.๒ ให้เสนอ ก.จังหวัด เพื่อขอความเห็นชอบให้ให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้ (ใช้เกณฑ์เดียวกับการสั่งพักราชการ)	๒๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๗ และ ๑๙ หมายเหตุ ดูข้อ ๑๔ และ ๑๕ ประกอบ
๒๒. ถูกสั่งพักไว้แล้ว จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้	เป็นอำนาจของนายก อบทและตุลพินาจของ กจังหวัด	๒๒.๑ ให้พิจารณาและดำเนินการ ตามข้อ ๒๑. ๒๒.๒ โดยสั่งให้ออกไว้ก่อนตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป	๒๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๘ และ ๑๙
๒๓. สั่งพักหรือสั่งให้ออกไว้ก่อน และภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาแล้ว	ต้องดำเนินการ ดังนี้	(๑) ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้นายก อบท.เสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบให้ปลด/ไล่ออกจากราชการ (ออกคำสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ถูกลงสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน) (๒) ผู้ถูกสั่งพักหรือนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องให้ออกจากราชการ ก็ให้นายก อบท.เสนอ ก.	๒๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๒๐

		จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งระดับเดียวกันก่อน เมื่อสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่แล้วจึงออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) หรือทำทัณฑ์บน หรือว่ากล่าวตักเตือน (หรือดำเนินการตามบทเฉพาะกาล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) (๓) ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องให้ออกจากราชการ ก็ให้นายก อบท.เสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งระดับเดียวกันก่อน เมื่อสั่งให้กลับเข้ารับราชการแล้ว จึงออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) หรือทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือน (หรือดำเนินการตามบทเฉพาะกาล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) (๔) ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่เกษียณอายุราชการไปก่อน ก็ให้นายก อบท.ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) หรือทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือน (เป็นเพียงการสั่งให้ปรากฏ) (หรือดำเนินการตามบทเฉพาะกาล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก กรณีจะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันก่อนเกษียณอายุราชการ (๕) ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่เกษียณอายุราชการไปก่อน ก็ให้นายก อบท.ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) หรือทำทัณฑ์บน หรือว่ากล่าวตักเตือน (เป็นเพียงการสั่งให้ปรากฏ) (หรือดำเนินการตามบทเฉพาะกาล เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๔) และต้องมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้เป็นผู้	คำว่า “บทเฉพาะกาล” หมายถึงการประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔
--	--	--	--

		เกษียณอายุราชการกรณีจะส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันก่อนเกษียณอายุราชการ (๖) ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายก อปท.ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) หรือทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือน (เป็นเพียงการสั่งให้ปรากฏ) (หรือดำเนินการตามบทเฉพาะกาล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) แล้วขอความเห็นชอบจาก ก. จังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุ นั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ หรือกลับเข้ารับราชการ (๗) ผู้นั้นมีได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้นายก อปท.สั่งยุติเรื่อง แล้วสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตาม (๖) หรือกลับเข้ารับราชการตาม (๓) โดยความเห็นชอบของ ก. จังหวัด (๘) ผู้ถูกสั่งพักการานั้นมีได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการไปแล้ว ก็ให้นายก อปท.สั่งยุติเรื่อง (๙) ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้นั้นมีได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการไปแล้ว ก็ให้นายก อปท.สั่งยุติเรื่อง และต้องมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้นั้นเพื่อให้เป็นผู้เกษียณอายุราชการ (๑๐) ผู้นั้นมีได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายก อปท.โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุ นั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งให้กลับเข้ารับราชการ	
๒๔. การสั่งให้ออกจากราชการห้ามสั่งให้มีผลย้อนหลัง	เว้นแต่	(๑) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุด พัก/ให้ออก/ปลด/ไล่อ่อนหลังไปถึงวันถูกจำคุก (๒) ไปรับราชการทหาร ย้อนหลังไปถึงวันที่ไปรับราชการทหาร	๒๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๒๘ และ ๒๙

		(๓) กรณีสั่งลงโทษปลดหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งใหม่ ก็ให้สั่งให้ย้อนหลังไปถึงวันที่ควรออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม (๔) กรณีที่สมควรให้สั่งย้อนหลัง ก็ให้สั่งได้ แต่ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิของผู้ออกจากราชการนั้น	
๒๕. การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการห้ามสั่งให้มีผลย้อนหลัง	เว้นแต่	(๑) ถูกสั่งพัก/สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งปลด/ไล่ออก ย้อนหลังถึงวันที่สั่งพัก/สั่งให้ออกไว้ก่อนนั้น (๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการในคราวเดียวเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลด/ไล่ออก ย้อนหลังถึงวันที่ (เริ่ม) ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น (๓) ถูกจำคุก ให้สั่งปลด/ไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ได้รับโทษจำคุก (๔) กรณีถูกสั่งปลด/ไล่ออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งถึงวันที่ควรออกจากราชการตามกรณีนั้นขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม (๕) กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการซึ่งไม่ใช่โทษทางวินัยไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลด/ไล่ออก ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ควรลงโทษตามตามกรณีนั้นขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม (๖) การสั่งลงโทษปลด/ไล่ออก ในกรณีผู้นั้นถูกสั่งลงโทษปลด/ไล่ออก หรือออกจากราชการในกรณีอื่นไปแล้ว ให้สั่งปลด/ไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการ (ครั้งก่อน) นั้น (๗) การสั่งลงโทษปลด/ไล่ออก ในกรณีผู้นั้นเกษียณอายุราชการไปแล้ว ให้สั่งปลด/ไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการ (๘) กรณีที่สมควรให้สั่งย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออก/ไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น	๒๕. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๓๐ หมายเหตุ กรณีไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย ต้องไล่ออก ตามมติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ ๒๑ ธ.ค.๒๕๓๖
๒๖. ข้าราชการไม่มาทำงานโดยไม่ทราบที่อยู่	ต้องสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๒๖.๑ ผู้นี้อาจขาดราชการไปเกินกว่า ๑๕ วัน แต่ผู้บังคับบัญชาสอบสวนแล้วไม่ทราบ	เทียบเคียง ๒๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่

ณ ที่ใด		สาเหตุ หรือเป็นคนสาบสูญ ๒๖.๒ นายก อบท.ต้องเสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอ ความเห็นชอบสั่งให้ออกจากราชการไว้ ก่อน ๒๖.๓ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเกี่ยวกับการ จ่ายเงินเดือน	นร ๐๗๐๙.๒/๒๑๐๑๔ ลง ๑๑ ก.ค.๓๙ ในคู่มือตอบ ข้อหารือเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๙๔
๒๗. การจ่ายเงินเดือน ระหว่างถูกสั่งพัก ราชการ/ถูกสั่งให้ออก จากราชการไว้ก่อน	จะจ่ายได้ก็ต่อเมื่อ คดีหรือกรณีถึงที่ สุดแล้วเท่านั้น	๒๗.๑ คำว่าคดีหรือกรณีถึงที่สุดหมายถึงไม่ สามารถดำเนินการทางคดีหรือทางวินัย นั้นต่อไปได้อีก (คดีวินัยหรือคดีอาญา แล้วแต่กรณี) ๒๗.๒ หากไม่มีความผิดให้จ่ายเต็ม ๒๗.๓ ถ้ามีความผิดอยู่ แต่ไม่ถึงกับออกจาก ราชการ ให้จ่ายไม่เกินครึ่งหนึ่ง (เฉพาะ ค่าเช่าบ้านให้จ่ายเต็ม) ๒๗.๔ หากต้องปลดออกหรือไล่ออก ห้ามจ่าย	๒๗. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ สร ๐๕๐๓/ว ๓๐๖๖ ลง ๑๗ ก.ย.๒๒ ในคู่มือการ ดำเนินการทางวินัยพนักงาน ส่วนท้องถิ่นฯ หน้า ๒๐๐
๒๘. การจ่ายเงินเดือน เมื่อ ต้องถูกจับกุมคุมขัง	๒๘.๑ เมื่อข้าราชการ ถูกจับ กุม คุมขัง ไม่ต้องยื่น ใบลา ๒๘.๒ เมื่อข้าราชการ ถูกจับ กุม คุมขังได้ รับอนุญาต ให้ประกัน ตัวและกลับ มาปฏิบัติ หน้าที่ ตามเดิม	(๑) ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันที (๒) เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งพักหรือ สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน (๓) หากคดีถึงที่สุดไม่มีความผิด ก็มีสิทธิกลับ เข้ารับราชการ และเบิกเงินเดือนใน ระหว่างนั้นได้ (๔) กรณีศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก จะนับวันถูกคุมขังเป็นวันจำคุกด้วย เงินเดือนระหว่างนั้นเบิกจ่ายให้ไม่ได้ (๕) เงินเดือนระหว่างถูกจับกุมคุมขัง ซึ่งเป็น วันที่ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่จ่ายให้ คงจ่ายให้เฉพาะวันที่มาปฏิบัติราชการ ระหว่างได้รับการประกันตัวจนถึงวันที่ถูก จำคุก (จริง)	๒๘. หนังสือกระทรวงการคลัง กค ๐๕๐๓/๕๕๕๗ ลง ๒๖ ก.พ.๑๑ ในคู่มือการดำเนิน การทางวินัยพนักงานส่วน ท้องถิ่นฯ หน้า ๒๐๘
๒๙. การรับทราบคำสั่งให้ พ้นจากราชการ	ปกติต้องลงนาม รับทราบคำสั่ง	แต่ถ้าผู้นั้นไม่ยอมลงนามรับทราบในวันนั้นและ ได้ลงนามรับทราบในวันถัดมาอีกหลายวัน กรณีนี้ (๑) ไม่จำเป็นจะต้องลงนามรับทราบคำสั่ง เสมอไป (๒) ถ้ายืนยันได้ว่าได้นำคำสั่งไปให้ในวันใด แม้ จะไม่ยอมรับทราบก็ถือว่าทราบแล้ว (๓) และให้ถือว่าวันนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง	๒๙. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นว ๑๙/๒๕๐๓ ลง ๓ พ.ย. ๐๓ ในหนังสือรวมมติ ครม. มติ ก.พ.และระเบียบ ที่เกี่ยวกับวินัยฯ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๓๕๒

๘. การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ	กฎหมาย/มาตรฐาน และหนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๓๐. ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย (ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลด/ไล่ออก) มีสิทธิ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนั้นได้	เป็นสิทธิตามกฎหมาย	๓๐.๑ ให้ผู้ถูกรณได้สำหรับตนเองเท่านั้น ๓๐.๒ จะอุทธรณ์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนมิได้ ๓๐.๓ ให้ผู้ถูกรณภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ	๓๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๑, ๖
๓๑. การเขียนหนังสืออุทธรณ์	สาระสำคัญที่ต้องระบุในหนังสืออุทธรณ์	ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.จังหวัด แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลว่าไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ๑ ฉบับ	๓๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๖
๓๒. วิธีการยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์	ขั้นตอนการยื่นหรือการส่ง	๓๒.๑ ยื่นหรือส่งผ่านนายก อบท.เพื่อให้ส่งไปยังประธาน ก.จังหวัด ภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ก็ได้ (หากเป็นกรณีโอนมา ภายใน ๓ วันทำการ) ๓๒.๒ ผู้อุทธรณ์มายื่นเอง (ที่สำนักงาน ก.จังหวัด) ให้ผู้รับหนังสือ (๑) ออกใบรับหนังสือ (๒) ประทับตรารับหนังสือ (๓) ลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือและให้ถือวันรับหนังสือดังกล่าวเป็นวันยื่นอุทธรณ์ ๓๒.๓ ส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์ ดังนี้ (๑) วันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง (๒) วันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือ	๓๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๑๐, ๑๔
๓๓. การนับระยะเวลาอุทธรณ์	๓๓.๑ เพื่อประโยชน์ในการยื่นอุทธรณ์	(๑) ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง (๒) กรณีผู้ถูกลงโทษไม่ยอมรับทราบคำสั่งลงโทษ หรือมีการแจ้งคำสั่งโดยมีพยานรู้เห็นและบันทึกวันเดือนปีเวลาสถานที่แจ้งไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง (๓) กรณีไม่อาจแจ้งตามข้างต้นได้ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ วันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเป็นหลักฐานเมื่อล่วงพ้น ๓๐ วันนับแต่วันที่ปรากฏใบตอบรับหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้	๓๓.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๙

	๓๓.๒ วิธีนับระยะเวลา	รับสำเนากลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษ รับทราบคำสั่งแล้ว (๑) เวลาเริ่มต้นให้นับถัดจากวันแรกเป็นวัน เริ่ม (นับ ๑) (๒) เวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายตรงกับวันหยุด ราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็น วันสุดท้าย	๓๓.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๒๐
๓๔. อุทธรณ์ที่จะรับไว้ พิจารณาได้	ต้องเข้าเงื่อนไข ดังนี้	๓๔.๑ ถูกต้องในสาระสำคัญ คือ (๑) อุทธรณ์เพื่อตนเอง (๒) ทำเป็นหนังสือ (๓) แสดงข้อเท็จจริงว่าไม่ถูกต้อง ไม่ เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร (๔) ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ (๕) ถึงประธาน ก.จังหวัดพร้อมสำเนา รับรองถูกต้อง ๑ ฉบับ โดยออกนาม จังหวัด (๖) ยื่นหรือส่งที่ศาลากลางจังหวัด หรือ อปท.นั้น (๗) กรณีมีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง หรือผ่านนายก อปท.หรือส่งทาง ไปรษณีย์ (ดูข้อ ๓๑ ประกอบ) ๓๔.๒ ยื่นหรือส่งภายในกำหนด ๓๐ วัน (ดูข้อ ๓๐ ประกอบ)	๓๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๑๑ วรรค ๑
๓๕. จะรับอุทธรณ์ไว้ พิจารณาได้หรือไม่	อำนาจพิจารณา วินิจฉัยเป็นของ ก.จังหวัด	๓๕.๑ เป็นกรณีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า อุทธรณ์รายใดจะรับไว้พิจารณาได้ หรือไม่ ๓๕.๒ ให้ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัย (มีได้กำหนดให้ อนุอุทธรณ์ทำความเห็นเสนอก่อน) ๓๕.๓ หาก ก.จังหวัดมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้ พิจารณา ให้ ก.จังหวัดแจ้งผู้อุทธรณ์ ทราบเป็นหนังสือ ๓๕.๔ เมื่อ ก.จังหวัดมีมติประการใด ผู้อุทธรณ์ จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้ ๓๕.๕ กรณี ก.จังหวัดมีมติให้รับอุทธรณ์รายใด ไว้พิจารณา ให้ ก.จังหวัดส่งเรื่องให้ อนุอุทธรณ์ทำความเห็นเสนอเพื่อ พิจารณาต่อไป	๓๕. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๑๑ วรรค ๒-๔ หมายเหตุ ฝ่ายเลขานุการ (หรือ เจ้าหน้าที่) มีหน้าที่เสนอความ เห็นเท่านั้น
๓๖. การพิจารณาอุทธรณ์	๓๖.๑ ขั้นตอน	(๑) ก.จังหวัดส่งเรื่องให้อนุอุทธรณ์ (๒) อนุอุทธรณ์ทำความเห็นเสนอ (๓) ก.จังหวัดพิจารณามีมติ (๔) นายก อปท.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น (๕) ก.จังหวัดแจ้งผู้อุทธรณ์	๓๖.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๒, ๓

	๓๖.๒ วิธีการ	(๖) ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้ ให้อนุทธรณ์หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจาก (๑) ส่วนวนการสืบสวน หรือ (๒) การพิจารณาในเบื้องต้น และ (๓) ส่วนวนการดำเนินการทางวินัย (๔) กรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลัก ฐาน ให้ชี้แจง จากส่วนราชการ เอกชน หรือบุคคลใด ๆ เพิ่มเติมได้ (๕) ถ้าเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม ก็ ให้มีมติแจ้งนายก อบท.ดำเนินการได้ตาม ความจำเป็น	๓๖.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๑๕
๓๗. ลักษณะการพิจารณา มีมติของ ก.จังหวัด	ก.จังหวัดพิจารณา วินัยอุทธรณ์แล้ว สามารถมีมติได้ ดังนี้	ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษ ๓๗.๑ ถูกต้องเหมาะสมแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์ ๓๗.๒ ไม่ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นวินัยไม่ ร้ายแรง แต่ควรรับโทษหนักขึ้น ให้มีมติ เพิ่มสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ๓๗.๓ ไม่ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นวินัยไม่ ร้ายแรง และควรรับโทษเบาลง ให้มีมติ ลดสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง ๓๗.๔ ไม่ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นวินัยไม่ ร้ายแรง ซึ่งเป็นวินัยเล็กน้อยและมีเหตุ อันควรงดโทษ ให้มีมติสั่งงดโทษโดยทำ ทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตัก เตือนก็ได้ ๓๗.๕ ไม่ถูกต้องและไม่เป็นความผิดวินัย หรือ พยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ ๓๗.๖ มีข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อความนั้น ๓๗.๗ ไม่ถูกต้อง เหมาะสม และเห็นว่าผิดวินัย อย่างร้ายแรง ให้มีมติแจ้งนายก อบท.ให้ แต่งตั้งกรรมการสอบสวน (กรณีครั้งแรก แต่งตั้งวินัยไม่ร้ายแรง) ๓๗.๘ กรณีเห็นว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรงและ เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หรือเห็น ว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการแต่งตั้ง กรรมการสอบสวนแล้ว ให้มีมติให้ เพิ่มโทษเป็นปลดหรือไล่ออกจากราช การต่อไป ๓๗.๙ ไม่ถูกต้อง เหมาะสม โดยเห็นว่ามีการณีที่ ควรแต่งตั้งกรรมการสอบสวน หรือให้ ออกจากราชการเพราะไม่เลื่อมใส	๓๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๑๖

		ปชต./หย่อน/บกพร่อง/ประพจน์ไม่เหมาะสม ให้นำข้อ ๓๗.๗ และ ๓๗.๘ มาใช้โดยอนุโลม ๓๗.๑๐ เห็นว่าสมควรดำเนินการอื่นใด เพื่อความถูกต้อง เป็นธรรมให้มีมติให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี ๓๗.๑๑ การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณา แต่จะมีมติให้เพิ่มโทษหรือให้แต่งตั้งกรรมการสอบสวน หรือให้ออกจากราชการ (ไม่เลื่อนใส่ ปชต./หย่อน/บกพร่อง/ประพจน์ไม่เหมาะสม) มิได้ และถ้าตายจะมีมติให้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนมิได้ด้วย ๓๗.๑๒ กรณีมีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้หนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์และผลการพิจารณาเป็นคุณ แม้ผู้อื่นจะไม่อุทธรณ์ หากผู้นั้นมีพฤติการณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่น เป็นเหตุเดียวกับผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้นั้นได้รับการพิจารณาในทางที่เป็นคุณด้วย	
๓๘. การแต่งตั้งกรรมการสอบสวนอันเนื่องมาจากการพิจารณาอุทธรณ์	กรณี ก.จังหวัดให้แต่งตั้งตามข้อ ๓๗.๗, ๓๗.๘ และ ๓๗.๙	๓๘.๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ๓๘.๒ ให้ส่งเรื่องให้ ก.จังหวัดพิจารณา ตามข้อ ๓๗	๓๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๑๗
๓๙. การปฏิบัติตามมติของ ก.จังหวัดกรณีอุทธรณ์	เมื่อ ก.จังหวัดมีมติตามข้อ ๓๗ แล้ว	๓๙.๑ ให้นายก อบท.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ๓๙.๒ เมื่อสั่งหรือปฏิบัติแล้ว ต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ข้อสังเกต (๑) หากนายก อบท.ไม่เห็นด้วย เมื่อสั่งหรือปฏิบัติตามมติแล้วอาจขอให้ ก.จังหวัดพิจารณาทบทวนซึ่งจะทบทวนหรือไม่ เป็นอำนาจดุลพินิจของ ก.จังหวัด (๒) กรณีนายก อบท.ไม่เห็นด้วย และขอให้ ก.จังหวัดพิจารณาทบทวน โดยยังมิได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติก่อนนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยวิธีการขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ (๓) กรณีดังกล่าวรวมถึงการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก.จังหวัดด้วย	๓๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๑๘ (๑) และ (๒) หนังสือสำนักงาน ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/๕๓๗๖ ลง ๙ ธ.ค.๕๓ แจ้งมติ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อ ๒๙ ต.ค.๕๓ (เป็นกรณี ที่ผู้กำกับดูแลใช้อำนาจตามกฎหมายจัดตั้ง)
๔๐. ผลของการสั่งตามมติ	เมื่อนายก อบท.ได้	๔๐.๑ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้	๔๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ

ก.จังหวัด	สั่งหรือปฏิบัติตาม มติ ก.จังหวัดแล้ว		สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๑๙
๔๑. การรายงานไปยัง ก. กลาง ตามแบบ สป.๑	เมื่อกระบวนการ ทางวินัย/อุทธรณ์/ ร้องทุกข์ เสร็จสิ้น แล้ว	๔๑.๑ ท้องถิ่นจังหวัดเป็นผู้รายงาน ๔๑.๒ เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัย การให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แจง และ เพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้อง เหมาะสม ๔๑.๓ ใช้แบบบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง (สป.๑) ๔๑.๔ กรณีสำนวนใดมีการดำเนินการไม่ถูก ต้อง หรือไม่เหมาะสม ก.กลางอาจมีมติให้ ดำเนินการแก้ไขได้ เช่น ไม่เป็นไปตาม มติ ครม. เป็นต้น	๔๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๒, ๓ และ หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๓๑๓.๓/ว ๒๕๓ ลง ๒๒ ก.พ.๕๕
๔๒. การร้องไปยัง ก.กลาง	กรณีขัดแย้งกับ มาตรฐานทั่วไป	๔๒.๑ กรณีที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า มติ ก.จังหวัดขัด แย้งกับมาตรฐานทั่วไป (ให้ออก/ปลด/ ไล่) ให้มีสิทธิร้องไปยัง ก.กลาง ๔๒.๒ ก.กลาง จะแจ้งให้ ก.จังหวัดดำเนินการ แก้ไขให้ถูกต้อง ๔๒.๓ ถ้า ก.จังหวัดไม่แก้ไขในเวลาอันควร หรือจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ๔๒.๔ ก.กลาง มีอำนาจเพิกถอนมตินั้นได้	๔๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๓ วรรค ๒ และ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงาน บุคคล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ วรรค ๒
๔๓. การอุทธรณ์กรณีโอน	ก.จังหวัดสังกัดใหม่ (ปัจจุบัน)เป็นผู้มี อำนาจพิจารณา อุทธรณ์	แยกเป็น ๓ กรณี ๔๓.๑ ก.จังหวัดสังกัดเดิมพิจารณามีมติแล้ว แต่นายก อบท.สังกัดเดิมยังมิได้สั่งหรือ ปฏิบัติตามมติ และผู้นั้นโอนมาก่อน (๑) ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์ (๒) พร้อมด้วยมติ ก.จังหวัดสังกัดเดิมไป ให้ ก.จังหวัดสังกัดใหม่ (ปัจจุบัน) (๓) ก.จังหวัดสังกัดใหม่เป็นผู้พิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์ ๔๓.๒ ได้ใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว ก.จังหวัด สังกัดเดิมยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ แต่ผู้ นั้นโอนมาก่อน (๑) ก.จังหวัดสังกัดเดิม ต้องส่งเรื่อง อุทธรณ์ (ปกติจะมีรายงานการ ดำเนินการทางวินัยด้วย) ไปให้ ก. จังหวัดสังกัดใหม่ (ปัจจุบัน) เป็นผู้ พิจารณา (๒) เมื่อ ก.จังหวัดสังกัดใหม่พิจารณา มีมติเป็นประการใดให้แจ้ง อบท. สังกัดใหม่สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น (๓) กรณีต้องแก้ไขคำสั่งของสังกัดเดิมให้ ส่งสำเนาคำสั่งให้ ก.จังหวัดสังกัด	๔๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๕ และ ข้อ ๑๓ เทียบเคียง (๓) หนังสือสำนักงาน ก.จ.

		เดิมเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องด้วย ๔๓.๓ ยังมีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ แต่ผู้นั้นโอนมาก่อน (๑) ก.จังหวัดสังกัดเดิม ต้องส่งรายงานการดำเนินการทางวินัย (กรณีพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ) ไปให้ ก.จังหวัดสังกัดใหม่ (ปัจจุบัน) เป็นผู้พิจารณา (๒) ผู้ถูกสั่งลงโทษต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัดสังกัดใหม่ เมื่อพิจารณาว่ามีมติเป็นประการใด ให้แจ้ง อปท. สังกัดใหม่ ส่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น (๓) กรณีต้องแก้ไขคำสั่งของสังกัดเดิมให้ส่งสำเนาคำสั่งให้ ก.จังหวัดสังกัดเดิมเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องด้วย	ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๖๔ ลง ๑๑ ม.ค.๕๖ (๓) หนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๖๔ ลง ๑๑ ม.ค.๕๖
๔๔. การแถลงการณ์ด้วยวาจา	ในชั้นอุทธรณ์	๔๔.๑ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอแถลงการณ์ด้วยวาจาได้ ในชั้นพิจารณาของ (๑) อนุอุทธรณ์ (๒) ก.จังหวัด ๔๔.๒ โดยแสดงความประสงค์ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ ๔๔.๓ กรณีทำเป็นหนังสือต่างหากต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อ ก.จังหวัดโดยตรง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์	๔๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๖ วรรค ๓ และข้อ ๑๕
๔๕. การขอเอกสารเพื่อใช้ในการอุทธรณ์	เป็นสิทธิอย่างหนึ่งของผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย	ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิ (๑) ขอดรจรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ (๒) ขอคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หรือของผู้สอบสวนได้ ขอได้เฉพาะ (๑) ตรวจบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง (๒) ขอคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นดุลพินิจอนุญาตของนายก อปท. โดยให้พิจารณาประโยชน์และเหตุผลความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป	๔๕. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๗
๔๖. การคัดค้านผู้พิจารณา	๔๖.๑ เหตุแห่งการคัดค้าน	ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านผู้พิจารณา คือ (๑) อนุกรรมการ (๒) รองประธานอนุอุทธรณ์ (๓) หรือ ก.จังหวัด หากผู้พิจารณานั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้	๔๖. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๘

		(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ (๓) มีสาเหตุหรือเครื่องผู้อุทธรณ์ (๔) เป็นผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ อุทธรณ์ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ใน (๑) หนังสืออุทธรณ์ หรือ (๒) หนังสือแจ้งเพิ่มเติมก่อนอนุอุทธรณ์ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อมีเหตุแห่งการคัดค้านข้างต้น (๑) ผู้พิจารณาจะถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาก็ได้ (๒) ถ้าไม่ถอนตัวเอง ประธานอนุอุทธรณ์หรือประธาน ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่าข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือ จะส่งมิให้เข้าร่วมพิจารณาก็ได้ เว้นแต่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า จะให้เข้าร่วมพิจารณาก็ได้เช่นกัน	
๔๖.๒ วิธีการคัดค้าน	๔๖.๓ ผู้พิจารณาคัดค้านตัวเอง		
๔๗. การขอถอนอุทธรณ์	เป็นการใช้สิทธิของข้าราชการ	๔๘.๑ เมื่อเรื่องนั้นยังพิจารณาไม่สิ้นสุด ๔๗.๒ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอถอนได้ ๔๗.๓ ผู้บังคับบัญชาไม่จำเป็นต้องสั่งอนุญาตหรือสั่งการใด ๆ	๔๗. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๔๐๒ ลง ๕ ก.ค.๓๘ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๑๔๕ และมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๑๒
๔๘. อำนาจการพิจารณาอุทธรณ์เป็นอำนาจของ ก.จังหวัดสังกัดปัจจุบัน	เป็นอำนาจตามกฎหมาย	๔๘.๑ ผู้ถูกลงโทษยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัดเดิม แต่ยังไม่มีการพิจารณา ๔๘.๒ ต่อมาผู้นั้นได้โอนไปสังกัด ก.จังหวัดอื่น ๔๘.๓ ก.จังหวัดเดิมไม่มีอำนาจพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นั้นอีกต่อไป ๔๘.๔ ให้ ก.จังหวัดเดิม ส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ ก.จังหวัดใหม่เป็นผู้พิจารณา ๔๘.๕ ให้รวมถึงการพิจารณาของอนุอุทธรณ์ ๔๘.๖ กรณีเรื่องร้องทุกข์ก็เช่นกัน	เทียบเคียง ๔๘. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๓/๔๔๕ ลง ๑๙ ก.ค.๓๖ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๕๔ และมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์การ

		(ดูข้อ ๒๖, ๓๖ ประกอบ)	พิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๑ วรรค ๒
๔๙. การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย กรณีมีการยื่นอุทธรณ์โทษนั้นด้วย	ให้ ก.จังหวัดพิจารณาอุทธรณ์เป็นหลัก เพราะ - การรายงานการดำเนินการทางวินัยมีลักษณะเป็นบททั่วไป - การอุทธรณ์มีลักษณะเป็นบทเฉพาะ	๔๙.๑ ให้ ก.จังหวัด ส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมการอุทธรณ์ให้อนุทธรณ์พิจารณา ๔๙.๒ หากสำนวนการรายงานการดำเนินการทางวินัยอยู่ในขั้นตอนของอนุวินัย ๔๙.๓ ให้อนุวินัยส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดให้ ก.จังหวัด เพื่อดำเนินการตาม ๔๙.๑ ๔๙.๔ อนุอุทธรณ์เท่านั้นจะเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นเสนอ ก.จังหวัด	๔๙. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/๓๔๕ ลง ๑๘ ธ.ค.๕๕ เทียบเคียง หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๘๔ลง ๑๙ เม.ย.๓๗ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๙๐

๙. การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหา	สรุปขั้นตอนการปฏิบัติ	กฎหมาย/มาตรฐาน และหนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้อง
๕๐. เหตุแห่งการร้องทุกข์ (เพียงเหตุใดเหตุหนึ่ง)	มีสิทธิร้องทุกข์เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้	๕๐.๑ ผู้ยื่นอุทธรณ์ให้ออกจากราชการ (มิใช่ถูกลดโทษทางวินัย) ๕๐.๒ ผู้ยื่นเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้อง (เช่น กลั่นแกล้งตั้งกรรมการสอบสวน) ๕๐.๓ ผู้ยื่นเห็นว่าผู้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย (เช่น เลือกปฏิบัติ) ๕๐.๔ ผู้ยื่นเห็นว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน (เช่น มอบหมายงานให้เกินความสามารถ) ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัดภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเรื่องแห่งการร้องทุกข์ (เว้นแต่เข้าเหตุตามข้อ ๕๑)	๕๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๑ วรรค ๑ และ ๒๒
๕๑. เหตุแห่งการร้องทุกข์ เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายก อบท.	ให้ร้องทุกข์ต่อนายก อบท.	๕๑.๑ หากผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับคำชี้แจง ๕๑.๒ หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ๕๑.๓ ก.จังหวัดส่งเรื่องให้อนุทธรณ์ทำความเห็นเสนอ ๕๑.๔ เมื่อ ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายก อบท.สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น ๕๑.๕ มติของ ก.จังหวัด ให้ถือเป็นที่สุด	๕๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๒ วรรค ๒
๕๒. เหตุแห่งการร้องทุกข์ เกิดนายก อบท.	ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด	๕๒.๑ ก.จังหวัดส่งเรื่องให้อนุทธรณ์ทำความเห็นเสนอ ๕๒.๒ เมื่อ ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายก อบท.สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น ๕๒.๓ มติของ ก.จังหวัด ให้ถือเป็นที่สุด	๕๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๒ วรรค ๓
๕๓. เมื่อมีปัญหาระหว่าง	ของผู้บังคับบัญชา	๕๓.๑ เมื่อเกิดเหตุแห่งการร้องทุกข์ ผู้ยื่นได้	๕๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ

กันควรปรึกษาหารือทำความเข้าใจกันก่อน	กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	บังคับบัญชาได้แสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ๕๓.๒ ให้ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อทำความเข้าใจและแก้ปัญหาในขั้นต้น ๕๓.๓ ให้ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อทำความเข้าใจและแก้ปัญหาในขั้นต้น ๕๓.๔ ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วแต่ไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๕๔	สิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๓
๕๔. การเขียนหนังสือร้องทุกข์	๕๔.๑ เป็นสิทธิตามกฎหมาย ๕๔.๒ สารสำคัญที่ต้องระบุในหนังสือร้องทุกข์	๕๔.๑.๑ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น และร้องทุกข์เป็นหนังสือ ๕๔.๑.๒ จะร้องทุกข์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนมิได้ ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.จ. ทั่ว แสดงข้อเท็จจริงแห่งการร้องทุกข์ว่าเป็นอย่างไร ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ และความประสงค์ของการร้องทุกข์	๕๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕
๕๕. การคัดค้านผู้พิจารณา	๕๕.๑ เหตุแห่งการคัดค้าน ๕๕.๒ วิธีการคัดค้าน ๕๕.๓ ผู้พิจารณาคัดค้านตัวเอง	ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านผู้พิจารณา ได้แก่ (๑) อนุกรรมการ (๒) รองประธานอนุอุทธรณ์ (๓) หรือ ก.จังหวัด หากผู้พิจารณานั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์ (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์ (๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ผู้ร้องทุกข์ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ใน (๑) หนังสือร้องทุกข์ หรือ (๒) หนังสือแจ้งเพิ่มเติมก่อนอนุอุทธรณ์ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี จะเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ เมื่อมีเหตุแห่งการคัดค้านข้างต้น (๑) ผู้พิจารณาจะถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาก็ได้ (๒) ถ้าไม่ถอนตัวเอง ประธานอนุอุทธรณ์ หรือประธาน ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี	๕๕. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๖

		เห็นว่าข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือ จะสั่งมิให้เข้าร่วมพิจารณาก็ได้ เว้นแต่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า จะให้เข้าร่วมพิจารณาก็ได้เช่นกัน	
๕๖. การนับระยะเวลาร้องทุกข์	๕๖.๑ เพื่อประโยชน์ในการยื่นเรื่องร้องทุกข์	(๑) ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งเป็นหนังสือลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันรับทราบคำสั่งเรื่องอันเป็นเหตุร้องทุกข์ (๒) กรณีผู้ถูกลงโทษไม่ยอมรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งโดยมีพยานรู้เห็นและบันทึกวันเดือนปีเวลาสถานที่แจ้งไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง (๓) กรณีไม่อาจแจ้งตามข้างต้นได้โดยตรง และได้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และให้ผู้นั้นลงลายมือชื่อ วันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเป็นหลักฐาน เมื่อล่วงพ้น ๓๐ วันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับ หรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนา กลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว (๔) กรณีผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ (๕) กรณีเป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้รับทราบถึงการใช้อำนาจนั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์	๕๖.๑ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๗
	๕๖.๒ วิธีนับระยะเวลา	(๑) เวลาเริ่มต้นให้นับถัดจากวันแรกเป็นวันเริ่ม (นับ ๑) (๒) เวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้าย	๕๖.๒ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๓๕
๕๗. วิธีการยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์	ขั้นตอนการยื่นหรือการส่ง	๕๗.๑ ยื่นหรือส่งผ่านนายก อบท.เพื่อให้ส่งไปยังประธาน ก.จังหวัด ภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์ก็ได้ ๕๗.๒ ผู้ร้องทุกข์มายื่นเอง (ที่สำนักงาน ก.จังหวัด) ให้ผู้รับหนังสือ (๑) ออกใบรับหนังสือ (๒) ประทับตรารับหนังสือ (๓) ลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ และให้ถือว่าวันรับหนังสือดังกล่าวเป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์	๕๗. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๘ และ ๓๐ วรรค ๒

		๕๗.๓ ส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์ ดังนี้ (๑) วันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง (๒) วันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือ ๕๗.๔ เมื่อยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว จะส่งหรือยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนอนุทธรณ์หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี จะเริ่มพิจารณาก็ได้	
๕๘. การขอถอนเรื่องร้องทุกข์	เป็นสิทธิของผู้ยื่นเรื่องร้องทุกข์	๕๘.๑ เมื่อไม่ประสงค์จะให้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไป ๕๘.๒ ให้ผู้ร้องทุกข์ ยื่นหนังสือขอถอนก่อนที่ (๑) นายก อบท. (๒) อนุทธรณ์ (๓) ก.จังหวัด แล้วแต่กรณีจะพิจารณาเสร็จสิ้นก็ได้ ๕๘.๓ เมื่อถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับ	๕๘. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๒๙
๕๙. การดำเนินการหลังจากรับหนังสือร้องทุกข์	ขั้นตอนปฏิบัติ	๕๙.๑ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์แล้ว ๕๙.๒ ให้ประธานอนุทธรณ์ หรือประธาน ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งพร้อมสำเนาคำร้องทุกข์ให้ นายก อบท.ทราบโดยเร็ว ๕๙.๓ ให้นายก อบท.ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันรับหนังสือ	๕๙. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๓๐
๖๐. การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์	วิธีการ	ให้อนุทธรณ์หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณีพิจารณาจาก (๑) เรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ (๒) กรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานจากส่วนราชการ เอกชนหรือบุคคลใด ๆ เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้	๖๐. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๓๑ วรรค ๑
๖๑. การแถลงการณ์ด้วยวาจา	ในชั้นการพิจารณา	๖๑.๑ กรณีผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ ๖๑.๒ หากอนุทธรณ์หรือ ก.จังหวัดเห็นว่าไม่จำเป็นจะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้ ๖๑.๓ กรณีนี้ทำให้มาแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้แจ้งนายก อบท.ว่าถ้าจะแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานส่วนท้องถิ่นแถลงแก้แทนก็ได้ โดยแจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี	๖๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๓๑ วรรค ๒, ๓

		๖๑.๔ ให้นายก อบท.ผู้เป็นเหตุแห่งการร้อง ทุกข์หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ของ ผู้ร้องทุกข์ได้	
๖๒. ระยะเวลาการ พิจารณาเรื่อง ร้องทุกข์	๖๒.๑ อนุอุทธรณ์ ๖๒.๒ ก.จังหวัด	(๑) พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับเรื่องร้องทุกข์ (จาก ก. จังหวัด) และเอกสารจากนายก อบท. (๒) ถ้าจำเป็นให้ขยายได้ไม่เกิน ๓๐ วัน และ บันทึกเหตุผลไว้ด้วย (๓) หากจำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน และกำหนดมาตรการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยบันทึกเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม ด้วย ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๖๑.๑ ข้อสังเกต (๑) ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ ๙๐ วัน รวมเวลาของอนุอุทธรณ์ และ ก.จังหวัด (ถ่วงเฉลี่ย) (๒) ระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้อง ทุกข์เป็นของอนุอุทธรณ์ ๓๐ วันและของ ก.จังหวัดอีก ๓๐ วัน แยกจากกัน	๖๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๓๒ หมายเหตุ การพิจารณาเรื่อง ร้องทุกข์มิได้ระบุเวลาในการส่ง เรื่องระหว่างอนุอุทธรณ์ และ ก. จังหวัดไว้ เวลาที่ใช้จริงอาจเกิน ๙๐ วัน ระหว่างอนุอุทธรณ์และ ก.จังหวัด จึงต้องส่งเรื่องโดยเร็ว
๖๓. ลักษณะการพิจารณา มีมติของ ก.จังหวัด	ก.จังหวัดพิจารณา วินิจฉัยเรื่องร้อง ทุกข์แล้ว สามารถ มีมติได้ ดังนี้	ถ้าเห็นว่า ๖๓.๑ ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจถูกต้องหรือ ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำ ร้องทุกข์ ๖๓.๒ ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจไม่ถูกต้องตาม กฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอน หรือยกเลิกการปฏิบัตินั้น หรือให้ปฏิบัติ ให้ถูกต้อง ๖๓.๓ ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจไม่ถูกต้องตาม กฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ๖๓.๔ สมควรดำเนินการประการอื่นใดเพื่อให้ ถูกต้องเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการ ได้ตามควรแก่กรณี การพิจารณามีมติ ให้บันทึกเหตุผลไว้ในราย งานการประชุมด้วย	๖๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๓๓
๖๔. การปฏิบัติตามมติของ ก.จังหวัดกรณี พิจารณาเรื่องร้อง ทุกข์	เมื่อ ก.จังหวัดมีมติ ตามข้อ ๖๓ แล้ว	๖๔.๑ ให้นายก อบท.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไป ตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ได้ ๖๔.๒ กรณีมีเหตุผลความจำเป็นให้มีการ รับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ ๖๔.๓ เมื่อสั่งหรือปฏิบัติแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ร้อง ทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ข้อสังเกต (๑) หากนายก อบท.ไม่เห็นด้วย เมื่อสั่งหรือ	๖๔. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ ข้อ ๓๔

		ปฏิบัติตามมติแล้ว จะขอให้ ก.จังหวัดพิจารณาทบทวน ส่วนจะพิจารณาทบทวนหรือไม่เป็นอำนาจดุลพินิจ (๒) กรณีนายก อบท.ไม่เห็นด้วย และขอให้ ก.จังหวัดพิจารณาทบทวนโดยยังมิได้สั่งหรือปฏิบัติตามติก่อนนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยวิธีการขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ (๓) กรณีดังกล่าวรวมถึงการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก.จังหวัดด้วย	
๖๕. การร้องไปยัง ก.กลาง	เพื่อใช้สิทธิตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๒	๖๕.๑ กรณีผู้ร้องทุกข้อเห็นว่ามติของ ก.จังหวัดขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป (ให้ออก/ปลด/ไล่อ) มีสิทธิร้องไปยัง ก.กลาง ได้ ๖๕.๒ ก.กลาง จะแจ้งให้ ก.จังหวัดดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ๖๕.๓ ถ้า ก.จังหวัดไม่แก้ไขในเวลาอันควร หรือจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ๖๕.๔ ก.กลาง มีอำนาจเพิกถอนมตินั้นได้	๖๕. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๓ วรรค ๒ ประกอบข้อ ๒๑ วรรค ๒ และ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ วรรค ๒
๖๖. ก.จังหวัดพิจารณาอุทธรณ์โทษปลดออกจากราชการแล้วให้ลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และมีมติให้สั่งกลับเข้ารับราชการ	นาย อบท.ต้องปฏิบัติตามมติ ก.จังหวัด	๖๖.๑ นายก อบท.ต้องออกคำสั่งลดโทษผู้นี้จากปลดออกเป็นลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ๖๖.๒ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่สั่งให้กลับเข้ารับราชการ ๖๖.๓ หากเป็นกรณีได้รับการล้างมลทิน นายก อบท.ไม่อาจลดขั้นเงินเดือนตามคำสั่งได้	เทียบเคียง ๖๖ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๕๘๗ ลง ๑๓ ก.ย.๓๖ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๖๔
๖๗. การลาอุปสมบทเป็นสิทธิของข้าราชการ	แต่การพิจารณาอนุญาตเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา	๖๗.๑ หากผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ลาอุปสมบท ๖๗.๒ และผู้ใช้สิทธิลาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม ๖๗.๓ จะใช้สิทธิฟ้องร้องต่อศาล (หรือร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด) ได้ ๖๗.๔ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการใช้สิทธิโดยชอบ ๖๗.๕ แม้ศาลจะยกฟ้อง (หรือ ก.จังหวัดจะยกคำร้องทุกข์) ก็ไม่เป็นเหตุว่ามีมูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ๖๗.๖ ผู้บังคับบัญชาจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนด้วยอาศัยเหตุนี้ไม่ได้	๖๗. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๒๕๐๐ ลง ๑๙ พ.ย.๓๙ ในหนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนฯ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๒๙

หมายเหตุ

๑. เอกสารฉบับนี้ไม่ควรใช้กล่าวอ้าง จนกว่าจะได้ตรวจสอบกับข้อกฎหมาย/มาตรฐานและหนังสือสั่งการฯ ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ระบุไว้แล้วในช่องขวามือ

๒. การพัฒนาและเพิ่มเติมสาระใกล้สมบูรณ์แล้ว

๓. พบข้อผิดพลาด โปรดแจ้ง ๐๘๑-๑๗๔-๓๗๘๔ หรือ ๐๘๒-๓๐๐-๒๕๕๕

๔. ข้อมูล ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเอง เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนได้โดยตรงประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 บัญญัติให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีอำนาจหน้าที่และดำเนินการในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานเทศบาลให้สอดคล้องกับความต้องการ และความเหมาะสมของเทศบาล

ประกาศนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของพนักงานเทศบาล ซึ่งมาตรา 29 และมาตรา 64 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) ประกอบกับมาตรา 23 วรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 คณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ 7 / 2544 เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2544 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในการประชุมครั้งที่ 9/2544 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2544 ให้ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด 1

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ 1 พนักงานเทศบาลต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติในหมวดนี้ โดยเคร่งครัด อยู่เสมอ

ข้อ 2 พนักงานเทศบาลต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ 3 พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 4 พนักงานเทศบาลต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ 5 พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหะเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 6 พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 7 พนักงานเทศบาลต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ 8 พนักงานเทศบาลต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 9 พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ ~~หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ~~ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 10 พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติราชการ โดยมีให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือคน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ 11 พนักงานเทศบาลต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 12 พนักงานเทศบาลต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ 13 พนักงานเทศบาลต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ การละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 14 พนักงานเทศบาลต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานเทศบาลด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ 15 พนักงานเทศบาลต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 16 พนักงานเทศบาลต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ 17 พนักงานเทศบาลต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ 18 พนักงานเทศบาลต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ 19 พนักงานเทศบาลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 20 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมิพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังมิพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ และตามส่วนที่ 1 ของหมวด 2 หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ 21 พนักงานเทศบาลผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัยจึงต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดในหมวด 2

โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์ /
- (2) ตัดเงินเดือน
- (3) ลดขั้นเงินเดือน
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

โทษทางวินัยของพนักงานเทศบาล (4) สถาน

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดขั้นเงินเดือน
4. ปลดออก

ข้อ 22 การลงโทษพนักงานเทศบาลให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 4 ของหมวด 2

✓

หมวด 2

การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย

ส่วนที่ 1

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ 23 การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาล ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า และต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำพยานความหรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ปากคำของตนได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่นายกเทศมนตรีเห็นสมควร

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามวรรคสอง ให้นายกเทศตรึมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลตามลำดับชั้น เป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชาได้ โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวต้องเป็นพนักงานเทศบาลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน เมื่อดำเนินการสอบสวนแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ 24 หรือข้อ 25 แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคสี่ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ 85 (4) หรือข้อ 86 และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่จะนำสำนวนการสอบสวนตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจเห็นเสนอนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสี่แล้วก็ได้ และต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

การสอบสวนพิจารณากรณีที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 3 ของหมวดนี้

ในกรณีที่กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในส่วนที่ 2 ของหมวดนี้ จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ 24 พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ 23 วรรคสอง ให้นายกเทศมนตรี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม สั่งลงโทษผู้อยู่ได้บังคับบัญชาได้ในสถานโทษและอัตราโทษตามที่กำหนดในส่วนที่ 4 ของหมวดนี้

ข้อ 25 พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีสั่งลงโทษตามที่กำหนดในส่วนที่ 4 ของหมวดนี้

ข้อ 26 ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐหรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (2) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ 27 พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตายนายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ 20 และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสีย

ข้อ 28 พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายกเทศมนตรีมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมีได้กระทำความผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีการณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาตามข้อ 20 หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 วรรคสี่ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานเทศบาลตลอดระยะเวลาที่ถูกลงสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 2 ของหมวด 3

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการเงิน สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 2 ของหมวด 3

ข้อ 29 พนักงานเทศบาลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์นี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วส่งเรื่องไปให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์นี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัย ให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นนั้นโดยอนุโลม

x

ออก 2/1

นายกเทศมนตรี

29/1

1

29/1

ส่วนที่ 2

ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ 30 พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นการผิดวินัยที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกเทศมนตรี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม จะดำเนินการทางวินัยตามข้อ 69 หรือข้อ 81 โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และนายกเทศมนตรี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความ ประจักษ์ชัดแล้ว

(2) กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์นี้ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ 31 พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายกเทศมนตรีจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ 70 วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและมีได้ให้รอการลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(2) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(3) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้อัยย
 คำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ และได้มีการบันทึก
 ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

[illegible]

ส่วนที่ 3

การสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 32 เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาพนักงานเทศบาลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 23วรรคสี่ หรือพนักงานเทศบาลซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 33 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากพนักงานเทศบาล ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นพนักงานเทศบาลหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นด้วยก็ได้ และให้นำข้อ 38 ข้อ 39 ข้อ 40 ข้อ 49 และข้อ 50 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ 34 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 35 เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(2) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (1) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 36 เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ 35 (2) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาแนวทางสอบสวนต่อไป

ข้อ 37 การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ 45 และข้อ 59 ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 38 ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (2) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา
- (5) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้นายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้าน และแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการสอบสวนทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการรายงานไปยังนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามข้อ 40 ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 39 ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่า ตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ 38 วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้นำข้อ 38 วรรคสาม วรรคสี่และวรรคห้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 40 ภายใบบังคับข้อ 33 เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ 35 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 41 คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในส่วนนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติ และความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ 42 ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

- (1) ดำเนินการประชุมตามข้อ 36 และแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ 44 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (2) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (1) แล้วเสร็จ
- (3) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 45 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (2) แล้วเสร็จ
- (4) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (3)
- (5) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (4) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลา

การสอบสวนในกรณีเช่นนี้ ให้นายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไปแล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ 43 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ 44 เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ 36 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบให้ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดในข้อ 45

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 2 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อื่นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ 59 และข้อ 60 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ 45 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่รับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญ ตามแบบ สว. 2 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหา แจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 2 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว. 2 คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ 45 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 44 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่า มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาสำหรับพยานบุคคลจะระบุ หรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 3 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อยอมให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ 59 และข้อ 60 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 3 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงណာมาให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 3 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อส่งพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว. 3 คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้วและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ 59 และข้อ 60 ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ 60 โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ 46 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 45 เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 60 ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่านั้น ทั้งนี้ให้นำข้อ 45 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 47 ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ 58 ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 48 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ 49 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง บู่เชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ 50 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่กรณีสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิในทนายความ หรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.4 หรือแบบ สว.5 ท้ายหลักเกณฑ์นี้แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคน ซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้าให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขู่มขู่หรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติมและให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุอันไว้ไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 51 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ 41 และรายงานการสอบสวนตามข้อ 60

ข้อ 52 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ 41 และรายงานการสอบสวนตามข้อ 60

ข้อ 53 ในกรณีที่จะต้องสอบสวน หรือรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการนอกการบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการมอบหมายและขอให้ผู้บริหารท้องถิ่น หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวน หรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็น หรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นแต่งตั้งพนักงานเทศบาล หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น ที่เห็นสมควรอย่างน้อยสองคนมาร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในส่วนนี้ และให้นำข้อ 37 วรรคหนึ่ง ข้อ 41 วรรคสอง ข้อ 48 ข้อ 49 ข้อ 50 ข้อ 51 และข้อ 52 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 54 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้านายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 55 ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานเทศบาลผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าพนักงานเทศบาลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกเทศมนตรี ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงานให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยาน หลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ 56 ในกรณีที่นายกเทศมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนพนักงานเทศบาลผู้ใดในเรื่องที่ผู้นั้นห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 และนายกเทศมนตรีเห็นว่าการสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกเทศมนตรีเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนผู้นั้นตามข้อ 23 ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้ กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 86 มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ 57 ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด หรือต้องรับผิดชอบในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง กับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ กล่าวหาตามข้อ 45 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ 58 ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายก เทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำ รายงานและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความ ถูกต้องตามข้อ 63 ข้อ 64 ข้อ 65 และข้อ 66 และให้นายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่อง ให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ 61 (1) หรือ (2) แล้วแต่ กรณีต่อไป ทั้งนี้ ให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ 63 ข้อ 64 ข้อ 65 และข้อ 66 ด้วย

ข้อ 59 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(1) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใดและควรได้รับ โทษสถานใด

(2) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 หรือไม่ อย่างไร

(4) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็น การเสียหายแก่ราชการตามข้อ 87 หรือไม่ อย่างไร

ข้อ 60 เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ 59 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวน ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 6 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ เสนอต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) สรุปข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตาม ข้อ 51 และข้อ 52 ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยคำรับสารภาพให้ บันทึกลงเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(2) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อ กล่าวหา

ข้อ 64 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 37 วรรคหนึ่ง

(2) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ 41 วรรคสอง ข้อ 48 ข้อ 49 ข้อ 50 วรรคหนึ่ง หรือข้อ 53

ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 65 ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจง หรือนัดมาให้อัยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ 45 ให้นายกเทศมนตรีหรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้อัยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดในข้อ 45 ด้วย

ข้อ 66 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในส่วนนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 63 ข้อ 64 และข้อ 65 ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ อันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นายกเทศมนตรี หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไข หรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีใช้สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ 67 การนับระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ 68 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ท. ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2520) ออกตามความในพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของนายกเทศมนตรี หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้

ส่วนที่ 4

การลงโทษทางวินัย

ข้อ 69 พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 23 วรรคสอง ให้นายกเทศมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม สั่งลงโทษผู้อยู่ได้บังคับบัญชาได้ในสถานโทษและอัตราโทษ ดังนี้

- (1) นายกเทศมนตรี สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5 % และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น
- (2) ปลัดเทศบาล สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5 % และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน
- (3) ผู้อำนวยการสำนัก สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5 % และเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน

(4) หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกอง สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ การสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

★ ในกรณีกระทำความผิดเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ 70 ภายใต้บังคับวรรคสอง พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ 23 วรรคสี่ หรือนายกเทศมนตรีแล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการเพื่อพิจารณาให้ความเห็น และเมื่อคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการมีความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ โดยให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดที่เห็นสมควร จำนวนหนึ่งคน
 (2) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัด

จำนวนสองคน

- (3) ผู้แทนเทศบาล ซึ่งประกอบด้วย

ก. นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน

ข. ผู้แทนพนักงานเทศบาล จำนวนสองคน

(4) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ด้านการบริหารงานบุคคล หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวนสามคน

ให้บุคคลตาม (1) (2) (3) และ (4) ประชุมเพื่อคัดเลือกเป็นประธานอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการจำนวนหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล จำนวน 1 คน เป็นเลขานุการ
คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ

อนุกรรมการผู้แทนเทศบาล และอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจ
ได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา 7 วรรคสอง วรรคสาม และมาตรา 9 (1) (2) (3) (4) (6) แห่งพระ
ราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ให้
 นำความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาใช้บังคับโดย
 อนุโลม

ข้อ 71 การลงโทษพนักงานเทศบาลผู้กระทำความผิดวินัย ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด
 และมีให้เกินไปโดยพยายาบท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด

การลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง และในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยใน
 กรณีใด ตามข้อใด กรณีมีการลดหย่อนโทษให้ระบุไว้ในคำสั่งลงโทษด้วยว่ากรณีความผิดนั้นผู้กระทำความผิดควรได้
 รับโทษระดับใด มีเหตุอันควรลดโทษอย่างไร และเมื่อลดหย่อนแล้วได้รับโทษสถานใด ตลอดจนให้ระบุสิทธิใน
 การอุทธรณ์และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วย วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตาม
 ที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 72 การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามข้อ 69 ข้อ 81 วรรคสอง หรือ
 วรรคหก ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออก
 จากราชการไว้ก่อน ในกรณีตามที่กำหนดในส่วนที่ 2 ของหมวด 3 ได้กำหนดให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งลง
 โทษย้อนหลังได้และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.1 แบบ ลท.2 หรือแบบ ลท.3 แล้วแต่กรณี พ้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 73 การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ 70 หรือการส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 4 ของหมวด 3 และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.4 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 74 การส่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการตามข้อ 70 หรือเป็นโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 73 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 75 การส่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การส่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ 76 การส่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ 70 หรือปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 72 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 77 คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามข้อ 81 วรรคสอง หรือวรรคหก ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.5 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 78 การส่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ 114 ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.6 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 79 การส่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ผู้อุทธรณ์ตามข้อ 115 และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.7 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 80 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่ง มีสาระสำคัญแสดงเลขที่และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ส่วนที่ 5

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ 81 เมื่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม ได้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลผู้ใดในกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและสิ่งยุติเรื่อง งดโทษ หรือลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลผู้นั้นซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามข้อ 69 และมีตำแหน่งเหนือตามลำดับจนถึงนายกเทศมนตรี

(2) การรายงานของผู้บังคับบัญชาตาม (1) ให้รายงานพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งและสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณาไปด้วยภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ส่ง

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง และมีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเห็นว่าการยุติเรื่อง การงดโทษหรือการลงโทษเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ลดโทษลงเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือน หรือยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องและเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้รับความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการหรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ การสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นต้องไม่เกินอำนาจของตนตามข้อ 69 และการเพิ่มอัตราโทษเมื่อรวมกับอัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตนก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นตามลำดับจนถึงนายกเทศมนตรี เพื่อให้พิจารณาคำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามข้อ 69 แก่พนักงานเทศบาลผู้ใดไปแล้ว แต่นายกเทศมนตรีที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการตามข้อ 23 วรรคสี่ และข้อ 70 วรรคสอง

เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นหรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ แต่ถ้าคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกเป็นคำสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ได้รับโทษหรือทัณฑ์นั้นไปแล้วก็ให้เป็นอันพับไป

เมื่อนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ 23 วรรคสอง และสั่งลงโทษตามข้อ 69 หรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งและได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่ แล้วให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ 70 วรรคสี่ พิจารณาทำความเห็นแล้วเสนอให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้รับรายงานตามวรรคห้า เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

เมื่อนายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งลงโทษตามวรรคหก หรือข้อ 70 หรือมีคำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 85 หรือข้อ 86 แก่พนักงานเทศบาลผู้ใดแล้ว ให้ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี จำนวน 3 ฉบับ และสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณา พร้อมทั้งบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ (สป.1) ทำยหลักเกณฑ์นี้ 1 ชุด รายงานไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อทราบภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

ข้อ 82 เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้รับรายงานตามข้อ 81 วรรคเจ็ด และได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล ส่งสำเนาคำสั่ง 3 ฉบับ และแบบบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ (สป.1) ทำยหลักเกณฑ์นี้ 1 ชุด รายงานไปให้คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลภายในสิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว

1. นายกเทศมนตรี

2. ...

3. ...

4. ...

5. ...

6. ...

7. ...

8. ...

9. ...

10. ...

หมวด 3

การให้ออกจากราชการ

ส่วนที่ 1

การออกจากราชการ

ข้อ 83 พนักงานเทศบาลออกจากราชการเมื่อ

(1) ตาย

~~(2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ~~ ✓

(3) ลาออกจากราชการ และได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามข้อ 84

(4) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ 28 ข้อ 85 ข้อ 86 ข้อ 87 ข้อ 88 ข้อ 89 หรือข้อ 92 หรือไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์ที่ว่าด้วยเรื่องนั้น

(5) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การออกจากราชการตามวรรคหนึ่งต้องทำเป็นคำสั่ง เว้นแต่การตายและการพ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุกรณีผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

การออกคำสั่งเกี่ยวกับการออกจากราชการตามวรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เว้นแต่คำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 89 วรรคหนึ่ง

วันออกจากราชการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 4 ของหมวดนี้

การต่อเวลาราชการให้พนักงานเทศบาลที่ต้องออกจากราชการตาม (2) รับราชการต่อไปจะกระทำมิได้

ข้อ 84 พนักงานเทศบาลผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายกเทศมนตรี เพื่อให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้ออกคำสั่งให้ลาออกจากราชการ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้านายกเทศมนตรีไม่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันขอลาออก

นายกเทศมนตรีจะยับยั้งการอนุญาตตามวรรคสอง โดยเหตุเนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยมิได้ กรณีที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลซึ่งขอลาออกจากราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีตั้งเรื่องกล่าวหาผู้นั้นเป็นหนังสือไว้ในวันก่อนที่จะมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการเพื่อจะได้ดำเนินการทางวินัยต่อไปตามข้อ 27

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พนักงานเทศบาลผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายกเทศมนตรี และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคห้า ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 3 ของหมวดนี้

ข้อ 85 นายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล มีอำนาจสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสัทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนาน จะต้องมีการผิดตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลกำหนดด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่กำหนดในข้ออื่นตามหลักเกณฑ์นี้ และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสัทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้านายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(2) เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการให้นายกเทศมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(3) เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดไม่มีสัญชาติไทย ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เป็นบุคคลล้มละลาย ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับพนักงานเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(4) เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดมีการถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และนายกเทศมนตรีเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำข้อ 86 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเห็นชอบว่าผู้นั้นเป็นผู้ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(5) เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้นายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ โดยให้นายกเทศมนตรีพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลผู้นั้นเป็นหลัก และให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

ก. การพิจารณาผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลในสังกัดให้นายกเทศมนตรี หรือ ร่วมกับรองนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีแล้วแต่กรณี และพนักงานเทศบาลในสังกัด เพื่อกำหนดเป้าหมาย หรือมาตรฐานการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของการปฏิบัติงานที่ทางราชการพึงประสงค์และประกาศให้ พนักงาน เทศบาลในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนการประเมินผลการปฏิบัติงานของ พนักงาน เทศบาลในสังกัด โดยการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานดังกล่าวต้องมีมาตรฐานอย่างน้อย 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณภาพ ต้องกำหนดผลงานที่ต้องการหรือต้องปฏิบัติว่ามีกี่งาน อะไรบ้าง ต้องการให้เกิดผลสำเร็จอะไรจากการทำงานนั้น หรือต้องการให้เกิดผลงานอะไร และอย่างไร
2. ด้านปริมาณ ต้องกำหนดปริมาณของผลผลิต หรือกิจกรรม และระบุผลลัพธ์ของงานไว้ด้วย
3. ด้านเวลา ต้องกำหนดระยะเวลาการทำงานว่าจะใช้เวลาเท่าใด

ข. ในการประเมินให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยรองนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีแล้วแต่กรณี พนักงานเทศบาล และปลัดอำเภอหรือข้าราชการที่นายอำเภอ มอบหมายในกรณีเทศบาลตำบล หัวหน้าส่วนราชการหรือข้าราชการระดับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ในกรณีเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร จำนวนเท่า ๆ กัน เพื่อดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอแนะ ความคิดเห็นต่อนายกเทศมนตรี โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวประเมินผลการปฏิบัติงานตามวิธีการดังนี้

1. จัดให้มีเครื่องมือพื้นฐานช่วยในการประเมิน ได้แก่
 - 1.1 หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง โดยระบุให้ชัดเจนถึงงานหลักที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ รับผิดชอบปฏิบัติอยู่
 - 1.2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน เป้าหมายของงานหรือตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน
 - 1.3 แบบบันทึกการปฏิบัติงาน โดยให้พนักงานเทศบาลซึ่งเป็นผู้รับการประเมิน เป็นผู้บันทึกผลการปฏิบัติงานของตนไว้ทุกห้าวันทำการ โดยทุกสิ้นเดือนให้คณะกรรมการรวบรวมและเก็บผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลแต่ละคนไว้ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประเมินและชี้แจงผู้อื่น
2. จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกสิ้นเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และเดือนธันวาคม
3. เมื่อคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเวลาตาม 2. แล้วให้ รายงานนายกเทศมนตรีตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลท้ายหลักเกณฑ์นี้

ค. พนักงานเทศบาลผู้ใดซึ่งนายกเทศมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม ก. และไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนติดต่อกันตั้งแต่ สองครั้งขึ้นไป ให้นายกเทศมนตรีแจ้งผลการประเมินหรือผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลและกำหนดให้ผู้นั้น พัฒนาหรือปรับปรุงตนเองภายในระยะเวลาสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้แจ้งผลการประเมินหรือผลการพิจารณาให้ทราบ โดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ง. ในกรณีที่นายกเทศมนตรีเห็นสมควรให้แต่งตั้งพนักงานเทศบาลตาม ค. ให้ดำรงตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันกับที่พนักงานเทศบาลผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งซึ่งอาจคาดหมายได้ว่า จะทำให้ผู้นั้นปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นายกเทศมนตรีอาจเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อพิจารณาเห็นชอบแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้

จ. ในกรณีที่นายกเทศมนตรีได้ประเมินผลการปฏิบัติงานตาม ข. แล้วเห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม ก. แต่ไม่เข้ากรณีตาม ค. ถ้านายกเทศมนตรีเห็นสมควรให้พัฒนา หรือปรับปรุงตนเอง เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแล้ว นายกเทศมนตรีอาจพิจารณาดำเนินการตาม ค. และ ง. ได้

ฉ. เมื่อได้ดำเนินการตาม ค. หรือ ง. หรือ จ. แล้ว ให้นายกเทศมนตรีประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยใช้วิธีการตามที่กำหนดใน ข. จำนวนสองครั้ง ครั้งแรกให้ประเมินเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดให้พัฒนาหรือปรับปรุงตนเอง และครั้งที่สองให้ประเมินเมื่อครบกำหนดสามเดือนนับจากการประเมินครั้งแรก

พนักงานเทศบาลผู้ใดมีผลการประเมินครั้งที่สองต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม ก. ให้นายกเทศมนตรีทำความเห็นเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อพิจารณาเห็นชอบให้ผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

ข้อ 86 พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายกเทศมนตรีเห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นับข้อ 23 วรรคเจ็ด ข้อ 26 และ ข้อ 70 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติประการใด ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ 23 ในเรื่องที่จะต้องทำการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 ได้สอบสวนไว้แล้ว นายกเทศมนตรีตามวรรคหนึ่ง จะใช้จำนวนการสอบสวนนั้นพิจารณาดำเนินการ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเห็นชอบให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

การสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 3 ของหมวด 2

พนักงานเทศบาลผู้ใดห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายกเทศมนตรีเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งจะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

(1) กระทำ หรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด แต่ให้รอการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่ให้รอการลงโทษไว้ และนายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(2) มีกรณีห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์นั้นและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ 87 พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 และคณะกรรมการสอบสวนหรือนายกเทศมนตรีเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามข้อ 70 วรรคหนึ่ง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการและควรให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกเทศมนตรีรายงานความเห็นต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ 70 พิจารณาทำความเห็นเสนอ เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณามีมติเป็นประการใดให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเห็นว่าให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวน ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ 88 เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและมีได้มีการรอลงอาญาในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก นายกเทศมนตรีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน

ข้อ 89 เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายเกี่ยวกับการรับราชการทหารให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้ออื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อพิจารณามีมติ เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการตามข้ออื่นแล้วให้นายกเทศมนตรีมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามข้ออื่นนั้นได้

ข้อ 90 ในกรณีนายกเทศมนตรีได้รับรายงานตามข้อ 81 วรรคหนึ่ง เห็นว่าสมควรให้พนักงานเทศบาลผู้ได้ออกจากราชการตามข้อ 85 (4) หรือข้อ 86 ก็ให้นายกเทศมนตรี ดำเนินการตามข้อ 85 (4) หรือ ข้อ 86

ในกรณีที่จำเป็นต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการ ให้นำข้อ 28 มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อนายกเทศมนตรีได้สั่งให้พนักงานเทศบาลกลับเข้ารับราชการแล้วให้รายงานไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลซึ่งผู้ถูกดำเนินการหรือถูกสั่งให้ ออกจากราชการสังกัดอยู่เพื่อทราบ

ข้อ 91 เมื่อนายกเทศมนตรีเห็นสมควรให้พนักงานเทศบาลออกจากราชการในเรื่องใด หรือไม่ผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้เทศบาลปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแจ้งให้นายกเทศมนตรีสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็น หรือข้อสำคัญไปเพื่อให้นายกเทศมนตรีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ 92 พนักงานเทศบาลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ผู้ใดมีกรณีที่สมควรให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม และในกรณีที่จำเป็นต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นโดยอนุโลม

ส่วนที่ 2

การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ 93 การสั่งให้พนักงานเทศบาลพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาตามข้อ 28 ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 94 เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และนายกเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(2) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(3) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(4) ผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และนายกเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 95 การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีที่ผู้ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการ ก็ให้มีมติให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ 96 ในกรณีที่พนักงานเทศบาลผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ 97 การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(2) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบ หรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ 98 คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักราชการตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ 99 เมื่อพนักงานเทศบาลผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ 94 และนายกเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว นายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ 95 ข้อ 96 และข้อ 98 มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ 100 เมื่อได้สั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ใดพักราชการไว้แล้วนายกเทศมนตรีจะพิจารณาตามข้อ 99 และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน

ข้อ 101 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 97 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ 100 ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ 102 เมื่อได้สั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ใดพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษให้เป็นไปตามข้อ 70 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี

(2) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยการสั่งดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน แล้วดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี

(3) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยการสั่งดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อนแล้วดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี

(4) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไมอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 ในกรณีที่จะส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน การส่งลงโทษดังกล่าวให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันสุดท้ายก่อนวันพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น

(5) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นแต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วให้นำนวрсสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(6) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี แล้วให้นายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ แล้วให้นำนวрсสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(7) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

(8) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(9) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่องและมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(10) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก็ให้นายกเทศมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ 103 การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการให้มีสาระสำคัญตามแบบ พอก.1 แบบ พอก.2 แบบ พอก.3 หรือแบบ พอก.4 แล้วแต่กรณี หายหลักเกณฑ์นี้

ส่วนที่ 3

การลาออกจากราชการ

ข้อ 104 พนักงานเทศบาลผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการตามข้อ 84 ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายกเทศมนตรีตามแบบ ลก.1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามข้อ 84 วรรคห้า ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน

ในกรณีนายกเทศมนตรีเห็นว่ามิเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ นายกเทศมนตรีจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า 30 วัน ก็ได้

หนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายกเทศมนตรี หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออกให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด 30 วันนับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ 105 เมื่อนายกเทศมนตรีได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วันหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายใน 7 วันนับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออก

ข้อ 106 เมื่อนายกเทศมนตรี ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของพนักงานเทศบาลผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้นายกเทศมนตรีพิจารณาว่าควรอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการ หรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ในกรณีที่นายกเทศมนตรี พิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้เสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ผู้นั้นออกจากราชการ เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเห็นชอบแล้วให้นายกเทศมนตรีมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(2) ในกรณีที่นายกเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้นายกเทศมนตรีมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้สั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

ในกรณีเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน เมื่อนายกเทศมนตรี ได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าวแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 3 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน ตามที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบวันขอลาออกในกรณี ดังกล่าวคือ วันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนด 30 วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกแล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ข้อ 107 ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมายตามข้อ 84 วรรคสอง และวรรคสี่ เนื่องจากนายกเทศมนตรีมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และมีได้มีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลายับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้นายกเทศมนตรีมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน 15 วันนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการและแจ้งให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลและคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลทราบด้วย

ข้อ 108 การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามข้อ 84 วรรคห้า ให้ยื่นต่อนายกเทศมนตรีอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้นายกเทศมนตรีเสนอหนังสือขอลาออกนั้นต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายใน 3 วันทำการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลให้ความเห็นชอบการลาออกตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกเทศมนตรีมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ส่วนที่ 4

วันออกจากราชการ

ข้อ 109 การออกจากราชการของพนักงานเทศบาลตามข้อ 83 (4) และ (5) จะออกจากราชการตั้งแต่วันที่ใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 110 การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 85 ข้อ 86 ข้อ 87 ข้อ 88 ข้อ 89 ข้อ 91 หรือข้อ 70 หรือการสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการ หรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 88 โดยปกติให้สั่งออกตั้งแต่วันที่ควรรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือโดยคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(2) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 89 ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(3) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 85 ข้อ 86 ข้อ 87 ข้อ 88 ข้อ 89 ข้อ 91 หรือข้อ 70 หรือการสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการ หรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(4) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น

ข้อ 111 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ 28 จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ 101

ข้อ 112 การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อจะส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(2) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(3) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(4) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้องก็ให้ส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(5) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(6) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(7) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(8) กรณีใดมีเหตุสมควรส่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกส่งลงโทษนั้น

หมวด 4

สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ 1

สิทธิการอุทธรณ์

ข้อ 113 พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกส่งลงโทษทางวินัยตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ แต่หากมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาได้อีกสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย *

ข้อ 114 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์พิจารณาความเห็นเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใดให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วแจ้งผู้อุทธรณ์ และรายงานคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัย การให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แจง และเพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสม โดยการรายงานดังกล่าวให้สรุปประวัติและข้อเท็จจริง ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ (สป.1) ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้นำชื่อ 70 พรรคสี่ พรรคห้า พรรคหก พรรคเจ็ด และพรรคแปด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ป้องกันจังหวัด เป็นเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ของหมวดนี้

* ข้อ 115 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ตามข้อ 114 ทำความเห็นเสนอเพื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติประการใดแล้ว ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติตามวรรคหนึ่ง หากผู้อุทธรณ์เห็นว่ามติดังกล่าวขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้มีสิทธิร้องต่อคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เพื่อดำเนินการตามมาตรา 19 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้นำข้อ 28 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 116 ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในข้อ 81 และข้อ 91

ข้อ 117 พนักงานเทศบาลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาล และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ 113 ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาล การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ 2

หลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และการคัดค้าน

ข้อ 118 การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 119 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำ เป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลโดยตรงภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 120 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวน หรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษตามข้อ 23 วรรคสาม หรือนายกเทศมนตรี ผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานเทศบาล ตลอดจนเหตุผล และความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ 121 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงาน เทศบาลผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (2) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์
- (4) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน

หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานเทศบาลผู้พิจารณา อุทธรณ์นั้นต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อน ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี เริ่ม พิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการ พนักงานเทศบาลผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการ ร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณีมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่า ข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธาน อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็น ว่า การให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและ เป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ 122 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลง โทษเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ ทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลง วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลาย มือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่ง
 นำคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลัก
 ฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลง
 โทษลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ใน
 กรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ถูกลงโทษได้รับ
 เอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน
 เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ 123 การอุทธรณ์ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาล พร้อมกับสำเนารับรอง
 ถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัด

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านนายกเทศมนตรีก็ได้ และให้นายกเทศมนตรี
 นั้นดำเนินการตามข้อ 127

ในกรณีที่มิให้นำหนังสืออุทธรณ์มาขึ้นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และ
 ลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับ
 หนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลัก
 ฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่น หรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่ม
 เต็มก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี
 เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

การร้องต่อคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลตามข้อ 115 วรรคสอง ให้ทำหนังสือถึงประธาน
 กรรมการกลางพนักงานเทศบาล หรือเลขานุการคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล พร้อมกับสำเนารับรองถูก
 ต้องหนึ่งฉบับ และยื่นที่สำนักงานคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

ข้อ 124 อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ 119 และข้อ 123
 และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ 113

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการ
 พิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการ
 พนักงานเทศบาลแจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติ
 เป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาล มีมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการ
 พนักงานเทศบาลส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ
 พนักงานเทศบาลพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ เพื่อมีมติต่อไป

ข้อ 125 ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ทำความเห็น หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ 126 ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดเทศบาลในจังหวัดอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดนั้น

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดเทศบาลในจังหวัดอื่น หลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเจ้าสังกัดเดิมยังมีได้มีมติตามข้อ 130 ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานตามข้อ 129 ไปให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดนั้นเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดเทศบาลในจังหวัดอื่น หลังจากที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลเจ้าสังกัดเดิมได้มีมติตามข้อ 130 แล้ว แต่นายกเทศมนตรีสังกัดเดิมยังมีได้สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลสังกัดเดิมนั้น ไปให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลในจังหวัดที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ 127 ในกรณีที่นายกเทศมนตรีได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ 123 วรคสอง ให้นายกเทศมนตรี จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวพร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ สำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามข้อ 20 และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามข้อ 23 พร้อมทั้งคำชี้แจงของนายกเทศมนตรีผู้สั่งลงโทษแล้วแต่กรณี (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการพนักงานเทศบาล ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธานกรรมการพนักงานเทศบาล ภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 128 การนับระยะเวลาตามหมวดนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้นถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ส่วนที่ 3

การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน

✱ ข้อ 129 การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 114 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามข้อ 20 และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามข้อ 23 และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแสดงการณด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การแสดงการณด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแสดงการณด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแสดงการณด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้นายกเทศมนตรีที่สั่งลงโทษ หรือ เพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแสดงแก้ก็ให้มาแสดง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเทศบาลหรือ รองนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแสดงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้ง ถ่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแสดงแก้ดังกล่าว ให้นายกเทศมนตรีที่สั่งลงโทษ หรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแสดงการณด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการ พนักงานเทศบาล เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้อง และ เหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีมติแจ้งนายกเทศมนตรีดำเนินการสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่อง นั้นได้ตามความจำเป็น

✱ ข้อ 130 เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ 114 แล้ว

- (1) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้อง และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์
- (2) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่ หนักขึ้น
- (3) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง
- (4) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้สั่งงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(5) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผูุ้ทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผูุ้ทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(6) ถ้าเห็นว่าการขอความในคำส่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(7) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าการณินิมูลที่ควรกล่าวหาว่าผูุ้ทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 วรรคสี่

ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในส่วนของ 2 ของหมวด 2 หรือเห็นว่าการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการดำเนินการทางวินัยตามข้อ 23 และ ส่วนที่ 3 ของหมวด 2 แล้ว ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ 70 หรือปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับแล้วแต่กรณี

(8) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าการณินิมูลที่สมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้ออกจากราชการตามข้อ 85 (4) ข้อ 86 หรือข้อ 87 ให้นำ (7) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(9) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผูุ้ทธรณ์ ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (2) หรือ (8) มิได้และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (7) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มิผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกันโดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่ง ใช้สิทธิอุทธรณ์คำส่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผูุ้ทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผูุ้ทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผูุ้ทธรณ์ด้วย

ข้อ 131 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 130 (7) หรือ (8) เมื่อคณะกรรมการสอบสวน ได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อพิจารณามีมติตามข้อ 130 ต่อไป

ข้อ 132 เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ได้มีมติตามข้อ 130 แล้ว ให้นายกเทศมนตรีที่ผูุ้ทธรณ์สังกัดตั้ง หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำให้ ในกรณีที่มิเหตุผลความจำเป็น จะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ 133 ในกรณีที่นายกเทศมนตรีสั่งตามข้อ 132 แล้ว ผูุ้ทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่ผูุ้ทธรณ์เห็นว่า คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่สั่งตามมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ผูุ้ทธรณ์อาจใช้สิทธิตามข้อ 115 วรรคสองได้

ส่วนที่ 4

การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไล่ออก ปลดออกจากราชการ

ข้อ 134 การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามข้อ 115 ให้นำข้อ 129 ข้อ 130 และข้อ 132 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 135 กรณีที่นายกเทศมนตรีสั่งตามข้อ 134 แล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีผู้อุทธรณ์เห็นว่า คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่สั่งตามมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามข้อ 115 วรรคสองได้

หมวด 5

การร้องทุกข์

ส่วนที่ 1

สิทธิการร้องทุกข์

ข้อ 136 พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามหมวด 3 ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนที่ 2 ของหมวดนี้

ข้อ 137 ภายใต้บังคับข้อ 136 พนักงานเทศบาลผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อดนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อดนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อดนในกรณีตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นอาจปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาอื่น หรืออาจร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดในส่วนที่ 3 หรือส่วนที่ 4 ของหมวดนี้ เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด 4 ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ส่วนที่ 2

การร้องทุกข์คำสั่งให้ออกจากราชการ

ข้อ 138 พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามหมวด 3 ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำข้อ 113 วรรคสอง ข้อ 115 และข้อ 116 ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 4 ของหมวด 4 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ 3

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อ 139 การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีที่พนักงานเทศบาลเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายตามข้อ 137 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 140 เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจ ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาส และรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจ และแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้ว ไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ต่อนายกเทศมนตรีหรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี ในการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ให้้นำข้อ 115 และข้อ 116 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีมีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด 4 ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดในหมวดนั้น

ข้อ 141 การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ และให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกเทศมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อนายกเทศมนตรี หากผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ดำเนินการตามวรรคสาม

ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกเทศมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น มติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 142 หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ที่แสดงข้อเท็จจริง และปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อกันโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ ปฏิบัติต่อกันให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

ข้อ 143 ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานเทศบาลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์
- (4) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานเทศบาลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือ ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นจะขอลอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นมิได้ขอลอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ 144 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(1) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปีเวลาและสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งคืนกลับมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(2) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบ หรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(3) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 145 การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาล พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดนั้น

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับผ่านนายกเทศมนตรีก็ได้ และให้นายกเทศมนตรีดำเนินการตามข้อ 147 วรรคสอง

ในกรณีที่ผู้นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกไปรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณีจะเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

ข้อ 146 ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้วการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับ

ข้อ 147 เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ 145 วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ มีหนังสือแจ้ง พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่น หรือส่งตามข้อ 145 วรรคสอง ให้นายกเทศมนตรีนั้นส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ 148 การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์และคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสาร และหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแสดงการณ์ด้วยวาจา หากคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่าการแสดงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแสดงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีนี้ให้ผู้ร้องทุกข์มาแสดงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบว่า ถ้าประสงค์จะแสดงการณ์ให้มาแสดง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเทศบาล หรือเทศมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแสดงแก่ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแสดงการณ์ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือผู้แทนเข้าฟังการแสดงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ 149 ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ 147 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้วการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดมาตรการที่จะทำให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว และบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมด้วย และให้ส่งสำเนารายงานการประชุมดังกล่าว ไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายในห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจะได้ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ 150 เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ 140 วรรคสองแล้ว

(1) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(2) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกขนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไข โดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกขให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(3) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกขนั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(4) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัย ไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ 151 เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้มีมติตามข้อ 150 แล้ว ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมเสียก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกขทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ 152 การนับระยะเวลาตามส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ 153 ในกรณีที่พนักงานเทศบาลได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกขต่อผู้บังคับบัญชาไว้แล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกขนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อพิจารณามีมติต่อไป

ส่วนที่ 4

การร้องทุกข และการพิจารณาเรื่องร้องทุกขขอให้แก้ไขความคับข้องใจ

ข้อ 154 การร้องทุกข และการพิจารณาเรื่องร้องทุกขในกรณีที่พนักงานเทศบาลมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนตามข้อ 137 ให้เป็นไปหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 155 พนักงานเทศบาลซึ่งมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาอาจร้องทุกขได้ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตน ดังนี้

(1) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(2) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(3) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ 156 เมื่อผู้อยู่ได้บังคับบัญชาที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีที่กำหนดไว้ตามข้อ 155 ผู้อยู่ได้บังคับบัญชานั้นจะร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจก็ได้ ทั้งนี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 157 ในกรณีที่ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาซึ่งมีความคับข้องใจได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้มีการพิจารณาหรือหรือแก้ไขความคับข้องใจนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการร้องทุกข์

ถ้าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการแล้วแต่ไม่เป็นที่พอใจ ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ต่อนายกเทศมนตรีหรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณีต่อไปได้อีกภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่ง การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามวรรคนี้ให้นำข้อ 115 และข้อ 116 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 158 การร้องทุกข์ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจจะต้องร้องทุกข์ด้วยตนเอง

การร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจจะกระทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้

คำร้องทุกข์ในกรณีที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์และต้องมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี ให้แจ้งไว้หนังสือร้องทุกข์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

ข้อ 159 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์

(1) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งแล้วทำบันทึกลงวันเดือนปีเวลาและสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้วแม้ยังมิได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(2) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ได้มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรงให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(3) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ผู้ร้องทุกข์

ข้อ 160 การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามข้อ 157 วรรคสอง ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาล พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดนั้น

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับผ่านนายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้นายกเทศมนตรีนั้นดำเนินการตามข้อ 165 วรรคสอง

ข้อ 161 ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือร้องทุกข์ออกใบรับหนังสือประทับตรา รับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ข้อ 162 เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มก่อนที่จะคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

ข้อ 163 ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับไป

ข้อ 164 ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานเทศบาลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ
- (2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(4) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานเทศบาลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ 165 เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ 160 วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นทำคำชี้แจง และส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปยังประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ 160 วรรคสอง ให้นายกเทศมนตรีนั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ 166 การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแสดงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่าการแสดงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณา วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะแจ้งการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเทศบาล หรือรองนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ 167 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำชี้แจงตามข้อ 165 แต่ถ้ามิมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดมาตรการที่จะทำให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็วและบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมด้วย และให้ส่งสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายในห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดขยายเวลาตามวรรคหนึ่งเพื่อที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาล จะได้ให้ข้อคิดเห็น หรือให้คำปรึกษาให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ 168 เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(1) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 155 ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(2) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 155 ให้มีมติให้แก้ไขหรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ 169 เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ได้มีมติตามข้อ 168 แล้ว ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ 170 มติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามข้อ 168 ให้เป็นที่สุด

ข้อ 171 การนับระยะเวลาตามส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ 172 พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ หรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์นี้ เว้นแต่

(1) กรณีที่นายกเทศมนตรีได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ นั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(2) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณี นั้นเป็นอันใช้ได้

(3) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้คณะกรรมการ พนักงานเทศบาลพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาตาม กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ข้อ 173 ภายใต้บังคับข้อ 172 การสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษปลดออก ไล่ออกจากราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้นำข้อ 110 หรือข้อ 112 แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 174 ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามข้อ 114 หรือข้อ 115 ของหลักเกณฑ์นี้แล้วแต่กรณี

ข้อ 175 ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อ 136

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2544

(นายกำพล วรพิทยุต)

ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

ประธานกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมของเทศบาล แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จึงให้ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(๓) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๔) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕) ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“พนักงานเทศบาล” ให้ความหมายรวมถึง พนักงานครูเทศบาลและบุคลากรทางการศึกษา
ในเทศบาลนั้นด้วย

“คู่กรณี” หมายความว่า บุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือ
เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียง
ภายในสามชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือ
ผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทน เป็นเจ้านี่หรือลูกหนี้ เป็นนายจ้าง ของคู่กรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา
ซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า พนักงานเทศบาลผู้ซึ่งชักชวน โน้มน้าว ล่อลวง ชูเชิญ
ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้พนักงานเทศบาลผู้อื่นจำต้องปฏิบัติตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ พนักงานเทศบาลต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้
โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ พนักงานเทศบาลต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์
ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ พนักงานเทศบาลต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๙ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวัง
รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ
ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยมิให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ
มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ พนักงานเทศบาลต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๑๒ พนักงานเทศบาลต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการหรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕ พนักงานเทศบาลต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ พนักงานเทศบาลต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗ พนักงานเทศบาลต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ พนักงานเทศบาลต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานเทศบาลด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๙ พนักงานเทศบาลต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ พนักงานเทศบาลต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๒๑ พนักงานเทศบาลต้องไม่เป็นการจัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๒๒ พนักงานเทศบาลต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ พนักงานเทศบาลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

วิธีการดำเนินการทางวินัยและสถานโทษทางวินัย

ข้อ ๒๔ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดย การปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดย การเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกเทศมนตรีรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาแต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาพนักงานเทศบาลผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

ภายใต้บังคับวรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก หากความปรากฏแก่ผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช่ นายกเทศมนตรี ให้ผู้บังคับบัญชาอื่นนั้นรายงานตามลำดับชั้นถึงนายกเทศมนตรีโดยเร็ว

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นตามวรรคห้า จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้

การกล่าวหาต้องกระทำเป็นหนังสือ ถ้าเป็นการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟัง การกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการตามวรรคห้า

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคห้าแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจึงจะ ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิด วินัย ให้ดำเนินการตามประกาศนี้ โดยกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการ ทางวินัยตามข้อ ๒๖ วรรคสาม แต่ถ้าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการ สอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นนายกเทศมนตรีให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ข้อ ๒๕ พนักงานเทศบาลผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็น ผู้กระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามหมวด ๘

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๔

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๖ การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำ ผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก่ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๖

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำ
พยานความ หรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่นายกเทศมนตรีเห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้พนักงานเทศบาลผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
สอบสวนแทน หรือตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

การสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ วรรคห้า หากได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วนายกเทศมนตรี
จะสั่งลงโทษตามข้อ ๘๔ โดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงอีกได้

การดำเนินการตามวรรคสาม หากเป็นการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ให้ดำเนินการมีสาระสำคัญตามหมวด ๗ โดยอนุโลม

ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗

เมื่อดำเนินการตามวรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคหกแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะสั่งยุติเรื่อง
เป็นหนังสือได้

ในกรณีนายกเทศมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงตามวรรคหก ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าวได้
สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวน
การสอบสวน และทำความเข้าใจเสนอผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรค
หกแล้วก็ได้

ข้อ ๒๗ ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือ
ห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง
หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและ
หลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ ๒๘ พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่ฟังเห็นได้ว่า
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่
สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือ
โดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิด
ที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว
เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย นายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ และ
ดำเนินการทางวินัยตามประกาศนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการเว้นแต่กรณีผลการสอบสวน
พิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสีย

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายกเทศมนตรีต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวจะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนมิได้

ข้อ ๒๙ พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายกเทศมนตรีมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามประกาศนี้ต่อไปได้

ในกรณีสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานเทศบาลตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการ ระยะเวลาให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๕

การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๓๐ พนักงานเทศบาลผู้ใดมีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับพนักงานเทศบาลผู้อื่นและผู้นั้นมิใช่ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันเป็นพยาน และการคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าผู้นั้น

(๑) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยกับตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

(๒) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ซึ่งไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

ข้อ ๓๑ การกันเป็นพยาน การสิ้นสุดการกันเป็นพยาน การคุ้มครองพยาน และการสิ้นสุดการคุ้มครองพยาน เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีโดยต้องทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๒ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข่มขู่ผู้บังคับบัญชาเหนือตน

กรณีผู้บังคับบัญชาอื่นซึ่งมิใช่ นายกเทศมนตรีได้รับข้อมูล ให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงนายกเทศมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๓ การพิจารณากันพนักงานเทศบาลเป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเพื่อชักจูงให้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๓๔ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกสอบสวนรายใดเป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกเทศมนตรีโดยเร็วเพื่อสั่งกันผู้นั้นเป็นพยาน ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกสอบสวนรายนั้นเป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่ากระทำการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเป็นอันยุติเว้นแต่มีกรณีตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๕ ภายใต้งานข้อ ๓๐ เมื่อความปรากฏแก่นายกเทศมนตรีซึ่งได้มีการตรวจสอบและพิจารณาแล้ว นายกเทศมนตรีอาจกันพนักงานเทศบาลผู้นั้นเป็นพยานก็ได้

ข้อ ๓๖ หากผู้ถูกกันเป็นพยานตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ คณะกรรมการสอบสวนต้องรายงานนายกเทศมนตรีสั่งให้การกันผู้นั้นเป็นพยานสิ้นสุดลง และให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๓๗ ให้นายกเทศมนตรีแจ้งการกันเป็นพยานและการสิ้นสุดการกันเป็นพยานให้ผู้ถูกกันเป็นพยานและบุคคล หรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการทราบ แล้วส่งให้ประธานกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกเทศมนตรีมีหน้าที่ให้การคุ้มครองพยานดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใด หรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย

(๓) มิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ข้อ ๓๙ ในกรณีพนักงานเทศบาลผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้คุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับการคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังได้

ข้อ ๔๐ ภายใต้งบข้อ ๓๙ พนักงานเทศบาลซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังมิได้ให้การคุ้มครอง หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ในกรณีเป็นผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีในนายกเทศมนตรี ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกเทศมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อนายกเทศมนตรีได้รับคำร้องตามข้อ ๔๐ หรือความปรากฏแก่นายกเทศมนตรีถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องให้การคุ้มครองพยานทันที หากมีความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยในชีวิต นายกเทศมนตรีอาจสั่งให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด โดยความสมัครใจของพยานโดยเร็วก็ได้

ข้อ ๔๒ พนักงานเทศบาลซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่านายกเทศมตรียังมิได้ให้การคุ้มครองตามหมวดนี้ หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก็ได้

เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแจ้งนายกเทศมนตรีเพื่อทราบ โดยอาจปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการที่กฎหมายกำหนดในภายหลังก็ได้

ข้อ ๔๓ ในกรณีนายกเทศมนตรีเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาและมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

ในกรณีนายกเทศมนตรีไม่ดำเนินการตามข้อ ๔๒ ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ หรือในกรณีที่เห็นสมควรให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติแจ้งผู้ควบคุม หรือกำกับดูแลดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๔๔ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ จนกว่าจะมีการสั่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น และเหตุแห่งการคุ้มครองพยานหมดสิ้นไป ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติให้ผู้ได้รับการคุ้มครองพยานกลับไปปฏิบัติหน้าที่เดิม

หมวด ๖

การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๔๕ พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และนายกเทศมนตรีเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อนายกเทศมนตรี หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกเทศมนตรีจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๔ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๖ พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลมีต่อการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกเทศมนตรี หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายกเทศมนตรีจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๗ พนักงานเทศบาลผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายกเทศมนตรีเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดแต่ให้การกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแล้วแต่ให้รอการลงโทษไว้ และนายกเทศมนตรีเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกเทศมนตรี หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือไว้แล้ว

ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายกเทศมนตรีจะสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

หมวด ๗

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๔๘ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาพนักงานเทศบาลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหกหรือพนักงานเทศบาลซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควร

ក្រៅពីជំនួយសេវាផ្គត់ផ្គង់សេវាសាងសង់ ឬការកែលម្អប្រព័ន្ធសេវាសាងសង់ស្របតាមតម្រូវការ ១៥ ឆ្នាំ ក្នុងការសាងសង់ប្រព័ន្ធសេវាសាងសង់ស្របតាមតម្រូវការ ក្នុងការកែលម្អប្រព័ន្ធសេវាសាងសង់ស្របតាមតម្រូវការ ក្នុងការកែលម្អប្រព័ន្ធសេវាសាងសង់ស្របតាមតម្រូវការ

សេចក្តីសម្រេចនៃក្រុមការងារក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបានចុះហត្ថលេខា និងថ្ងៃខែឆ្នាំនៅក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២ ដូចមានចែងក្នុងក្របខណ្ឌដូចតទៅ៖

[illegible][illegible][illegible]

ให้ถือว่าวันที่เจ้านั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบ หรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๑ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๖๑ และข้อ ๗๕ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกเทศมนตรี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริง และความเป็นธรรมอย่างไร ในการนี้ให้นายกเทศมนตรีส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากนายกเทศมนตรีเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีนายกเทศมนตรี ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกเทศมนตรี เพื่อดำเนินการตามข้อ ๕๖ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๔ วรรคสี่ ถูกคัดค้านหรือเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้าน ให้ดำเนินการตามวรรคสอง โดยนายกเทศมนตรีต้องเสนอคำคัดค้านไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือคัดค้าน คณะกรรมการพนักงานเทศบาลต้องพิจารณาคำคัดค้านโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือคัดค้านจากนายกเทศมนตรี เมื่อผลการพิจารณาเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น หากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลไม่พิจารณาและมีมติภายในสามสิบวันให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาและมีมติคัดเลือกกรรมการสอบสวนแทนผู้นั้น

ในกรณีมีการคัดค้านตามวรรคสอง วรรคหก และข้อ ๕๕ ให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวจนกว่านายกเทศมนตรี หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี จะพิจารณาสั่งคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้ทราบ

ข้อ ๕๕ ในกรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อนายกเทศมนตรีตามข้อ ๕๔ วรรคสอง และให้นำข้อ ๕๔ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕๔ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกเทศมนตรีเห็นว่ามีความสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหมวดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๕๒ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้นายกรัฐมนตรีสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุให้นายกรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลทราบเพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๖๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา ให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายประกาศนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไรแล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่ได้รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๑ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อให้ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า

ข้อ ๖๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๔๘หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ห้ายประกาศนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบ ถ้าได้ทำบันทึก ลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้น เป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหา ไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึก มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำ บันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปี ที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึก มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับ คำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหา มาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวน จะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๖๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๖๑ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกเทศมนตรีตามข้อ ๗๖ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้อง รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายกเทศมนตรี หรือนายกเทศมนตรีคนใหม่ตามข้อ ๗๔ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับ คำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๖๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่ง หนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๖๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการ ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๖๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายประกาศนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๗ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีพยานมาแต่ไม่ให้อธิบาย หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมดประเด็น ในกรณีที่เห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมีพยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะมีมติงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๙ ในกรณีจะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการ นอกการบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้นายกเทศมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น สอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ นายกเทศมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนมาเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามประกาศนี้ และให้นำข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ และข้อ ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกเทศมนตรีโดยเร็ว ถ้านายกเทศมนตรีเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้

ข้อ ๗๑ ในกรณีการสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานเทศบาลผู้อื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้ที่ถูกพาดพิงนั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกเทศมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีนายกเทศมนตรีเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้ แต่หากผู้ถูกพาดพิงเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้นายกเทศมนตรีแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๗๒ ในกรณีนายกเทศมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนเพื่อสอบสวนพนักงานเทศบาลผู้ใดในเรื่องที่ผู้้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ และนายกเทศมนตรีเห็นว่า การสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกเทศมนตรีเห็นควรสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้้นั้นตามข้อ ๒๖ วรรคหก ให้ดำเนินการตามประกาศนี้ กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๗๓ ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๗๔ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๔ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๔ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ พร้อมทั้งพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๗๖ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายประกาศนี้ เสนอต่อนายกเทศมนตรี กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๖๗ และข้อ ๖๘ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญต่อนายกเทศมนตรี และให้ถือว่า การสอบสวนแล้วเสร็จ

การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกมิได้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๗๘ วรรคสอง

ข้อ ๗๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายกเทศมนตรีตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีพิจารณาและสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่านายกเทศมนตรีจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม นายกเทศมนตรีต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อพิจารณาตามข้อ ๘๕ ของประกาศนี้ หรือตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาดำเนินการของนายกเทศมนตรีตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือกรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

ข้อ ๗๘ ในกรณีนายกเทศมนตรีเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยอาจกำหนดมาตรการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือนายกเทศมนตรีเห็นเป็นการจำเป็น นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้นายกเทศมนตรีเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๗๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในข้อ ๔๙ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกเทศมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคล ดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๖๙

ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๘๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ด้วย

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องตามหมวดนี้ นอกจากที่กำหนดในข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นายกเทศมนตรีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นายกเทศมนตรีจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๓ การนับระยะเวลาตามประกาศนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าว้นสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๘

การลงโทษทางวินัย

ข้อ ๘๔ พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

กรณีการกระทำในเรื่องเดียวกัน แต่เป็นความผิดวินัยหลายฐานความผิด ให้สั่งลงโทษในสถานโทษที่หนักที่สุดเพียงสถานเดียวแห่งการกระทำนั้น

นายกเทศมนตรีมีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

(๑) ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕ % และเป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน

(๒) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๘๕ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกเทศมนตรีแล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควร

ลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๔ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนเทศบาลในจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรีจำนวนหนึ่งคน และพนักงานเทศบาลจำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการดำเนินการทางวินัย

(๕) ข้าราชการสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในจังหวัด จำนวนหนึ่งคน เป็นเลขานุการการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายเลขานุการกรรมการสอบสวนให้เป็นผู้นำเสนอรายงานการดำเนินการทางวินัยในการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ แต่ห้ามมิให้ผู้นั้นพิจารณาหรือแสดงความคิดเห็นในการประชุม

กรณีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติแล้ว แต่ยังมีได้มีการปฏิบัติตามมติ ผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลสังกัดเดิมส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมมติไปยังคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการสังกัดใหม่พิจารณาให้ความเห็นเสนออีก

ข้อ ๘๖ การลงโทษพนักงานเทศบาล ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยโดยมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และเหตุผลที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

การลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง และระบุสิทธิในการอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วย วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามหมวด ๓ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ทำคำสั่งตามแบบ ลท.๑ แบบ ลท.๒ หรือแบบ ลท.๓ ท้ายประกาศนี้

(๒) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๘๕ หรือการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ให้เป็นไปตามหมวด ๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๔ ท้ายประกาศนี้

(๓) การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามข้อ ๘๕ หรือเป็นโทษไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การส่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับแล้ว

(๕) การสั่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ หรือโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๕ ท้ายประกาศนี้

(๗) การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ ๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกรณีผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๖ ท้ายประกาศนี้

(๘) การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ ๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกรณีผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๗ ท้ายประกาศนี้

(๙) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญ แสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

หมวด ๙

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๘๗ เมื่อนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาล โดยสั่งลงโทษ หรืองดโทษตามข้อ ๘๕ หรือสั่งยุติเรื่องแก่พนักงานเทศบาลผู้ใดแล้ว ให้รายงานไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ วรรคสาม ทำความเห็นเสนอ และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลต้องพิจารณามิมีมติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการพนักงานเทศบาลได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนายกเทศมนตรี

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ และคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ไม่อาจพิจารณามีมติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุอันจำเป็นในรายงานการประชุมด้วย

คณะกรรมการพนักงานเทศบาลอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขาธิการคณะกรรมการพนักงานเทศบาลส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณาทำความเห็นเสนอก่อนการพิจารณาและมีมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก็ได้

เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณาเห็นว่าการลงโทษหรืองดโทษหรือสั่งยุติเรื่องตามวรรคหนึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี ต้องแสดงเหตุผลให้ปรากฏเป็นหนังสือในรายงานการประชุมด้วย

ในกรณีนายกเทศมนตรีได้สั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของประกาศนี้ หรือสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ใดออกจากราชการตามข้อ ๖(๔) หรือข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ ให้รายงานการดำเนินการทางวินัย หรือการสอบสวน หรือการให้ออกจากราชการต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อทราบ

เมื่อนายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัด หรือลดลงไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๘๘ เมื่อนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการทางวินัย หรือพิจารณาลงความเห็นให้พนักงานเทศบาลออกจากราชการในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลพนักงานเทศบาลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบไปให้นายกเทศมนตรีเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่นายกเทศมนตรีได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนเพิ่มเติม ถ้าคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ หรืออยู่นอกอำนาจของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ก็ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นไปเพื่อขอให้นายกเทศมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้ และให้นำข้อ ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีนายกเทศมนตรีส่งประเด็นหรือข้อสำคัญตามวรรคสองไปเพื่อให้นายกเทศมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหกให้นำการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลว่าการดำเนินการทางวินัยของนายกเทศมนตรี หรือการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแห่งใดขัดแย้งกับประกาศนี้ ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป

ข้อ ๘๙ ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามประกาศนี้

พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หรือพนักงานเทศบาลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลให้นายกเทศมนตรีดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามประกาศนี้ ส่วนการดำเนินการเพื่อปรับความผิดและการสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้นายกเทศมนตรีสังกัดปัจจุบันพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายบุญญะพัฒน์ จันทอรุไร)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

ประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี

ครูท
คำสั่ง...(ชื่อเทศบาล)
ที่...../ (เลขปีพุทธศักราช)
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....พนักงานเทศบาล ตำแหน่ง
.....ระดับ.....สังกัด.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสม
กับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหา
หลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และความในข้อ ๒๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ / ข้อ ๗
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานเทศบาลผู้อื่น
และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่อง
ที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วยให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง

(.....)

ตำแหน่ง

หมายเหตุ ๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธาน กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ
(ถ้ามี) ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหารและตำแหน่งในทางสายงาน ตลอดจนระดับ
ตำแหน่ง (ถ้ามี)

๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และ
ตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)

๓. ในกรณีจำเป็นให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๐
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตน
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....(ชื่อเทศบาล).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้
.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้
กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....
ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิ
ที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจน
อ้างพยานหลักฐาน หรือนำพยาน หลักฐาน มาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)
.....ลายมือชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ ๑. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้ง
และอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้
กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้ เป็น ๒
ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา
ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้
กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวน
ทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ

และวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยคำรับสภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตนตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกให้บันทึกให้อภัยคำรับสภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อเทศบาล).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....

(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว จึงขอแจ้งข้อกล่าวหาและ
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยตามข้อใด
หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม
กับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไร)

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาว่า

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุนวัน เวลา
สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

- หมายเหตุ ๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
๒. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
๓. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง/หย่อนความสามารถ
ให้อันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
ตำแหน่ง.....สังกัด.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/
ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ
.....จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา).....
ตามคำสั่ง.....(ชื่อเทศบาล).....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน
.....พ.ศ.และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อ
จูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอ
รับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

- หมายเหตุ ๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๖๐ วรรคสาม และวรรคสี่ ข้อ ๖๑ วรรคสาม และข้อ ๖๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(พยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย)

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามคำสั่ง.....

(ชื่อเทศบาล).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอให้อภัยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูขวัญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด
เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้อภัยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว
ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยานให้อภัยคำ).....ได้ให้อภัยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

- หมายเหตุ ๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)...ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่
ราชการ

เรียน นายก.....(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อเทศบาล).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.เพื่อสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูก
กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่
ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่อง
ให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่.....เดือน
.....พ.ศ.และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหมวด ๗ ว่าด้วยการสอบสวน
พิจารณาของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงาน
การสอบสวน ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียน หรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณี
ที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย.....(แจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และแจ้งโดยวิธีใด).....

๓.(ชื่อผู้กล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....
(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้น ด้วยเหตุผล อย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วได้ความว่า
.....(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๖๗ หรือ
งดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๖๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดการสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย)

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้.....
 (ชื่อผู้กล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
 สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.โดย.....(อธิบายวิธีการ
 แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอให้ถอนคำ
 หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ ให้ถอนคำ/นำ
 สืบแก้ข้อกล่าวหา.....(รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถอนคำ หรือการนำสืบแก้
 ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบข้อกล่าวหาโดยอ้าง
 พยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่า
 อย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไรในกรณีที่คณะกรรมการ การสอบสวนไม่สอบสวนพยานใด
 ตามข้อ ๖๗ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๖๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ
 ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดการสอบสวนพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และ
 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถอนคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า.....(สรุป
 ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็น และวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
 พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และ
 ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไรหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามข้อใด และควรได้ รับโทษสถานใด
 หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม
 กับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่
 อย่างไร หรือมีเหตุผลอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความ
 แน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘
 ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่อย่างไร).....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

.....(ลงลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ ๑. การประชุมพิจารณาตามข้อ ๗๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง....(ระบุชื่อเทศบาล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานเทศบาล.....ตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ
.....ขั้น.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดย
สรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....ตามข้อ.....
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พนักงานเทศบาลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ.เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๑ นายกเทศมนตรี ลงโทษภาคทัณฑ์ ตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่ง
ในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำเทศบาล ให้ระบุฐานะดังกล่าวแทนตำแหน่งและระดับ

๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้
ระบุตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามกฎหมายที่ใช้
บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) พนักงานเทศบาล.....ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....
ขั้น.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดย
สรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....เป็นการกระทำความผิด
วินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....ตามข้อ.....
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน
.....% เป็นเวลา.....เดือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษและอัตราโทษ).....% เป็นเวลา.....เดือน

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์
ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ.เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ๑. แบบ ลท.๒ นายกเทศมนตรี ลงโทษตัดเงินเดือน ตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ
ตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้สั่งให้ประจำเทศบาล ให้ระบุฐานะดังกล่าวแทนตำแหน่ง
และระดับ

๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย
และให้ระบุตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือ
ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานเทศบาล.....ตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือน
ในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณี
กระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุก
กรณี).....

.....เป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงฐาน.....ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไป
เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน
.....ขั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
จึงให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษและอัตราโทษ).....ขั้น

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พนักงานเทศบาลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๓ นายกเทศมนตรี ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ
ตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำเทศบาล ให้ระบุฐานะดังกล่าวแทน
ตำแหน่งและระดับ

๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และ
ให้ระบุตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือ
ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล)
ที่...../..... (เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานเทศบาล.....ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....
ชั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป
ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....
.....ตามข้อ.....ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (หรือตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด) และคณะกรรมการพนักงาน
เทศบาล.....(ระบุชื่อ).....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....พ.ศ.....
ได้มีมติให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน
บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ
หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พนักงานเทศบาลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง
ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ.....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....
(ลงชื่อ)
(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
(.....ตำแหน่ง.....)

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท.๔ นายกเทศมนตรี ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ
ตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำเทศบาล ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนตามข้อ ๒๙ ให้ระบุฐานดังกล่าวไว้ด้วย
๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และ
ให้ระบุตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (หรือกฎหมาย
ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด)
๔. การกำหนดโทษถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะระบุไว้ในคำสั่งด้วยก็ได้
๕. การสั่งให้คำสั่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ให้เป็นไปตามหมวด ๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจาก
ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
๖. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล).....ที่...../.....ลงวันที่.....พ.ศ.
ลงโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานเทศบาล.....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ซึ่งกระทำความผิดวินัย
ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

อันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ลงโทษ
ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน/ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น และได้รายงาน
การลงโทษต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล นั้น

.....(ระบุคณะกรรมการพนักงานเทศบาล).....ในการประชุมครั้งที่...../.....
(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่พ.ศ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษดังกล่าวเป็นการไม่ถูกต้อง/
ไม่เหมาะสม โดย.....(ระบุความเห็นโดยสรุป).....

(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ/ลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น/ตัดเงินเดือน
.....% เป็นเวลา.....เดือน/ภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....จาก.....(ระบุสถานโทษและอัตรา
โทษเดิม).....เป็น.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด และสำหรับกรณี
ลดขั้นเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด).....

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการพนักงานเทศบาลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๕ นายกเทศมนตรีเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ตามข้อ
๘๗ วรรคสี่ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. ถ้าเป็นกรณีลงโทษตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ที่ไม่ใช่เป็นการเพิ่มโทษ หรือลดโทษให้ใช้ ลท.๑
แบบ ลท. ๒ หรือแบบ ลท. ๓ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม
๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกเว้นโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป"
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษ/เพิ่มโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล).....ที่...../.....ลงวันที่.....
พ.ศ.ลงโทษ.....(ระบุโทษและอัตราโทษ).....แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
พนักงานเทศบาล.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท ซึ่งกระทำผิดวินัย
ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
.....อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามข้อ.....ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น
.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการ
พนักงานเทศบาล.....ในการประชุมครั้งที่...../(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่
.....พ.ศ.ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า.....(ระบุความเห็นของ
คณะกรรมการพนักงานเทศบาล.....
.....
จึงมีมติให้.....(ระบุมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๖ นายกเทศมนตรีเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ตามข้อ ๕
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การเพิ่มโทษหรือลดโทษให้ระบุด้วยว่าเพิ่มหรือลดจากสถานโทษและอัตราโทษใดเป็นสถานโทษ
และอัตราโทษใดและสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือน ให้ระบุด้วยว่าให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด
ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด
๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า “ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป”
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษ/เพิ่มโทษ
และให้กลับเข้ารับราชการ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อเทศบาล).....ที่...../.....ลงวันที่.....พ.ศ.
ลงโทษ.....(ระบุโทษและอัตราโทษ).....แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานเทศบาล
.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ซึ่งกระทำความผิดวินัยในกรณี
.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้าหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....อันเป็น
การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....ตามข้อ.....
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น
.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการ
พนักงานเทศบาล.....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....พ.ศ.
ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า.....(ระบุมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาล).....
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้
.....และให้.....
(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....กลับเข้ารับราชการในตำแหน่ง.....ระดับ.....
.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....
.....ขั้น.....บาท
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๗ นายกเทศมนตรีเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ตามข้อ ๙
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การเพิ่มโทษหรือลดโทษให้ระบุด้วยว่าเพิ่มหรือลดจากสถานโทษและอัตราโทษใดเป็นสถานโทษ
และอัตราโทษใด สำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือน ให้ระบุด้วยว่าให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด
ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด
๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า “ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป”
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลผู้ซึ่งออกจากราชการ ให้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่นและสอดคล้อง กับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริต สัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการมาตรฐาน การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) มาตรา ๒๓ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงมีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๘ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๘ พนักงานเทศบาลผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหา เป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำความผิดหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบ ตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้อง คดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่าในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็น ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ นายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา หลังจาก ที่พนักงานเทศบาลผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการ ทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่า ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๔๖ จะต้องสั่งลงโทษภายใน สามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

/ในกรณี...

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัย ถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณา ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

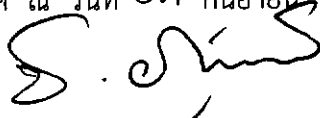
ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่พนักงานเทศบาล ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๒๔"

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๘/๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

"ข้อ ๒๘/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีมติชี้มูลความผิดพนักงานเทศบาลผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษให้แก่พนักงานเทศบาลผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายจิระเกียรติ ภูมิวงศ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

ประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกำหนดสถานโทษทางวินัย พนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาเทศบาลให้สอดคล้องกับโครงสร้างบัญชีเงินเดือนพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาเทศบาลที่เปลี่ยนแปลงไปเป็น “แบบบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง”

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) มาตรา ๒๓ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓ จึงมีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้ในข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

“ลดขั้นเงินเดือน หมายความว่า การลดขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล และการลดเงินเดือนสำหรับพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาเทศบาล”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๓/๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

“ข้อ ๒๓/๑ พนักงานเทศบาลต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ โดยกระทำการประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ต่อข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกระทำเดือดร้อนรำคาญ

(๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(๒) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยาบถก ล้อ พุดหยาบคาย เป็นต้น

(๓) กระทำการด้วยอาภักปิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณ หรือสัญลักษณ์ใด ๆ เป็นต้น

(๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

(๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๔ วรรคสี่ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นายกเทศมนตรีมีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

(๑) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่ มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

(๒) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น หรือลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือ ร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ แล้วแต่กรณี”

ข้อ ๗ ให้นำความในข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งมาใช้บังคับในการนี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายจิระเกียรติ ภูมิสวัสดิ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

ประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาญจนบุรี